

ΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΙ ΕΣΝΑΦΙΟΥ ΤΩΝ ΑΜΠΑΤΖΗΔΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ Γ'. τόμου)

Β') Τὰ Ἀρχεῖα

I

§ 1). Τὸ πρῶτον τῶν ἀρχείων βιβλίον εἶναι κατάστιχον πλάτους 0,15 καὶ ὕψους 0,30 τοῦ μέτρου, δεδεμένον διὰ ναστοχάρτου κεκαλυμμένον διὰ λεπτοῦ δέρματος καὶ πολλαχοῦ ἐφθαρμένον ἔνεκα τῆς χρονίας χρήσεώς του. Ἐκτὸς ἐνιαχοῦ κενῶν τιῶν εἶναι σχεδὸν ὅλον γεγραμμένον περιλαμβάνον ἐν ὄλῳ 67 φύλλα χάρτου, ἧτοι 134 σελίδας ὑφ' ἡμῶν ἠριθμημένας. Ὡς φαίνεται πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκ τε τῆς ἀοχῆς καὶ τοῦ τέλους αὐτοῦ ἀφηρέθησαν φύλλα τινὰ περιέχοντα διαφόρους προχείρους σημειώσεις, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῶν σφισομένων ἐν τέλει τοιοῦτων. Ἀρχεται ἀπὸ τοῦ 1701, ὁπότε ἀνεκαινίσθη τὸ παλαιότερον βιβλίον, ἐδωρήθη δὲ εἰς τὸ ρουφετίον ὑπὸ τοῦ κύου Λορσινού :

«Ἐπὶ ἔτους χιλίους ἑφτακοσίους πρώτη ἐγένεον σύνοδο τῶν μαστόρων τῶν ἀμπατζήδων, μικροὶ καὶ μεγάλοι, καὶ ἐκαινούρησαν τὸ παλαιὸν τὸ κατάστιχον καὶ τὸ ἀφιέρωσαν ἐπιτοτῷ ὁ κύου Λορσινός εἰς τὸ ρουφετίον».

Ἐκ τούτου μεταγράφονται κατ' ἔτη ἐν τῷ νέῳ βιβλίῳ τὰ ὀνόματα τῶν ἀναγορευθέντων μαϊστόρων ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ρουφετίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Χατζηδήμου ἐν ἔτει 1685 Μαῖου 15. «Εἰς ἐνδειξιν καὶ εἰς ἐνθύμησιν ἐγένετο αὕτη ἡ ἐπιγραφή, δηλονότι ἐκάθισεν πρωτομάστορος ὁ Χατζηδήμος». Τὰ εἶδη τῆς ἐν αὐτῷ γραφῆς (χεῖρες) εἶναι ἑκατὸν περίπου, ἀνδρῶν ἀπαιδευτῶν, γνωσθέντων ἀνάγνωσιν καὶ στοιχεῖα γραφῆς. Αἱ ἀνορθογραφίαι ἀπαντῶσι σχεδὸν ἐν ἐκάστη συλλαβῇ τῶν λέξεων. Σπανίως σελίδες τινὲς εἶναι ἀπηλλαγμένα ἀφορήτων ἀνορθογραφιῶν.

§ 2. Πρωτομαϊστορευόντος τοῦ Χατζηδήμου, 1685—1703.

1685. Μαῖστορες 24, οἱ πρῶτοι ἀναγορευθέντες κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συστάσεως τοῦ ρουφετίου. Ἐκαστος αὐτῶν καταβάλλει τέλος ἐφ' ἀπαξ γρόσια 10 «ἔδωσεν φιλεῖα». Εἰς ἐξ αὐτῶν ὁ Θόδωρος μνημονεύεται ὡς μακαρίτης «συγχωρημένος», ἅτε τῆς μεταγραφῆς γενομένης μετὰ 16 ἔτη ἐν τῷ νέῳ βιβλίῳ. (I, σελ. 1—3).

1688. Μαῖστορες 80: «ἔδωσεν» ἢ «ἔδωκεν τὴ φιλεῖα του ὁ...γρόσια ἡ ἀσλάνια 10».

Λοφραὶ ἐκ γρ. 75 «διὰ τὴν ψυχὴν του ἔδωσεν ὁ.....» «ἄφησεν ὁ μακαρίτης εἰς τὸ ρουφετίον» (σελ. 3—9).

1692. Μαῖστορες 15. (σελ. 9—10).

Ἀρχεῖον
 Ἐκκατα
 Λαογραφικῆ
 Γενικοῦ Ἐθνικοῦ
 Α. Δ. Τ. Ζ. 1940-1941
 9-65

1693. Μαΐστορες 28. Ὁ Διαμαντῆς γράφεται ὡς καὶ ἀκολουθῶς Γιαμαντῆς. (σελ. 9—12).

1696. Μαΐστορες 9. (σελ. 12).

1697. Μαΐστορες. 35. (σελ. 12—15).

1699. «Ἀφιέρωσεν ὁ μακαρίτης Χατζῆ-Δημητράκις Μαυρουδόγλους εἰς τὸ ρουφετί σαχάνια 38, ὀκάδες 22 διὰ ψυχικὴ τὸν σωτηρία ὁ μακαρίτης Χρηστός τοῦ Γραμματικοῦ ἀνεπιὸς γοσία 10. Μαΐστορες 11. (σελ. 15—16).

1701. Μαΐστορες 16. Γράφεται: ἀνεγός, προγονός. (σελ. 16—17).

1702. Μαΐστορες 7. Ἀνατίθεται εἰς τὸν Καρατζιά «μεσάλες νὰ φέρη ἀπὸ τὴν Ἄδανα τὲς ἔφερε». (σελ. 17).

«Ἐπὶ ἔτει 1703, Ἰουλίου 23. Ἐσυνάχθηκε τὸ ρουφετί τῶν ἀμπατζῆδων, μικροὶ καὶ μεγάλοι, καὶ εὐρῆκαν εὐλόγο ἱερεῖς τε καὶ κοσμικοὶ καὶ ἐσυμφώνησαν τοιαῦτα καὶ ἐβάλαμε ἡ ὁλόγη προσετὸν τὸν ἐντιμότατον Κυρίστη Χριστοδουλάκι καὶ τὸν ἔχωμεν προσετὸν εἰς (ὁ,τι) ὑπόθεσι τύχη τοῦ ρουφετίου νὰ μᾶς τὴν κρίνη μὲ τοὺς ἐπιλοίπους δέκα, μὲ τὸν εὐλαβέστατον παπᾶ κῦρ Κωνσταντῖνον καὶ κῦρ Δροσινός καὶ κῦρ Χατζῆ-Δῆμος καὶ κῦρ Δημήτρις Μπέγκλης καὶ κῦρ Χατζῆ Ζάχος καὶ κῦρ Χατζῆ-Πάππου καὶ κῦρ Ἀθανάσις Κασάμπο(γ)λους καὶ κῦρ Κωνσταντινείος καὶ κῦρ Βούλκο καὶ κῦρ Δημήτρι. Αὐτοὺς ἠέραμε εὐλογο, εἴ τι θέσουν καὶ λύσουν, εἴμαστε εἰς τὰ πάντα στρεχτοί, μὲ θεὸ (καὶ) μὲ ψυχὴ τους ἕως τοῦ ἐρχομένου (ἔτους) καὶ βάνομε καὶ τζαούση τὸν Παπάολου Κυρίστη Νικόλα». (σελ. 19).

§ 3) Πρωτομαΐστορεύοντος τοῦ Κυρίστη Χριστοδουλάκι μετὰ 10 συμβούλων, 1703—1706.

1703. Μαΐστορες 40. (σελ. 17—21).

1704 «ἐν ἔτος 1704, ἐν μηνὶ τοῦ Δεκεμβρίου 22», Μαΐστορες 14. «† Ἀφιέρωσα ἰγὰ Χατζῆ-Νικηφόρος τοῦ Χατζῆ-Κωνσταντίνου, ὁ γαμπρός τοῦ Λογοθέτη ἕνα καζάνι ἑνὰ ὀκάδες νὰ εὐρίσκειται εἰς τὸ ρουφετί διὰ ψυχικὴ σωτηρία». (σελ. 21).

1705 «ἐν μηνὶ Μαΐου 30». Μαΐστορες 5. (σελ. 21).

«† Ἐπὶ ἔτους χιλίους ἑπτακοσίους πέντε ἔγεινα(ν) τῶν μαστόρων τὰ τεστίργια καὶ ἐπάγησαν ἔξοδα γοσία 90 καὶ ἑοδιάστηκε κρέας ὀκάδες 26 καὶ 400 ψωμιά καὶ 20 ὀκάδες βούτυρο καὶ τέσσερα κοιλὰ ρύζι καὶ 50 σταμνιά κρασί καὶ 6 σταμνιά ρακή διὰ ἐνθύμησι». (σελ. 129).

«Ἐπὶ ἔτους χιλίους ἑπτακοσίους πέντε παραστᾶσα ἡ γυνὴ τοῦ μακαρίτη Κωνσταντίνου Τερζόγλου ὀνόματι Σοφὴ ἔμπροσθεν εἰς τοὺς μαστόρους καὶ ἔκαμε ἀγωγή μὲ τὸν Μαρίνο διὰ τὸ τίποτες τοῦ ἀνδρός της καὶ τὸ ἠδῶν εὐλόγο καὶ ἐσυβάσθη καὶ ἐξώφλησε. Μαΐου 31. Χατζῆ-Δούκας, Χατζῆ-Δῆμος, Στέργιος, Διαμαντῆς, Μιχάλης, Πάντζιος». (σελ. 131).

«1706 Ἀγούστου 3. Ἐνθύμησι τὸ πῶς ἐσυνάχθηκαν οἱ μαστόροι τῶν ἀμπατζῆδων, γέροντες καὶ νέοι εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ μεγαλο-

μάρτυρος Δημητρίου καὶ εὖραν εὐλογο καὶ ἔκαμαν προεστὸ τὸν κύρ Γεώργι Σοντάλιον, δικαιοφύλακα εἰς τὰ πάντα τοῦ ρουφετίου, εἴ τι ἂν ὑπόθεσι τύχη, νὰ τὰ τελειώνη καλά, νὰ εἶναι καλά τελειωμένα καὶ ὁπωσδήποτε φανῆ κανεὶς ἀπειθής, μὲ εἴ τι φανῆ εὐλογο νὰ παιδεύεται· καὶ εἰς τοῦτο ἐγένετο τὸ παρὸν συμφωνητικὸ γράμμα ἐνώπιον τῶν ἐντιμοτάτων κληρικῶν καὶ εὐλαβεστάτων ἱερέων καὶ τιμιωτάτων μαϊστόρων. Καὶ ἂν τύχη καὶ ἔβγη κανεὶς πασκαλῆς¹ ἀνερώτητα, νὰ ἔχη νὰ πλερώνη γρόσια ς' ἔξω ἀπὸ τὴν φιλειά του. Καὶ ὁψέποτες, ὅταν ἔβγαίνη πασκαλῆς, νὰ δίνη καὶ τὸ περκουζάρι² τοῦ μαστορῆ του· ὅσο δὲν τὸ δώση νὰ μὴν ἔβγαίνη. (σελ. 24).

§ 4) *Πρωτομαϊστορεύοντος τοῦ Γεώργι Σονταλίου. 1706—1710.*

1706 Μαῖστορες 25, ὧν εἰς ἀντὶ τέλους προσήνεγκε 19 σαχάνια. «† ἐπροσήλωσεν ὁ Γιοβαννῆς εἰς τὸ ρουφετὶ γρόσια 10, ὅταν ἐκοιμήθην, ἀφίερωσε ὁ Πολυζῶης δέκα γροσιῶν σαχάνια». (σελ. 22—27).

1707. «Ἔτος 1707 μηνὶ Ἰουνίου 14. Ἐνθύμησι, ὅποιοι ἔδωσεν τὴν φιλειά του». Μαῖστορες 12 (σελ. 27).

1708. Μαῖστορες 6. Ὁ Κυριάκις Ἀμασειαλῆς «τὴ φιλειά του νὰ τὴ στείλῃ». (σελ. 27).

1709, «Ἐν ἔτει † 1709, ἐν μηνὶ Ἰουνίου ς' τῆς 18» Μαῖστορες 7. (σελ. 28—29),

«Ἐνθύμησι τὸ πῶς ἀποθανόντας ὁ μακαρίτης Στόγιος εἰς τὸ Προυχάλι ἀφίερωσε μία ὁμολογία τοῦ Δημήτρι εἰς τὸ ρουφετὶ καὶ τὴν ἐδώσαμε τὸν κύρ Κωνσταντίνον τὸν Σανίδουγλου νὰ παίρῃ τὰ 30 γρόσια καὶ νὰ δίδῃ τὴν ὁμολογίαν του». (σελ. 133).

1710. «Ἐπὶ ἔτους χιλιάς ἑπτακοσίους δέκα, Μαρτίου 12 ἔγειναν ἀρχὴ διὰ τὲς φιλειᾶς τῶν νέων μαϊστόρων». Μαῖστορες 12. «Ὁ μακαρίτης Ἅγιος ἄφησε εἰς τὸ ρουφετὶ σαχάνια 5 διὰ τὴ ψυχὴ του καὶ ὁ Θεὸς νὰ τὸν συγζωρήσῃ».

1710. «Ἰουνίου. 3. Ἐσυνάχθησαν οἱ μαστοροὶ καὶ εὐρῆκαν εὐλογο διὰ τὰ σαχάνια, ὅποιον χριστιανὸν χρειασθοῦν, νὰ τὰ πάρῃ (καὶ) νὰ δίδῃ ἕνα ζλότι ς τὸ σαχάνι καὶ ὅσο δὲν πλερωθῆ τὸ καλαί, νὰ μὴν δίδονται. Καὶ ἔβαλαμε τὸν Μαστορο-Θανάσι, τζιουύση, νὰ κυβερνᾷ καὶ ἡ ρόγα του γρόσια 15 καὶ εἴ τι παίρνει ἀπὸ τοὺς πασκαλῆδες, νὰ εἶναι δικὰ του τὸ μισὸ γρόσι». (σελ. 28).

1) Μαῖστορ, ὁλοῦναι πασχαλινός, ἐορτάσιμος, καθ' ὅσον ἢ εἰς μαστορὰ ἀναγόμενος τινος ἐορτάζεται δι' εὐχαρίας καὶ δέπνου (φιλειά). Ὁ μὴ ἀναγορευόμενος ἐπισήμως εἰς μαστορὰ, ἀλλὰ αὐτὸς λαμβάνων τὸν τίτλον (ἀνερώτητα) ὄφειλεν ἐκτὸς τοῦ τέλους νὰ καταβάλλῃ καὶ πρόστιμον ἕξ γροσιῶν.

2) Ἡ λ. Ἰταλική τὸ πρὸς τὸν μαστορὰ του δῶρον τοῦ ἀναγορευομένου εἰς μαστορὰ μαθητοῦ του διὰ τὴν προφορικὴν σύστασιν προφανῶς εἰς τὴν συνέλευσιν.

§ 5. *Κυβερνῶντας τοῦ ἱζαούση Μαστρο Θανάσι ὡς πρωτομαϊστορος*, 1710—1716.

1711. «Ἔτος 1711, ἐν μηνὶ Μαρτίου 30». Μαϊστορες 9. (σελ. 30).

1712. «Ἐν μηνὶ Ἰουλίου 17». Μαϊστορες 16. «Ὁ Λάσκος ἔδωσε πακίρι διὰ τῆ φιλειά του». Ἀπαντᾷ μαχητῆς ἀντὶ μαθητῆς (σελ. 31—32).

1713. «Ἰουλίου 10. Ἀφιέρωσεν ὁ ἄρχων κὺρ Χατζῆ Μαυρουδῆς εἰς τὸ ρουφετί τῶν ἀμπατζήδων σαχάνια 46 καὶ ὁ Θεὸς συγχωρήσῃ τον. Ἐν μηνὶ Αὐγούστου 1 ἔδωκαν τῖς φιλειές τους», μαϊστορες 23 (σελ. 32—33).

1714. «Ἐν ἔτει» Μαϊστορες 20. Γκλιππος ἀντὶ Φίλιππος (σ. 33—35).

1715. «Ἐν ἔτῳ ἀπὸ τοῦ Στρατῆ τοῦ Κάσταγλη τοῦ προγουνοῦ ἔδωσε τῆ φιλειά του. Ὁ Γεώργις Στοῖλος τοῦ Ρούπστα¹ τοῦ τσηράκι ἔδουσε τῆ φιλειά του». Μαϊστορες 7 (σελ. 35).

1716. «Ἔτος, ἐν μηνὶ Ἰανουαρίου 19» Μαϊστορες 6. «ἔδουσι» καὶ «ἔδωσε τῆ φιλειά του» ἐκ παραλλήλου. «Σπάσος ἀφιέρωσε εἰς τὸ ρουφετί γρόσις ἰς' ἀπεθαίνοντας καὶ διὰ ἐνθύμησι του ἔδωσαν ἀπὸ τοῦ ρουφετιοῦ τὰ ἄσπρα γρόσια ς' διὰ τὸν σκλάβο, ὅπου ἔξαγόρασαν. Ἀφιέρωσεν ὁ μακαρίτης Γεώργις εἰς τὸ ρουφετί ἀσλάνια 50. Ἐδωσάμε ἀσλάνια 10 διὰ τὴν σκλάβι τοῦ Χατζῆ-Δημητράκι. Ἀφιέρωσεν ὁ κὺρ Χατζῆ-Μαυρουδῆς εἰς τὸ ρουφετί διὰ τὴν ὑγειαν του φλουρία ματζάφικα 33». (σελ. 36—37).

1716. «Ἐν ἔτει 1716 ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 15. Ἐνθύμησιν, ὅπου ἀφιέρωσαμεν εἰς χεῖρας τοῦ σακκελίωτος παπᾶ Ἰωάννη τοῦ ρουφετιοῦ ἐν πρώτοις τὸ μεγάλο καζάνι δκάδες 33, ἕτερο τὸ μισὸ δκάδες 21, καὶ τὸ μικρὸ δκάδες 9, κεπτῆς ἕνας δράμια 35, ἕτερος κεπτῆς ἕνας δκά 1, καὶ μισάλες 8 καὶ μισάλια 12, καλαῖ δκάδες 2, σαχάνια 225, ναλπᾶκια τρανά καὶ μισιακά 52, τὰ σαχάνια καὶ τὰ λεγκέρια ὅλα δκάδες 145, ναλπῆκια μικρὰ 64, κιλίμια 3 καὶ χαλί 1, ἕτερα σαχάνια 9, ἕτερα σαχάνια 10 καὶ ναλπῆκια 5, ἕτερο κιλίμι ἕνα 1» (σελ. 37).

§ 6. *Κυβερνῶντος τοῦ σακκελίωτος παπᾶ Ἰωάννου ἀντὶ πρωτομαϊστορος*, 1716—1717.

1716. «Ἐν ἔτει ς τοὺς 1716 Μαῖου 16. Ἐν πρώτοις τοῦ σακκιλίου τοῦ κιορ τοῦ παπᾶ κὺρ Ἰωάννη ἐλάβαμεν τῆς μαστορείας τὴν φιλειά ἀπὸ τὸν Ζαχαρινοῦ ἀσλάνια 10, τοῦ μαστόρου Ἦλτσο τὸν κάλφα». Μαϊστορες 7. (σελ. 38).

1717. «Ἐσυνάθησαν μαϊστορες τοῦ ρουφετιοῦ ἀμπατζήδων, μικροὶ καὶ μεγάλοι καὶ ἠῦραμεν εὖλογον νὰ βάλωμεν προσετοὺς τὸν ἐντιμώτατον κὺρ Χατζῆ-Ἀναστάσι, τὸν ἐντιμώτατον κὺρ Στέργιον, τὸν ἐντιμώτατον κὺρ Λιαμαντῆ, τὸν ἐντιμώτατον κὺρ Χατζῆ-Χρυσόσκουλον, τὸν Χατζῆ-Πέτκον, τὸν

1) Ρούπστας—Ρούπτος, ἀντὶ Ρούπτος=Ροδοπαῖος, ὁ τῆς Ροδόπης περὶ τὸν Στενίμαχον κάτοικος.

κὺρ Ἰωάννην, τὸν Χατζῆ-Γεώργι καὶ τὸν κὺρ Κώστα καὶ τὸν κὺρ Κωνσταντῖνο καὶ τσαούση τὸν Κώστα καὶ τοὺς ἔχομεν εἶπει τρόπους ὅλοι κοινῶς εἰς τὰ δίκαια καὶ ἐὰν εὐρεθῇ τινὰς ἀναμεταξύ μας ἐνάντιος, νὰ παιδεύεται μὲ γνώμη κοινή». (σελ. 40).

§ 7. *Πρωτομαϊστορέυοντος τοῦ Χατζῆ Ἀναστάσι μετὰ δικτῶ συμβούλων, 1717—1719.*

1717. Μαΐστορες 27. (σελ. 40—41). «Ἰουλίου 13. Ἔδωκε λογαριασμὸ ὁ Χατζῆ Ἀναστάσις τὰ ὅσα κουλαουζλούκια ἐπλήρωσε καὶ ἐλάβαμε τὲς ἀποδείξεις καὶ τὸν ἐδώσαμε ἕτερα γρόσια 115 δανειακὰ χωρὶς διάφορο διὰ χάριν φιλίας». (σελ. 129).

1718 «ἔτος Ἀπριλίου 26. Ποιὸς πασκαλῆς ἔδωσε τὴ φιλεΐά του, ἀσλ. 10». Μαΐστορες 8. (σελ. 42).

1719. «Σ τοὺς 1719, Ἰανουαρίου 5 τῆς 10. Ἔδωκεν ὁ Χατζῆ Ἀναστάσις λογαριασμὸν ἐμπροσθεν τῶν μαστόρων καὶ ἐξώφλησεν καὶ τὰ 62 τάλανια, ὅπου ἔλαβεν ἀπὸ τὸ Πουτούρογλου ὁ Χατζῆ Ἀναστάσις, τὰ ἀφιέρωσεν τοῦ ὄρδου 5 τοὺς μαϊστόρους». Μαΐστορες 12 καὶ «ἐπὶ ἔτος 1719 Νοεμβρίου 18» ἕτεροι 8, ἦτοι ἐν ὅλῳ 20. Ἐκ παρᾶλλήλου ἀπαντᾷ: «ἔδωκε, ἔδουσε, ἔδωσε». (σελ. 43—44).

§ 8. *Κυβερνητῶντος τοῦ ἐμμίσθου τσαούση Κώνστα ἀντὶ πρωτομαϊστορος, 1719—1723.*

1721. Μαΐστορες 15 ἀναγορευθέντες ἐν δυνὶ ἀγγελεύουσιν: «οἱ φιλεΐες». (σελ. 44—45). «Νοεμβρίου 12. Ἐβγάλεν ἀπὸ τὴ σακκοῦλα, ἔδώσαμε 5 τὸ μουκατὰ ἄσπρα 360. Ἔδωσεν κουλουγουζλούκια ἄσπρα 1030». (σελ. 127).

1722. «Ἀπριλίου 23. Ἐστοιχίσαμεν ὅλοι οἱ μαστόροι τὸν μαϊστορη Κώνστα ἀσλάνια 25» (σελ. 128). Μαΐου 26. Μαΐστορες 9. «Ἀφιέρωσεν τὸ ρουφετί εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον ἀσλ. 30 διὰ νὰ μνημονεύσῃ τὰ ὀνόματά τους ὀλωνῶν παντοτεὶνὰ ρουφετί ἀμπατζήδων μία παρρησία. Ἐδώκαμεν καὶ διὰ τὴ μεγάλην Ἐκκλησίαν ἀσλάνια 100». (σελ. 45—47).

1723. «Ἐπὶ ἔτος 1723 Μαρτίου 22». Μαΐστορες 2. (σελ. 47).

§ 8. *Πρωτομαϊστορέυοντος τοῦ Κώνστα καὶ ταμιεύοντος τοῦ κὺρ Στέργιου, 1723—1726.*

1723. «Ἐν μηνὶ Ἰουνίου 12. Διὰ ἐνθύμησι ὅπου ἐλάβαμε ἀπὸ τοῦ Χατζῆ Χρυσόσκουλου τοῦ Χατζῆ-Πάππου, ὅπου εἶχαμε νὰ παίρνωμε ἀσλ. 100. Ἐλάβαμε ἀπὸ τὸν Σάρογλου ἐκεῖνα πὸ χρεωστοῦσι ἀσλ. 115». «Γοῦ ρουφετίου τὰ ἄσπρα εἶναι ἀσλ. 78, τὰ ἔτομα 270, ἕτερα 5 τοὺς πανᾶδες 150».

«Τὸν πρωτομαϊστορα τὸν Κώνστα τὸν ἀφιέρωσαν 5 τὸ ρουφετί διὰ νὰ εὐρίσκειται 5 τὸ ὑψηρίσιαν καὶ τοῦ ἠρρωγιάσαν ἀσλάνια 25 καὶ τὸν ἀφέ(ν)τη τὸν κὺρ Στέργιου τὸν ἀφιέρωσαν οἱ μαστόροι μὲ τὸ θέλημά του διὰ νὰ ἔχη τὸ πουγκὶ τὸ μαστορικό, ὅ,τι ἔξοδα εἶναι βασιλικά νὰ ἔχη νὰ παραστέκεται καὶ τὸν περκουζᾶρι τῶν μαθητῶδων νὰ δίνεται τὸν μαϊστορη του χωρὶς ἄλλο.

Καὶ τὸ ἦσαν εὐλογο οἱ μαϊστόροι, μικροὶ τε καὶ μεγάλοι, ὅτε γείνη σὺναξι μαστορικῆ καὶ πηγαίνῃ ὁ πρωτομαϊστορας νὰ λαλήσῃ κανέναν κατὰ τὴν ὥρα καὶ δὲν ἔλθῃ, ἢ μικρὸς ἢ μεγάλος νὰ σφαλνιέται τὸ ἀργαστήρι του ἢ καὶ (ὀ) ὄντας του καὶ νὰ παιδεύεται». (σελ. 48).

1723. «Αὐγούστου 17, Διὰ ἐνθύμησιν φανερόνομεν ἡμεῖς οἱ Ἀνατολι-τες καὶ ἡμεῖς οἱ ἀργαστηριᾶτοι ὅτι ἐσυναχθήκαν ὁμοῦ καὶ τὸ ἦσαν εὐλογο ὅτι νὰ δίνουν οἱ ἀργαστηριᾶτοι ἀσλάνια 20 διὰ τὰ ἔξοδα, καὶ ἐκείνοι, ὅπου κάμουν εἰς τὸ κάστρο ἄλισφερίσι ἐξόχως τὰ 30 ἀσλάνια, καὶ τὰ ἐπίλοιπα, ὅσα τρέξουν, νὰ πληρώνωνται ἀπὸ τὴ μέση τοῦ ρουφρείου τὸν κάθε χρόνον νὰ πληρώνωνται τὰ 30 ἀσλάνια». (σελ. 49).

1724. «Ἐν ἔτει Μαΐου 29». Μαϊστορες 18. Ἀπαντᾷ δις «ἀνεψιός». (σελ. 50—51).

1725. «Ἐν μηνί Μαΐου σ τις 25». Μαϊστορες 5. «Ἐπῆραν τὰ παιδιὰ τεστίρι, παιδιὰ τὸν ἀριθμὸν 59 καὶ ἐξοδιάσαμε ἀσλάνια χιλιάδες 20, ἦγον χιλιάδες εἴκοσι. Ἀφιέρωσαν καὶ σ τοὺς ἁγίους Θεοδώρους ὡ νὰ μνημονεύουν τὸ ρουφρέτι ἀσλ. 50. Ἐδώσαμε καὶ σ τὸν ἅγιον Δημήτριον διὰ λάδι ἀσλ. 5. Θύμησι—ἐλάβαμεν ἀπὸ τὸν Χατζῆ-Λούκα ἀπὸ τὸ διάφορον ἀσλ. 16 τὰ δέκα ἐδώσαμεν τὸν πνευματικὸν τῶν σκλάβων, ὅπου ἐδιέταξεν ὁ δεσπότης καὶ τὰ ἔξι σ τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον διὰ ἄγαθοι. Ἀπὸ τὸν ὄντ᾽ ἐλάβαμεν ἀσλ. 20, νὰ 10 ἐδώσαμεν τὸν Λαμβριώτη διὰ Ἐλεημοσύνη. Καὶ διὰ τῆς ἁγίας Μαρίνης τὰ 10 ἐδώσαμεν τὸν δεσπότη ἀσλ. 15. Τὸν πρωτομαϊστορη διὰ τὴ λόγα του ἐπῆραν ἀπὸ τῆς σακκούλας τὰ ἄσπρα». (σελ. 51—53).

§ 10. Πρωτομαϊστορεύοντος ἐμμέσως τοῦ Ἀποστόλου Νέγκου, 1726-1727.

1726. «Ἐν μηνί Ἰουνίου 15. Ἐσυμφώνησαν οἱ μαστόροι τὸ πῶς, ὅποιος ἂν θέλῃ νὰ πῶσῃ τὰ (μ)πακιρικά τῶν μαστόρων, νὰ μὴν ἔχῃ νὰ πληρώνῃ τίποτα, χάρις ἂν χαθῇ τίποτα, νὰ τὸ πλερώνῃ ἐκεῖνος, ὅπο τὸ ἔχασεν». Μαϊστορες 23 ἀναγορευθέντες ἐν τρισὶ συνελεύσεσιν εἰς τούτων ἀντὶ τέλους ἔδωκε 15 σαγάνια. Ἐλογαριάζστηκαν οἱ μαστόροι καὶ ἔδωσαν τὸν λογαριασμὸν οἱ τσαρσιλιῆδες σῶο καὶ ἀνέλλιπα ἐν μηνί Αὐγούστου πρώτη». (σελ. 51—54).

§ 11. Πρωτομαϊστερεύοντος τοῦ Κωνσταντίνου Κεντινένογλου, 1727—1730.

1727, Ἰουνίου 1. Μαϊστορες 16. «Ἰδοὺ γράφομεν τὲς φιλιές, ὅπου ἐπλήρωσαν ὁ κάθε ἕνας». (σελ. 55)

1728, Ἰουνίου 1. Μαϊστορες 8. (σελ. 55).

1729, Ἰουνίου 1. Μαϊστορες 13. «Τοῦ φτεινοῦ τοῦ χρόνου οἱ φιλιές». (σελ. 56).

1) Ἡ Φιλιππούπολις.

2) Μονὴ ἐπὶ τῆς Ροδόλης παρὰ τῇ κόμῃ Περοστίτα. Νῦν κατεστραμμένη.

1730. «Μαῖου 23. Σήμερα ἔδωσεν ὁ κὺρ Κωνσταντῖνος τὸν λογαριασμὸν σῶον καὶ ἀνέλλιπον καὶ ἐξώφλησεν». (σελ. 56).

§ 12. *Πρωτομαϊστοροῦντος τοῦ ἄρχοντος τσελεμπή κυρίου Κωνσταντῖνου λογοθέτου, 1730—1733.*

1730. «Ἰουνίου 1 εἰς τὴν Φιλιππούπολι. Κατασταίνομεν τὸν νάρχον τσελεμπή λογοθέτη κύριον Κωνσταντῖνον προεστὸν εἰς τὸ ρουφετί μας καὶ τὸν κάμνομεν τεσλίμι» εἰς ὁμολογίας τρεῖς ἀσλ. 680, ἐξ ὧν εἰσέπραξεν 600, «ἔγεινεν ἡ σοῦμμα, ὅπου ἔλαβα τοῦ ρουφετίου, ἔδωσα ἀπὸ τὰ τσοσάυτα διὰ τὸ χάτι σερίφι γρ. 300, ἔμεινε τοῦ ρουφετίου ἄσπρα εἰς τοῦ λόγου μου γρόσια 300». (σελ. 57). Μαῖστορες 2. (σελ. 56).

1732, Ἰουνίου 28. Μαῖστορες 15. «Καὶ ἐπήραν οἱ μαϊστόροι τὸ λογαριασμὸ ἀπὸ τὸν ἐνδοξότατον κὺρ Κωνσταντῖνο λογοθέτη. Σωστά, Ἰουλίου πρώτη. Ἐνθύμησι τὰ ἄσπρα, ὅπο κάμομε τεσλίμι τὸν ἐνδοξότατον τσελεμπή Κωνσταντῖνο ἀσλ. 724». (σελ. 58—59).

1733, «Ἐνθύμησι τὸ πῶς εἰς τοὺς 1733 Ἀγούστου πρώτη ἐπήραμε λογαριασμὸν τὸν ἐνδοξότατον τσελεμπή Κωνσταντῖνον καὶ ἔμειναν οἱ λόγου του... ἔγειναν σοῦμμα ἀσλ. 979, ἄσπρα 77 εἰς εἰς τὸν τσελεμπή». (σελ. 59).

§ 13. *Πρωτομαϊστοροῦντος τοῦ Χατζή-Θανάσι Κεντιντέογλου 1733-1739.*

1733, Ἀγούστου πρώτη. Μαῖστορες 18 «γράφομε τὶς φιλιές, ὅπου πήραμε». Ἐλεημοσύνη ἀσλ. 130. (σελ. 60).

1734. Μαῖστορες 7. (σελ. 61).

1735. Μαῖστορες 27. (σελ. 61—62).

1737, ἐν μηνί Ἰουνίου 22. Μαῖστορες 31. Ἀπαντῶσιν: ἔδωσι καὶ ἔδωσε, ἀνιψὸς δὶς, γυιὸς πολλάκις, τὴ φιλεῖ τον. (σελ. 62—64).

1739, ἐν μηνί Ἰουνίου 22. Ἐνθύμησι (ὅτι) ἔδωσε ὁ Χατζή-Θανάσις ὁ Κεντιντέογλου λογάρισι τοὺς μαστόρους ὄλους». (σελ. 65).

§ 14. *Πρωτομαϊστοροῦντος τοῦ κὺρ Χριστοδούλου (Τόκα) μετὰ 4 συμβούλων 1739—1740.*

1739 «ἐν ἔτει... ἐν μηνί Ἰουνίου 21. Συνήχθησαν οἱ μαστόροι ροφετί τῶν ἀμπατζήδων ὅλοι κοινῶς καὶ ἐσυμφώνησαν κοινῇ γνώμῃ καὶ ἔβαλαν προεστοὺς νὰ ἐπιτηροῦν καὶ νὰ διετηροῦν τὸ ροφετί εἰς κάθε χρῆσιν καὶ ὑπόθεσιν· ἐμ πρώτα τὸν αἰδισιμώτατον οἰκονόμον παπᾶ κὺρ Μαργαρίτην, δεύτερον τὸν αἰδισιμώτατον ἅγιον σακκιλίον παπᾶ Κωνσταντῖνον, τρίτον τὸν κὺρ Χατζή-Κωνσταντῖνον, τέταρτον τὸν κὺρ Χριστόδουλον, πέντος ὁ κὺρ Παῦλος· καὶ τὰ ἄσπρα τὰ ὅσα συναζονται τὸ ροφετίον νὰ τὴ ἐχη ὁ κὺρ Χριστόδουλος εἰς τὴν φύλαξίν του· καὶ τὰ ὅ,τι ἀράη ὅ,τι δώση νὰ ἔχη κατὰστίχο νὰ διαλαμβάνη. Ἐν πρώτοις ἔλαβεν ὁ προλογῆ (:) ἀπὸ τὸν κὺρ... γρ. 605, ἦγον ἐξακόσια πέντι». Μαῖστορες 8, ἐν οἷς καὶ ὁ Κωλάροχαρόογλου (σελ. 65—67). «Ἐδωσα τὴ λογάρισι σωστή ἐγὼ ὁ Τόκας καὶ ἐξιφίλησα». Ἀγ. 20, ἔτος 1740. (σελ. 68).

§ 15 *Πρωτομαϊστορεύοντας τοῦ κυρ Χριστοδούλου Τόκα*, 1740—1747.

1740. «Ἔτος... μὴν Αὐγούστου 20. Ἐσυνάθησαν οἱ μάστοροι εὐρίσκοντας ε τοῦ Χατζῆ-Κωνσταντίνου ἀσλ. 605 καὶ ἔδωσι τὰ ἱκατὸ πέντι τὸ Τόκα διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ ροφετίου νὰ τὰ ξοδιάζῃ καὶ ἔμειναν ε τοῦ Χατζῆ-Κωνσταντίνου ἀσλ. 500, ἤγουν πεντακόσια νὰ τρέχουν μὲ τὸ διάφορον τὰ δέκα ἔντικα». Μαΐστορες 13 (σελ. 67—68).

1741. Αὐγούστου 13. Μαΐστορες 14 (σελ. 68—69).

1742. Ἰουνίου 16. Μαΐστορες 8. «Μὴν Αὐγούστου 18. Ἐσυνάθησαν οἱ μάστοροι καὶ ἔλογαργιάσαν καὶ ἔμειναν ε τοῦ Χριστόδουλο ἀσλ. 44, ἄσπρα 40 νὰ ἔχῃ νὰ ξοδιάζῃ διὰ τοῦ ροφέτι τὴν ὑπόθεσι ὅ,τι καὶ ἂν τύχῃ». (σελ. 69—70).

1743. «Ἔτει... μὴν Ἰουνίου πρώτη». Δάνεια εἰς ἔξ μαϊστορας : «ἐπῆρα ἐγὼ ὁ Χατζῆ Κωνσταντίνος ὁ Καρύδας ἀπὸ τὸ ροφέτι μας τῆς μέσης τὰ ἄσπρα ἀσλ. 100 μὲ τὸ διάφορον ἀσλ. 12». «Μὴν Αὐγούστου 17». Μαΐστορες 10. Ἐλεημοσύνη εἰς τὸ ροφετίον 80 ἀσλανίων τριῶν ἀποθανόντων : «Ἀποθαίνοντας ὁ... ἀπαρίασι (:) λεημοσύνη εἰς τὸ ροφέτι ἀσλ...». «Ἐσυνάθησαν οἱ μάστοροι καὶ ἐπῆραν λογάριασι τὸ πρωτομάστορη καὶ ἔμειναν εἰς τὸ πρωτομάστορη ἀσλ. 10 διὰ νὰ ξοδιάζῃ διὰ τὴ μέση τὴν ὑπόθεσι τὸ ροφέτι» (σελ. 70—72).

1744. Ἐν μὴν Σεπτεμβρίου 18. Μαΐστορες 13. «Ἐδωσα ἐγὼ ὁ Χριστόδουλος τὴν λογάριασι τοὺς μάστορους καὶ ἔμειναν ἀπάνου μου νὰ ξουδιάζου 28 διὰ τὸ ροφετίου τὴν ὑπόθεσιν σὲ ὅ,τι κάμη χρεῖαν» (σελ. 72—73).

1745. «Πιθαίγοντας ἡ κυρὰ Μιλάχω τὸ μακαριτὴ Χατζῆ-Μαυροδῆ ἡ ἀρχόντισσα ἀπέρωσι εἰς τὸ ροφέτι ἀσλ. 50 ἐν χεῖρας τὸ τσελεμπῆ Γιαννακάκι κὶ ἔστω ἐνθύμησι' ἔτει 1745, μὴν Μαρτίου 10». Μαΐστορες 6. «Αὐγούστου 10». Ἐλογαριαστήκαμε μὲ τὸ πρωτομάστορη τὸν κυρ Τόκα κὶ ἔμειναν σὲ λόγου του ἀσλ. 35 διὰ νὰ ξοδιάζῃ διὰ τὸ ροφετίου τὴν ὑπόθεσι τὰ ὅ,τι λάχῃ». (σελ. 74).

1746. Ἰουνίου 21. Μαΐστορες 7. Αὐγούστου 10. «Ἐσυνάθησαν οἱ μάστοροι καὶ ἐπῆραν τὴν λογάριασι τοῦ πρωτομάστορη τοῦ Χριστόδουλο καὶ ἔμειναν ἀπάνου του ἀσλ. 41 νὰ κάμη ἔξοδα διὰ τοῦ ροφετί τὴν ὑπόθεσιν σὲ ὅ,τι καὶ ἂν τύχῃ. Ἔτι γράφομιν κὶ τὰ ἄσπρα, πὸν ἔχομεν τοῦ ροφετίου δοσμένα μὲ τὸ διάφορον... ὅπου γίνονται γρόσια 550 κὶ ἔμινι τὸ διάφορόν τους ἕως τοῦ ἐρχόμενου χρόνου Ἰουνίου 20 δίνον διάφορο 59, ἄσπρα 4. Ἐγένινε ἡ ὀλότη τὰ ἄσπρα τοῦ ροφετίου, πὸν ἔγειναν 650, ἄσπρα 100. Ἐπάγησαν ἔξοδα ἕως τοῦ ἐρχόμενου χρόνου 1747 Ἰουνίου 20 γρόσια 102 ἄσπ. 90 κὶ ξιπέφτοντας αὐτὰ ἔμειναν γρόσια 548, ἄσπρα 10 ἔτι ε τοῦ Χριστόδουλο εἶναι γρόσια ἕτερα 20. Ἐτοῦτα ἔμειναν τοῦ (X)ρ. γρό-

σια 568 ἄσπ. 10. Τὰ ἔλ(α)βαν καὶ μαστορισεῖα δι' ἕξι μῆνης ὁ Χριστόδουλος» (σελ. 74—75).

§ 16. *Πρωτομαϊστορεύοντος τοῦ κῆρ Παρασκευᾶ, 1747.*

1747. «Ἐν ἔτει... Ἰουνίου 24. Ἐσυνάχθησαν οἱ μαστόροι ὅλοι καὶ ἐλογαριάστηκαν τὸ τί ἔχει τὸ ρουφετί, νὰ δίδωνται μὲ διάφορο ἢ ὀλόγη τὰ ἄσπρα τοῦ ρουφετιοῦ νὰ εἶναι πρωτομάστορος ὁ Παρασκευᾶς». Ἐδόθησαν δάνεια εἰς 11 μαϊστόρους ἀνά 50 γρόσια ἀπέναντι ἐντόκων ὁμολογιῶν ἀνά 57 γρ. (14 %). «Ἐγεναιαν σούμμα τὰ ἄσπρα, ὅπου εἶναι μὲ τὸ διάφορον του μαζὶ γρ. 632. Ἐτι ἔμειναν τῆς μέσης ἄσπρα εἰς τὸν Παρασκευᾶ τὸν πρωτομάστορη διὰ νὰ κάμη ἔξοδα διὰ τὸ ρουφετί ἕως τοῦ ἐρχόμενου χρόνου τὸν ἐδώσαμεν γρόσια 55, ἄσπρα 90. Ἀντὰ ἐξ ἴσου τὰ πέραμι».

Μαϊστορες 6. «Ἐδῶ γράφομι κὶ τις φιλειές, ὅπου ποῖος ἔδωσι τῆ φιλειάν του». Ἐτι ἐδόθησαν δάνεια εἰς 3 μαϊστορας ὑπὸ τοῦς ἀπτοῦς ὄρους. «Ἐδῶ γράφομε καὶ τὰ πακίρια τοῦ ρουφετιοῦ, ὅπου τὰ ἐγχειρίζομι εἰς τὸν πρωτομάστορη» εἶναι 5 τὸ μέτρος λεγκίρια 365, καζάνια 3, κεπτζέδες 2, φανάρια 2, κιγιούμια 2, κιλίμια 2, χαλιὰ 2, μισάλες 3 καὶ πιᾶτα 5» (σελ. 76—77).

§ 17. *Πρωτομαϊστορεύοντος Χριστοδούλου Οἰκονόμου, 1747—1748.*

1747. «Ἐν ἔτει... Δικιμβρίου 17. Ἐμίσημεν ὁ κῆρ Παρασκευᾶς διὰ τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ ἔδωσι λογάρισι κὶ ἔξεκαμι ἀπὸ τὴν ὑπερεσίαν τοῦ ρουφετιοῦ. Ἐκάμαμι προστὸν τὸν Χριστόδουλον κὶ τὸν ἐδώκαμι ἄσπρα τῆς μέσης διὰ ἔξοδα νὰ κάμη διὰ τὸ ρουφετί γρ. 84». Μαϊστορες 15. Δάνεια εἰς τρεῖς μαϊστορας ἀνά 50 γρ. ὡς ἀνωτέρω (σελ. 77—78).

1748. «Ἐτος Ἰουλίου 1. Διὰ ἐνθύμησι ἐγὼ ὁ κῆρ Χριστόδουλος ὅτι πῶς ἔδωσα τὴν λογάριασίν μου ἀνάμισα τῶν εὐριθέντων μαστόρων Χατζῆ-Παρασκευᾶς, Γεώργις Πουκλογλου, Καραγιάννης, Χατζῆ-Τόλους-Ντιμιριτζόουλος. Ἐδωσι τὴν λογάρισι καὶ ἔξεκαμι» (σελ. 79).

§ 18. *Πρωτομαϊστορεύοντος Χριστοδούλου Παπαζόουλου, 1748—1750.*

1749. Ἰουλίου 12. «Διὰ ἐνθύμησι ἔδῶ γράφομε τὸ ρουφετί τῶν ἀμπατζήδων ἐσυνάχθησαν μὴ τὴν ὀλόγη καὶ ἐβάλαμε τὸν κῆρ Χριστοδούλου, λέγομε τοῦ Παπαζόουλου πρωτομάστορη διὰ νὰ παίρνη, νὰ δίνη ὅ,τι κὶ νὰ λάχη καὶ τὸν δόνιμο ἀσλάνια 55, ἄσπρα 30 καὶ ἔστω εἰς ἐνθύμησι». Μαϊστορες 11 (σελ. 79).

1750. «Ἐν ἔτει... ἐν μηνὶ Ἰουνίου 18». Μαϊστορες 14, ἐν οἷς καὶ ὁ υἱὸς τοῦ πρωτομαϊστορος δι' ὃν «ὁ πρωτομαϊστορος ἔδωσι τὴ φιλειά του ἀπὸν τὴ ρόγα του ἀσλάνια 5 κὶ τᾶλλα τὰ χάρισα(ν) οἱ μαστόρ». (σελ. 80).

§ 19. *Πρωτομαϊστορεύοντος τοῦ Χριστοδούλου Τόκα, 1750—1754.*

1750. «Ἰουνίου 18. Διὰ ἐνθύμησι ἀφίνουμε τοῦ ρουφετιοῦ τὰ ἄσπρα εἰς τὸν πρωτομαϊστορῆ μας τὸν Τόκα, ἀσλ. 59 νὰ τὰ ἔχη διὰ ἔξοδου τοῦ ρουφετιοῦ σὶ ὅ,τι καὶ ἂν τύχη, ἔτερα ἔλαβε ἀσλάνια 4» (σελ. 81).

1751. «ἐν μηνί Ἰουλίου 20» Μαΐστωρες 7. «Πεθαίνοντας οὐ Σαχιατζῆς Δημητράκις οὐ Σαλονικεῖς ἀφιέρωσι τὸ ρουφετί τῶν ἀμπατζήδων ἀσλ. 5». «Ἐνθάδε ἐσυνάχθησαν τὸ ρουφετί ἀμπατζήδων καὶ ἐπῆραν τοῦ μαστορη-Τόκα τὸν πρωτομάστορη λογάρισι καὶ τὸν ἀφιέρωσαν ἀσλάνια 65 διὰ τὰ ἐξοδιάζη τὴν ὑπόθισι τοῦ ρουφετί τὸ τι κάμη-λάχη (:). (σελ. 82).

1752. «ἐν μηνί Αὐγούστου πρώτῃ». Μαΐστωρες 10. Κληροδότημα ἔν 15 ἀσλανίων. «Ἐσυνάχθησαν γοὶ μαστόροι καὶ πῆραν ἀπὸ τὸν πρωτομάστορή μας τὸν Χριστόδουλο λογάρισι καὶ τὸν ἀφι(ε)ρώσαμε ἀσλ. 98 νὰ τὰ ἐξοδιάζη διὰ τοῦ ρουφετιοῦ τὴν ἀπόθισι». (σελ. 82—83).

1753. Αὐγούστου α΄. Μαΐστωρες 18. «Γὰ ἄσπρα τοῦ θεοφρουρήτου ρουφετίου μας, ὅπου ἐδιαμοιράσθησαν εἰς τοὺς μαστόρους, γράφομεν τὰ δνόματα αὐτῶν». Ὁμολογία 21 μαστόρων μετὰ τοῦ ἐτησίου-τόκου των (14%) πρὸς 57 γρ. ἐκάστη. «Ἐσυνάχθησαν οἱ τιμιώτατοι μαστόροι ὃ τε ὁ κὺρ Μανωλάκις, κὺρ Χατζῆ Γεώργις καὶ κὺρ Χατζῆ Χριστόδουλος Ντιμιτζόγλους καὶ ὅλοι οἱ ἐπίλοιποι καὶ ἐπῆραν τὸν λογαριασμὸν τὸν μαστορ Χριστόδουλον προεστὸν καὶ τὸν ἀφιέρωσαν εἰς χρεῖας τοῦ ἀσλάνια 90 διὰ τὰ ἐξοδιάζη διὰ τοῦ ρουφετίου τὴν ὑπόθισιν ὃ,τι ἤθελεν τύχει χρονικῆς». (σελ. 83—88).

1754. Ἰουλίου 20. Μαΐστωρες 13. «Ἐλαβαν τοῦ ρουφετίου τὰ ἄσπρα οἱ μαστόροι», 27 τὸν ἀριθμὸν ἀπέναντι ἐντόκων ὁμολογιῶν πρὸς 57 γρ. ἐκάστης. «Εἰς τὸ αὐτὸ ἔτος κατὰ τὸ 1754 Ἰουλίου 20 ἐσυνάχθησαν οἱ μαστόροι καὶ ἐπῆραν τὸν λογαριασμὸν ἀπὸ τὸν μαστορ Τόκα καὶ ἐξώφλησαν καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν». (σελ. 85 καὶ 88—89).

§ 20. *Πρωτομαϊστορέωντος τοῦ Χατζῆ-Χριστοδούλου Ντιμιτζόγλου 1754—1755.*

1754. Ἰουλίου 30. «Ἐσυνάχθησαν οἱ μαστόροι καὶ εἶρον εὐλογον τὸν κὺρ Χατζῆ Χριστόδουλον Ντιμιτζόγλου εἰς τὸ νὰ εἶναι κυβερνήτης καὶ πρωτομάστορος εἰς τὸ ρουφετί μας τῶν ἀμπατζήδων καὶ τὸν ἐνεχείρισαν ἀσλ. 100, ἄσπρα 60 διὰ τὰ ἐξοδιάζη εἰς τὰς χρεῖας τοῦ ρουφετίου μας». Ὁμολογία δανείων 6 πρὸς 57 ἀσλ. ἔξ ὧν μία διπλῆ 114 ἀσλανίων. (σελ. 89).

1755 Ἰουλίου 22. «Ὅντος ὁ κὺρ Χατζῆ-Χριστόδουλος προεστὸς» ἀνηγορεύθησαν μαΐστωρες 12. «Ἀποθαίνοντας ἡ μπάμπω Ράτω ἀφιέρωσεν εἰς τὸ ρουφετί ἀσλ. 5. Ἀποθαίνοντας ὁ Ἄρναουτόγλους ἔδωσεν εἰς τὸ ρουφετί μας ἄσπρα 110. Ὁ μακαρίτης Μανρουδῆς ὁ Μανδρατζόγλους ἀφιέρωσεν εἰς τὸ ρουφετί μας λιγγέρια 40 ὁμοῦ καὶ ναλμικία μισά. Ἐξώδισαν διὰ τὸ ρουφετί τοῦ ἐνὸς χρόνου εἰς τε ἐλεημοσύνας εἰς τε ἔξοδα καὶ ἔδωσε καὶ τὰ ἐπίλοιπα καὶ ἐξώφλησεν». (σελ. 90).

§ 21. *Πρωτομαϊστορέωντος τοῦ Χατζῆ-Παρασκευᾶ, 1755—1760.*

1755., Ἰουλίου 27. «Ὅντος ὁ κὺρ Χατζῆ-Παρασκευᾶς προεστὸς καὶ

τὸν ἀφιερῶσαμι ἀσλάνια 83 νὰ δίνη διὰ τοῦ ρουφειοῦ τὴν ὑπόθισι», (σελ. 91).

1756, Ἰουλίου 21. Μαΐστορες 7 καὶ Ἰουλίου 27 μαΐστορες 15, ἐν ὄλφ 22. Μαϊστόρων δύο πρόστιμα (παιδεία) ἐκ 12 ἀσλανίων. «Εἰς μνημόσυνόν της ἔδωσεν εἰς τὸ ρουφεῖο μας ἡ μακαρίτισσα Σιτζητανόουγλου ἀσλ. 5, ἔτι ὁ Χατζῆ-Δημήτρις Τακιατζῆς μακαρεῖά ἀσλάνια 10». (σελ. 91—92).

1757, Αὐγούστου α'. Μαΐστορες 8. (σελ. 91).

1758, Αὐγούστου 1. Μαΐστορες 6. Ἐλεμιοσύναί τεσσάρων εἰς τὸ ρουφεῖον ἀσλάνια 37.90. (σελ. 92).

1759, Αὐγούστου 1. Μαΐστορες 8. «ἔτι ἐπῆρα ἀπὸ τοῦ... τῆ φιλειά». (σελ. 93).

1760, Αὐγούστου 1. Μαΐστορες 8. «ἔτι πῆραμι» ἢ «πλήρωσι» ἢ «ἔδωσι» (σελ. 93).

§ 22. *Πρωτομαΐστορέοντος τοῦ Χατζῆ-Στοιγιάννη, 1760—1763.*

1760. Αὐγούστου 21. «Ἀπεκατέστησα(με) ἡμεῖς οἱ ἀμπατζῆδες εἰς τὸ ἑσνάφι μας πρωτομαΐστορα τὸν κὺρ Χατζῆ-Στοιγιάννη» εἰς τὸ νὰ ἔχη τὴν φροντίδα τοῦ ἑσναφίου καὶ τοῦ ἐκάμαε τεσλίμι τὰς ὁμολογίας βουλωμένας εἰς μίαν σακκούλα». Ἔπονται ὀνομαστικαὶ μαϊστόρων ὁμολογίαι 28 ἀνὰ 57 ἀσλ. ἐκάστη πλὴν μιᾶς διπλῆς καὶ ἑτέρας 132 ἀσλ., ἐν ὄλφ ἀσλ. 1728. «Καὶ ἐπὶ χεῖρας τοῦ ἔκαμαν τεσλίμι ἀσλ. 91». (σελ. 96—97).

1761. Ὀμολογίαι δανείων τριῶν ἀσλ. 214. Μαΐστορες 13. Ἐλεμιοσύ-
ναι εἰς τὸ ρουφεῖον ἀσλ. 28 καὶ δωρεὰ 29 σαγανίων (σελ. 97—99).

1762. Μαΐστορες 12. (σελ. 100).

1763. Μαΐστορες 4. «† Ἐσπανάχηκαν οἱ μαστόροι κὶ πῆραν ἀπὸ τοῦ προεστέ μας τοῦ Χατζῆ-Στοιγιάννη τὴ λογάργιασι σῶα κὶ ἔξεκαμι». (σελ. 100).

§ 23. *Πρωτομαΐστορέοντος τοῦ Χατζῆ-Χριστοδούλου Ντεμριτζιόγλου, 1763—1764.*

1763, Ἰουλίου 26. «Ἐπικατέστησαν οἱ μαστόροι κὶ ἤθραν εὐλογου τοῦ Χατζῆ Χριστοδούλου τοῦ Ντιμιρτζιόουλου διὰ προεστὸν τοῦ ρουφειοῦ τοῦ δεσμειν κὶ λύειν». Μαΐστορες 13. Διανομὴ δανείων εἰς 26 μαΐστορας ἀπέ-
ναντι ὁμολογιῶν ; «ἐμοιῳάσαμι τὰ μαστορικά τὰ ἄσπρα». Ἐκάστη ἔντοκος ὁμολογία ἐκ 57 ἀσλαν. πλὴν τῆς τοῦ πρωτομαΐστορος ἐξ 112. Οἱ ἡμίσεις τῶν μαϊστόρων τιτοφοροῦνται *χανιώτηδες* ¹. «Λογαριάζοντας ὁ Χατζῆ Χρι-
στόδουλος καὶ Χατζῆ Στογιάννης ἔδωσαν τὸν λογαριασμὸν σωστὰ καὶ ἔξεκαμεν».

§ 24. *Πρωτομαΐστορέοντος τοῦ Χατζῆ-Στοιγιάννη μετὰ συμβούλου τοῦ Κωνσταντίνου Μηχανατζιόγλου.*

1) *Χανιώται* ἐκαλοῦντο τῶν ἀμπατζήδων οἱ ἔχοντες τὰ πρατήριά των ἐντὸς χανίων, οἱ δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ *τσαρσιλῆδες* (τσαροὶ τουρκ.=ἀγορά).

1764, Αὐγούστου 15. «Καὶ ἦσαν εὐλογον οἱ μαστόροι, κατάρτησαν προεστὸν τὸν Χατζῆ-Στογιάννη καὶ τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Μηχανατζόγλου καὶ τοὺς ἐγγείρισαν διὰ ἔξοδα ἀσλ. 100 καὶ ἕτερα (ἄ)φρινον ἢ τῆ σακκοῦλα μαστορικὰ ἄσπρα ἀσλάνια 66». Μαΐστορες 15. «Συναχθέντες οἱ μαστόροι θεωρήθηκεν ὁ λογαρισμὸς τοῦ Χατζῆ Στογιάννη ἔτος χλίου ἐφτακοσίου ἐξήντα τέσσαρις καὶ ἑξάκαμιν καὶ ἐγγείρισαν ἢ τῆ σακκοῦλα ἀσλ. 600 καὶ διὰ ἔξοδα ἐξέως ἀσλ. 116 καὶ ὁμολογίαι, ὅπου ἔχουν οἱ μαστόροι σοῦμμα 34». (σελ. 103—104).

§ 25. *Πρωτομαϊστορεύοντος τοῦ Χατζῆ-Στογιάννη μόνου*, 1765—1767.

1765, Αὐγούστου 15. «Ἐπικατάρτησαν ἡμεῖς οἱ ἀμπατζῆδες εἰς τὸ ἐσανάφι προεστὸν τὸν Χατζῆ-Στογιάννη εἰς τὸ νὰ ἔχη τὴν φροντίδα τοῦ ἐσαναφίου καὶ τοῦ κάμαμι τεσλίμι τὲς ὁμολογίαις βουλλωμέναις ἢ τῆ σακκοῦλα καὶ ἄσπρα ἀσλάνια 600, ἔτι διὰ ἔξοδα ἀσλάνια 116». Μαΐστορες 9. «Ἐδῶσαν τὸν λογαριασμὸν ὁ Χατζῆ-Στογιάννης καὶ ἐξώφλησεν, 1766 Αὐγούστου 10». (σελ. 105).

1766, Αὐγούστου 19. «Δίνοντας τὸν λογαριασμὸν σωστὸν ὁ Χατζῆ-Στογιάννης τὸν ἐπικατέστη(σαν) πάλι προεστὸν οἱ μαστόροι εἰς τὸ νὰ ἔχη τὴν φροντίδα τοῦ ρουφετίου καὶ τὸν ἐγγείρισαν μέσα εἰς τῆ σακκοῦλα βουλλωμένα ἀσλάνια 600 καὶ ἕτερα τὸν ἐγγείρισαν διὰ ἔξοδα τοῦ ρουφετίου εἴ τι χρεαστοῦν ἀσλ. 118—24 (παράδες) καὶ ὁμολογίαις τοῦ ρουφετίου ἢ τῆ σακκοῦλα 41». Μαΐστορες 13. (σελ. 106).

1767. Μαΐστορες 4. Ἀποθανὼν ὁ πρόεδρος «ἀφιέρωσεν ἀσλ. 10, ὁ Θεὸς μακαρίση τον». (σελ. 107).

§ 26. *Πρωτομαϊστορεύοντος τοῦ Κωνσταντῖνου (Μηχανατζόγλου) μετὰ συμβούλου τοῦ Χατζῆ Χριστοδούλου (Ντεμιριτζόγλου)*, 1767—1772.

1767, Αὐγούστου α'. «Ἐσανάθηκαν οἱ μαστόροι καὶ ἐπικατέστησαν προεστὸν τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὸν Χατζῆ-Χριστοδούλου διὰ νὰ ἔχουν τὴν φροντίδα τοῦ ρουφετίου ἔτσι τοῦ ἦσαν εὐλογον οἱ μαστόροι καὶ τὸν ἐγγείρισαν τὸν καὶ Κωνσταντῖνον ἢ τῆ σακκοῦλα ἄσπρα βουλλωμένα τὸν ἀριθμὸν ἀσλ. 404 ἔτι τὸν ἔδωσαν ἐπὶ χεῖρας διὰ ἔξοδα τοῦ ρουφετίου ἀσλ. 100». Πίναξ ὀνοματικῶν ὁμολογιῶν τῶν μαϊστόρων 39 ἐκ 57 ἀσλ. ἐξ ὧν μία διπλῆ. (σελ. 108—110).

1768. Πίναξ ὡσαύτως 39 ὁμολογιῶν ἐκ 57 ἀσλ. ἐκάστης. (σελ. 111—112).

1769. Πίναξ ὡσαύτως 46 ὁμολογιῶν ἐκ 57 ἀσλ. ἐκάστης, ὧν δύο διπλαὶ καὶ 19 ἀνήκουσαι εἰς τσασιρλῆδες. Αὐγούστου 1. «Διὰ τὸ παρὸν φανερώνομε ὅτι ἐλάβαιμε τοῦ Καρακάσγλου τὴν ἐλεημοσύνη ἀσλ. 100 καὶ (ἕ)τερα ἐλάβαιμε διὰ τὰ σπιτάλια τῆς πολι(ε)ίας ἀσλ. 1000 καὶ δώσαμε ἀπὸ τὰ ὅποια ἄσπρα τοὺς μαστόρους ἀσλάνια 500 καὶ δώσαμε καὶ εἰς τὴν πολιτείαν διὰ τὸ χρέος τοῦ τελεμπῆ Γιαννάκι, ὅπου ἦταν νὰ δίνονται ἀσλ. 200 καὶ

δώσαμε καὶ κτθ Γιαννάκι Ντουλγκέρογλου ἀσλάνια 400 καὶ γίνονται τὰ ὅλα σοῦμμα ἀσλ. 1100». (σελ. 116).

1770. Ἰουλίου 8. «Οἱ ὁμολογίαι οἱ μαστορικῆς» τὸν ἀριθμὸν 39 ἐκ 57 ἀσλ. ἐκάστη, ὧν δύο διπλαῖ. Μία ἐξωφλήθη. (σελ. 117—119). Μαῖστορες 2. (σελ. 103).

1771, Ἰουνίου 18. «Ἴδου φανερόνομεν τὸ διάφορον, ὅπου συνάξεται ἀπὸ τὰ ἄσπρα τὰ μαστορικά». 25 ὁμολογιῶν ἀνά 7 ἀσλάνια, ἦτοι 175 ἀσλ. Πίναξ 11 ὁμολογιῶν, ὧν μία διπλῆ. (σελ. 120—123). Μαῖστορ 1. (σελ. 103).

1772. Μαῖστορες 7. Εἰς καταβάλλει πλὴν τοῦ τέλους τὸ πρῶτον καὶ φόρον καζὰν ἀτζιτὶ ἀσλ. 4 καὶ 21 παράδες. Ἐλεημοσύνη εἰς τὸ ρουφετίον 17 ἀσλ. «Σεπτεμβρίου 31, ἐδώσαμεν τὸν Πέτρο σιερ κιγαγιά διὰ τὰ ἄσπρα τῆς πολιτείας, ὅπου ἔχομε, διάφορον ἀσλ. 100». Εἶναι ὁ τόκος τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Καρακασογλου διὰ τὰ σπιτάλια. (σελ. 103 καὶ 122). Ὡσαύτως καταγράφονται καὶ 10 μαῖστορες τοῦ 1773, ὧν τινες καταβάλλουσι καὶ τεστιρλίκι ἐκ 4 ἀσλ. καὶ 21 παράδων (σελ. 103).

II

§ 27. Τὸ δευτέρον τῶν ἀρχείων βιβλίον εἶναι ὡσαύτως κατάστιχον ἐν εἶδι χαρτοφύλακος, δεδεμένον διὰ λεπτοῦ δερμάτος καὶ ἔχει τὸ αὐτὸ ὄψος τοῦ πρώτου, ἀλλὰ πλάτος διπλάσιον. Λιαιτηρεῖται καλῶς. Ἐχει 108 φύλλα τ. ἔ. 216 σελίδας ὑφ' ἡμῶν ἠριθμημένας, ὧν ὑπερὸ τὸ ἡμῖσι εἶναι ἄγραφοι. Τὸ βιβλίον εἶναι συνέχεια τοῦ πρώτου, ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1772, καταλήγει δὲ τῇ 1ῃ Μαΐου τοῦ 1818. Ἐν τῷ τέλει του περιέχει προχείρους τινὰς σημειώσεις. Τὰ εἶδη τῆς ἐν αὐτῷ γραφῆς (χειρὸς) εἶναι περὶ τὰ 50 ἀνδρῶν τυχόντων ἐκπαιδεύσεως τινος. Ἄγραφοι σελίδες ἀπαντῶσι καὶ ἐν τῷ μεταξῷ.

§ 28. *Πρωτομαῖστοροσύνοιον τοῦ Χατζῆ Ἀθανάσι Χαλεπλῆ, Χατζῆ Ἀναστάσι καὶ Χατζῆ Σταθι*, τοῦ δευτέρου ἔχοντος τὴν διαχείρισιν, ἄρα ὄντος προέδρου 1772—1775.

1772, Ἀπριλίου 25. «Σημειώου, ὅπου ἤρσαν εὐλογον καὶ δίκαιον καὶ ἔβαλαν προεστὸν τὸν Χατζῆ Ἀθανάσι Χαλεπλῆ, αὐτάδελφος τοῦ Μιρτζάνη καὶ τὸν Χατζῆ Ἀναστάσι ὁμοῦ μὲ τὸν Χατζῆ Σταθι διὰ νὰ ἔχουν τὴν βροτίδα τὸ ρουφετίου τῶν ἀμπατζήδων» (σελ. II, 3). Ἰουνίου 3 μαῖστορες 15. Τὸ τέλος αὐξάνεται εἰς 40 ἀσλάνια τὸν νῶν τῶν μαῖστόρων καταβαλλόντων τὸ ἡμῖσι (20). Ὑπὸ πολλῶν καταβάλλεται καὶ τεστιρλίκι ἀσλ. 5. (σελ. II, 9).

1773, Ἀπριλίου 10. Μαῖστορες 10. Σημειωτέα : *βγῆκι οὐ... ἡ γνιὸς (πολλάκις), ἦδουσι, ἔδωκε, ἔδωσε, ἔδωσι, ἔδουκι, πλέρουσι μὴ τοῦ... πλέρωσι μὴ τοῦ τεσιτῆ του*, τῆς αὐτῆς χειρὸς πάντα. (σελ. II, 9—10). Ἰουνίου 1, καταγραφή 15 ὁμολογιῶν μαῖστόρων ἀργαστηράδων καὶ ἐτέρων 14 *χανιώτηδων*. (σελ. II, 5—6).

1774, Μαΐου 17. Μαῖστορες 6. Σημειωτέα : *ἦδουκιν, ἐπλέρωσι*.

(σελ. Π, 10). «Ἴγὼ οὐ Χατζῆ-Ἀναστάσις καὶ ἰγὼ οὐ Χατζῆ-Ἀθανάσις ἠδούσαμεν τοῦ λουγαριασμοῦ τρία χρονῶ καὶ ἤξοφλίσαμε». (σελ. Π, 3).

§ 29. *Πρωτομαιοστορέοντος τοῦ Χατζῆ-Ἀναστάσι*, 1775—1790.

1775, Ἰουνίου 20. Μαΐστορες 4. *πλήρουσι καὶ πλέρωσι οὐ νύξ*. (σελ. Π, 10).

1776. Μαΐστορες 13. *Πλήρουσι, πλέρωσι, ἔδουσι ὁ... ἡ γυιός, ὁ, τοῦ τεσιρί*. Καθ' ὅλην τὴν πρωτομαιοστορίαν τὸ ἀρσενικὸν ἄρθρον τίθεται ἐκ παραλλήλου ὁ—οὐ, ἡ, τὸ οὐδέτερον τὸ—τοῦ καὶ ἐν γένει διαφαίνεται ἡ πρὸς κώφωσιν τροπὴ τῶν ἀτόνων φθόγγων *ε* καὶ *ο*. (σελ. Π, 10—11).

1777. Μαΐστορες 11. (σελ. Π, 11). Μαῖον 3. Ἐλάβαμι διὰ τερετῆ-ἀχτῆσι ἄπο τοὺς Καροφίληδες ἡ οὐλότη ἀσλ. 40· τρεῖς ἄνθρωποι ἤρθαν, τὸ ὄνομά τους: Κύρου Προύζκου Τοτουρστάνα, Πέτκο Οὐστάπασια Μήνου Μήνου, Στόου Μούτου Πούρβου Μπρατιάνι καὶ ἄλλης τρεῖς ἄνθρωποι». Τὰ ὀνόματα αὐτῶν ὡς Βουλγάρων μὴ ἐξηλληνισμένων δὲν λαμβάνουσι τύπον καταληκτικὸν Ἑλληνικόν. (σελ. Π, 1).

1778. Μαΐστορες 1. (σελ. Π, 11).

1779. Μαΐστορες 9. (σελ. Π, 11).

1780. Μαΐστορες 10. (σελ. Π, 12).

1781. Μαΐστορες 13. (σελ. Π, 12).

1782. Μαΐστορες 7. (σελ. Π, 12). «Ἐν ἔτει 1782 Ὀκτωβρίου 26. Ἀφιέρωσεν ἡ Νίνα, τοῦ Χατζῆ Κοιμτζόγλου ἡ θυγάτηρ εἰς τοῦ ἀμπατζήδικου τοῦ ἰσνάφι ἀσλ. 200, λέγων ἀσλάνια διακόσια καὶ παρῆγγειλι ἐκ στόματῆς της νὰ δίνωμι *ς* τὸν ἅγιον Κωνσταντίνος τοῦ παγκουάλι τοῦ κάθε χρόνου ἀσλ. 9 διὰ τρία καντήλια, ὅπου ἔχει καὶ καινὴ διὰ τοῦ λάδι της, καὶ τοὺς φερεῖς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου ἔχει ἀφιερωμένα νὰ δίνωμεν ἀσλ. 6, τὰ ὅποια ἔχει ἐξ ὀνομάτων καὶ τὴν μνημονεῦον καὶ κάθε Λαμπρῆ ἔχει ἀφιερωμένα τις ὀπταχοῦς νὰ δίνωμεν ἀσλ. 5 καὶ ἀφ' τὰ ἄσπρα καθ' ἕκαστην χρόνου θὰ νὰ τὰ θίγη τοῦ ἀμπατζήδικου τοῦ ἰσνάφι, σούμμα ἀσλάνια 20». (σελ. Π, 3).

1783. Μαΐστορες 18. (σελ. Π, 13).

1784. Μαΐστορες 11. (σελ. Π, 13—14). «Ἐσυμφώνησαν οἱ μάστοροι

1) Ἡ Νίνα (Εἰρήνη) θυγάτηρ τοῦ Χατζῆ-Κοιμτζόγλου καὶ χήρα τοῦ ἀμπατζῆ Χατζῆ-Κοιμτζου παρέδωκε τῷ 1790 Σεπτεμβρ. 16 τῷ ἄρχοντι λογοθέτῃ γρ. 1300 ἐπὶ τῷ ὄρφ. ἐφ' ὅσον αὐτῆ ζῆ τὸν τόκον αὐτῶν τὸν ἐτήσιον 130 γρ. νὰ λαμβάνη σὺτή, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν της νὰ δοθῶσι 1000 γρ. εἰς τὴν μητροπόλιν διὰ τὸ τέμ-πλον, 100 εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κεντρικὴν σχολὴν 100 εἰς τὰ ὄσπιτάλια καὶ 100 εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ χαρτζῆ. Ἡ διαθήκη της φιλοθρήσκου καὶ φιλανθρώπου Ἑλληνί-δος ταύτης κατακεχωρισμένη ἐν τῷ κώδικι της μητροπόλεως τῇ 7 Αὐγ. τοῦ 1789 ἐξετελέσθη μετὰ τὸν θάνατόν της τῇ 1 Ἰανουαρίου τοῦ 1793. Κώδιξ Κυρίλου (1781—1845) σελ. ια' καὶ ιδ'. Ἰδε, Ἀρχεῖον, τόμ. Ε', σελ. 10, § 12 ζ'.

νά πηγαίνουν εἰς τὰ μοναστήρια μετὰ τὴν ἀράδα Κούκλενη, ἐκ δευτέρας τὸν ἄλλον τὸν χρόνον εἰς τοὺ Μπαζκοβον τοῦ μοναστηρίου τρίτη χρόνᾳ εἰς τὸν ἅγιον Κήρυκα τοῦ μοναστηρίου τέταρτος χρόνος εἰς τὴν ἁγίαν Παρασκευὴν Μουλτάβαν πέντατος χρόνος εἰς τὴν ἁγίαν Γεώργιον τοῦ μοναστηρίου¹.

«Τοῦ Ζαφείρι τοῦ κάπηλα τὴ τζοῦπαν² καὶ εἰς τοῦ γαμπρὸ τὰ παιδιὰ χρεωστῆζει τοὺ ἀμπατζήδικον τοῦ ρουφῆτι ἀσλ. 130 καὶ τὰ ἔχομι μετὰ τὸ διάφορον τὰ δέκα ἔντικα. Τοῦ Τρουπτζή τὸ παιδί χρεωστοῦμι ἀσλ. 125³» (σελ. II, 3).

1785. Μαῖστορες 11. (σελ. II, 14).

1786. Μαῖστορες 13. (σελ. II, 14). «1786 Ἀυγούστου πρώτη ἔχει νὰ δίνει τοῦ ἰονάρι τοῦ Παντιπανᾶ τοῦ παιδιοῦ ἀσλ. 200 ἢ Μαρκίου. Τοῦ μακαρίτη τοῦ Χατζή Κυριάκι ἢ θυγάτηρ χάρισι τοῦ παιδιᾶ τοῦ σώου». (σελ. II, 3).

1787. «Ἐν ἔτει 1787 Ἰουνίου, ἔχει τὸ ἰονάρι μας τὴν πολυτεία μαστορικὰ ἄσπρα ἀσλ. 622, ἔτι ἄλλα ἐδοῦσαμε εἰς τὴν πολυτεία ἀσλ. 93=715». Μαῖστορες 15. (σελ. II, 15).

1788, Ἰανουαρίου 3. «Διὰ ἐνθύμησι ὅπου ἐδοῦσαμε διὰ τοῦ οὐρδι τοῦ βασιλικὸ ἀσλ. 336. Πήραμι ἀπὸ τοῦ Κασοφίηδες ἀσλ. 140⁴ ἀπὸ τις Χατζαρηλῆδες πήραμι ἀσλ. 44⁵ ἀπὸ τοῦ Καθλοβηνοῦς πήραμι ἀσλ. 44⁶ ἀπὸ τις Ἀβραταλῆδες πήραμι ἀσλ. 45⁷ πήραμι ἀπὸ τοῦ Ντερβεντλῆδες ἀσλ. 32=321». (βιβλ. II, σελ. 1). Μαῖστορες 25. «Ἐθεορήθη ὁ λογαριασμὸς καὶ ἐπέρσαν ἄντικρον τὰ ἄσπρα, ὅπου ἔχει τὸ ρουφῆτι μας». (σελ. II, 16). Ἐπὶ τοῦδε ἡ φιλειὰ λέγεται *μαστορειά*.

1789. Ἰανουαρίου 16. Εἰς τὸν ἴδιον κίρον ἐφάνηκαν ἄσπρα μαστορικὰ δλα καὶ ὁμολογία, ἔγεινα γούμμα γρόσια 2349, πρᾶδ. 4». Μαῖστορες 20.

1) Πᾶσαι αἱ μοναί ἐπὶ τῆς Ροδόπης, Ἑλληνικαί. Ἡ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς τῆς Μολδάβας μετὰ τὴν σύστασιν τῆς Ἑξαρχίας (1870) ἐπεδικάσθη τοῖς Βουλγάροις διὰ τοῦ Σουλτανισκοῦ περὶ Ἑξαρχίας φερμανίου.

2) Ἡ ἐν Πελοποννήσῳ αὕτη εὐχρηστος λέξις ἦτο ἀσυνήθης παρὰ τοῖς Φιλιππουπολίταις.

3) Ἡ ὁμολογία εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἀθανασίου Χ' Κωνσταντίνου Τρουπτζή ἐκ γρ. 125 ἐπὶ ἀνατομισμῷ πρὸς 10⁰ο μὲχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς του παρεδόθη τῷ σκευοφλάκι Νικολάκι τῷ 1786 Φεβρ. 9. Τῷ 1787 8βρ. 29 ἐκ γρ. 150 ἀνεωσθη εἰς ὄνομα Νεοφύτου, πρεσβυτέρου μονῆς ἁγίων Ἀναργύρων Κρυσιμῶν καὶ παρεδόθη πρὸς φύλαξιν τῷ τέλειμπῃ σκευοφλάκι. Αὐτόθι, σελ. η'. Ἴδε, Ἀρχεῖον, τόμ. Ε', σελ. 35 § 16, κ'. Ὁσαύτως παρὰ τῷ αὐτῷ σκευοφλάκι ὑπῆρχε κατατεθειμένη πρὸς φύλαξιν ὁμολογία ἐκ 200 γρ. τῶν πρωτομαϊστόρων τῶν ἀμπατζήδων ἀπὸ 1 Αὐγ. 1786 ἐπὶ ἀνατομισμῷ κατ' ἔτος 8⁰ο, μὲχρι τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Ἀντωνίου υἱοῦ τοῦ Μπόγιον ἐκ τῶν χρημάτων, ἅπερ ἀφῆκε διὰ διαθήκης ἢ μακαρίτισσα Μαρία Χ' Κυριακοῦ. Αὐτόθι, σελ. θ'. Καὶ ἕτερα τῶν πρωτομαϊστόρων τῶν ἀμπατζήδων εἰς ὄνομα Σουλτάνης, θυγατρὸς τοῦ Ζαφείρη ἐκ γρ. 44 καὶ ἄσπρων 90 πρὸς 10⁰ο ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1784, ἐξοφληθεῖσα τῇ 15ῃ Ἰουνίου 1786. Αὐτ. σ. σ. Ἀρχεῖον, τ. Ε', ἐνθ. ἀνωτ.

«Ἀπὸ τὸ κατάστιχον τοῦ ἐργκέν-ἀχτζασί συνάχθησαν γρ. 219. «Ἔως τὴν σήμερον ὅσοι μαστόροι ἔβγαν, καλὰ βγαλμένοι. Ἐπὸ τὴν σήμερον 1789 Ἰουλίου 27 ἕως χρόνους δύο νὰ μὴν ἔβγη κανεῖς. Καὶ ἂν κἀνή σύντροφον κανεῖς, ὅπου νὰ μὴν εἶναι μαστορῆς, νὰ παιδεύεται καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν μαστόρων μὲ μιὰ φιλειὰ ὅλους τοὺς μαστόρους, μικροὺς καὶ μεγάλους». (σελ. Π, 17). «1789 Ἰανουαρίου 25, ἐδώσαμε τὸ ὄρδι τὸ βασιλικὸ μὲ ὅλα τὰ ἔξοδα γρ. 386. Πήραμε ἀπὸ τοὺς Καρλοβαλῆδες, Σοποταλῆδες, Χατζιρλῆδες, Ντερβεντλῆδες, Καραφερλῆδες, Ἀβραδαλῆδες διὰ τὸ βασιλικὸν ὄρδι γρ. 327». (σελ. Π, 1).

1790, Μαΐου 22. Μαστορῆς 4 παρὰ τὴν διάταξιν. Ἰουνίου 20. «ἔθεωρήθη ὁ λογαριασμὸς τῶν μαστόρων καὶ ἐξέκαμεν ὁ παλαιὸς μὲ τὸν Χατζῆ-Ἀναστάσι καὶ ἐφάνθησαν ἄσπρα μαστορικά ἔτοιμα γρ. 3000, ἦτοι τρεῖς χιλιάδες ἄσπρα γιρά. Ἐχομε καὶ 5 τὴν πολιτείαν δομένα ἄσπρα τοῦ Ἰανουαρίου μας γρ. 715 νὰ τερχοῦν πρὸς 1 καὶ 10 (παράδες) τὸν μῆνα νὰ λαμβάνη τὸ διάφορόν τους τοῦ χρόνου γρ. 105». (σελ. Π, 23). Ἰανουαρίου 20, «ἔδωσα διὰ τὸ ὄρδι τὸ βασιλικὸ γρ. 376· πήραμε ἀπὸ τοὺς Καρλοβαλῆδες, Σοποτλοῦδες, Ἀβρανταλῆδες, Ντερβεντλῆδες, Καρσφιλῆδες γρ. 282». (σελ. Π, 2). 1790, Ἰουλίου 15 «ἔδωσαν τὰ ἰσνάφι μας ὁμολογία τοὺς ἄρχοντες διὰ γρῶσια 260 ἀπὸ τὸ πρᾶγμα τοῦ Φίλιππα πρὸς 10 τοῦ χρόνου». Ὁ ἐτήσιος τόκος εἶναι ἐπιχορήγησις τοῦ σουρτείου πρὸς τὴν κοινότητα (σελ. Π, 3).

§ 30. *Πρωτομαϊστορεῦντος τοῦ Χατζῆ, πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ, 1790—1793.*

1791. Φεβρουαρίου 25 «ἔδωσα διὰ τὸ ὄρδι τὸ βασιλικὸ ἀσλ. 352 : 20. Ἐλαβα ἀπὸ τοὺς Ντερβεντλῆδες πλ. γρ. 316». (σελ. Π, 2). Ἰουνίου 5. «Σημειώνομε τοὺς πασκάλληδες ὅπου ἔβγαινον» μαστορῆς 14. «Τί δίνονται. Ἐν πρώτοις ἐδώσαμε τὸν Χατζῆ-Γιαννάκι διὰ νὰ ἐξάμη ὁμολογίαν τοῦ γρ. 43.20. Ἐστάθησαν τὰ 300 γρ. μῆνας 4· διάφορον 16.30. Ἐτι ἐδόθησαν διὰ ἄσπρων διάφορα τὸν Χατζῆ-Ἀναστάσι τῶν 200 γρ. καὶ ἄλλα γρ. 12, ἔτι ὅπου εἶχε περασμένα ἐδικὰ του γρ. 28. Ὁ τσαούσης ἔλαβε τὴν ρόγαν του ὅλη, ἦγουν 25 καὶ ἐξωφίλησεν. Ἐξοδα τοῦ Χατζῆ-Τάσου λιανικῶς 83. Δεκεμβρίου 15 ἔδωσαν διὰ *κουλαούζια* γρ. 130', διὰ τὸν ὄντὰ τὸ νοῖκι 15, λιανικῶς 45.30. Ἐθεωρήθησαν ὅλα καὶ ἐξέκαμαν τὰ ἀντιχρονὰς τὸν ἴδιον καιρὸν 1792 Ἰανουαρίου 13 καὶ ἔμειναν νὰ λάβη ὁ Χατζῆς ἄσπρα εἰδικὰ του ἀπὸ τὴν μέσην γρ. 22—30, τὰ ἔλαβεν καὶ ἐξωφίλησεν.

1) Ἐν τῷ κώδικι Κυρίλλου σελ. εἴς φέρεται : «Ἀνεκαθεν ἠγγαρευόντο οἱ καλφάδες τῶν ἑσναφίων, ὅπως συνοδεύοσι τοὺς Τούρκους *κουλαούζηδες* (=συνοδοὺς) τῶν χασνέδων μέχρι τῶν συνόρων τῆς ἐπαρχίας. Πρὸς κατάπαυσιν ταύτης τῆς ἀγγραφείας ἀπεφασίσθη νὰ πληρώνη ἡ πολιτεία τὰ ἔξοδα τῶν Τούρκων *κουλαούζηδων* προσερχομένων ἀρωγῶν καὶ τῶν ἑσναφίων, προσδιορισθέντος ἅμα τοῦ ποσοῦ, ὅπερ ἕκαστον ἑσνάφιον ὄφειλε νὰ χορηγῇ κατ' ἔτος. 1791, Ἰανουαρίου 30». Τῷ 1721 τὸ σουρτεῖον ἐπλήρωσεν ἄσπρα 1030. Ἴδε, Ἀρχεῖον, τόμ. Δ', σ. 29, § 7, β'.

«Ὀλος ὁ λογαριασμός θεωρήθη καὶ τὸ ὄρδι ἐδώσαμε γρ. 130 καὶ ἐξώφλησαν καὶ ἡ μακαργεῖα καὶ ὅλα ἐξέκαμαν». (σελ. Π, 25).

1792, Ἰανουαρίου 13. «Ἐθεωρήθησαν τὰ ἄνωθεν καὶ πέρασαν εὖ τὰ ἔξοδα κοντὰ τὸ κατάστιχον τοῦ Χατζῆ». Ἀπριλίου 17. «Κάνομε ἀρχὴ εἰς τὸ κατάστιχον καὶ γράφομε τοὺς μαστόρους, ὅπου ἔβγουν». Μαΐστορες 19. «Νέον λογαριασμὸν γράφομε. Ἐδώσαμε διὰ ἐλεημοσύνην γρ. 50, 20, ἔτι 15 τὸν δεσπότην, τὸν καλαγτζῆ γανωστικά 12.30, εἰς τὸ μαναστήρι τὴν ἁγίαν Παρασκευὴν ἀπὸ τὸ κοτὶ 50, καὶ εἰς τὴν Μολτάβαν ἔδωσαν καὶ οἱ ὄργαστα-ρᾶδες 50. Ἰουνίου 2 ἐδώσαμε τὸν Χατζῆ-Γιαννάκι διάφορον τῶν 200 γροσιῶν γρ. 11.10, διὰ τὸν ἅγιον Θεόδωρον γρ. 40, ἔτι λιανικῶς κατὰ τὸ κατάστιχόν του ἕως Ἰανουαρίου 2 γρ. 185.20. Ἰουλίου 2, ἐσυνάχθησαν ἀπὸ τὸ ἐργκὲν ἀρχιζισοὶ γρ. 108, ἀπὸ παιδεῖαν γρ. 83». (σελ. Π, 25—26).

1792, Ἀπριλίου 17. «Ἴδου σημειώνομε, ὅπου ἐσυμφωνήσαμε ἡμεῖς οἱ μαστοροὶ ἀμπατζήδες ὅλου τὸ ἱσνάφι ὅσον καρμπατζήδες, τόσον καὶ οἱ πανᾶδες, μὲ τοὺς μαστόρους μογοιατζήδες νὰ βάρουν τὸ πρᾶγμα, ὅπου μᾶς κάνει χρεῖα, ὅσον τὰ γριζα, τόσον καὶ τὰ γαιτάνια καὶ πανιά γράφομε τὴν τιμὴν, ὅπου ἐσυμφωνήσαμε: τὰ κτόκια νὰ βάρωνται πρὸς μλ. 38 τὸ τόπι, ἄλικα μπακάμι πρὸς μλ. 42 τὸ τόπι, τὰ γαιτάνια μᾶνον ἢ ὄκα πρὸς μλ. 8, τὸ ἴδιον καὶ τὰ γριζα, γαιτανὶ μαβὶ ἢ ὄκα πρὸς μλ. 18, μαβὶ γριζα σομηὰν μογοιὰ ἢ ὄκα μλ. 22, πανιά καφέ ρεγκὶ καὶ κοκκίνα πρὸς μλ. 1, ἄσπρα 1 ἢ ἐντιζιά, ἔλβάνι πανιά πρὸς μλ. 8 οἱ δέκα ἐντιζιάδες. Καὶ ἀπὸ τῶρα ὅποιος μαστορὸς ἤθελεν στείλει εἰς τὸ Κάρλοβο πρᾶγμα διὰ νὰ βάρῃ, νὰ παιδεύεται, ἢ εἰς τὸ Παζαρτζίκι».

«Ἐκάμαμεν λόντζια εἰς τὸν Χατζῆ-Γιοβανῆ Κουϊμιτζόγλου τὸν δοντᾶ, ὅπου ἔβρε οὗ ἀγᾶς πέντε χιλιάδες γροσία καὶ ἦταν δεκατέσσαρες μαιστοροὶ: Χατζῆ-Παῦλη, Χατζῆ-Γιοβανῆς Κουϊμιτζόγλου, Χατζῆ-Κωνσταντῖνος Παπαδημητρίου, Δημητράκι Χατζῆ-Γιαννάκογλου, Καρπουζάκογλου Σταύρης, Ἀθανάσις Μπουλγκούρογλου, Νένους Περονταρσίζης, Χατζῆ Γιοβανῆς Σάββα, Χατζῆ-Χρήστος Γκένου, Χατζῆ Πέτρος, Χατζῆ-Θεοδωρῆς Νιμόγκας, Θεοδωρῆς Παρμισκευᾶ, Ἰωάννης Σλαουῖα». Πρόκειται περὶ μυστικῆς συνελύσεως τῶν ἐπισημοτέρων μαιστωρῶν πρὸς σύσκεψιν ἐπὶ χρηματικῆς ἀπαιτήσεως 5 χιλ. γροσίων παρὰ τοῦ ἑσναφίου ὑπὸ τοῦ Τούρκου διοικητοῦ (ἀγᾶ). (σελ. Π, 213—214).

1793, Ἰουνίου 19. «Γράφομε τίς μαστοργεῖες, ὅπου παίρνομε» μαιστορες 9.—Νοεμβρίου 4. «Ἐθεωρήσαμε τὸν λογαριασμὸν τὰ ἔξοδα τοῦ Χατζῆ ὅπου κάνει λιανικῶς καὶ ἐφάνησαν ὅλα, ὅπου ἔγειναν—σοῦμμα γρόσ. 372.20». (βλ. Π, 26).

§ 31. Πρωτομαιοστορέοντος τοῦ Χατζῆ-Ἀναστάσι, 1793—1797.

1794, Μαΐου 6, Μαΐστορες 14. Πρὸς τῆ μαστορεία 40 γρόσ. ἕκαστος, προσκαταβάλλει καὶ τέλος 10 γρ. ἐργκενλίκι, ἐργκὲν χαρτοὶ ἢ μαστραφί. «Ὁ

ὀπισθεν λογαριασμός ἔστησε γρ. 533. Ἐθεωρήθη ὄλος ὁ λογαριασμός ἀπὸ κάθε λογῆς πάροσιμο καὶ δόσιμον». Αὐγούστου 27. «Ἐμειναν τῆς μέσης, ἄσπρα ς τὸν Χατζῆ γρ. 66.20.—Ἐδῶσαν τὸν τσαούση ἀπὸ τὴν ρόγαν του, γρ. 20. Ἡ ρόγα του εἶναι γρ. 25 ἀπὸ 1 Ἰουλίου ἕως τοῦ χρόνου». Σεπτεμβρίου 26. «Ἐδώσαμε ἀπὸ τὰ ἄσπρα τὰ μαστορικά τὸν Σταυρίτσα γρ. 200 μηνιάτικα πρὸς ἕνα τὰ 100 τὸν μῆνα, ἔχει καὶ τεσκερὲν εἰς τὲς ὁμολογίε». Νοεμβρίου 27. «Ἐδῶσαν τὸ ἰσνάφι μας εἰς τὸν τελεμπῆ Μιχαλάκι γρ. 1000 ἦτοι γρ. χίλια δανεϊκά μηνιάτικα πρὸς 200 μὲ λόγον τοῦ πανιερωτάτου δεσπότη, τὰ ὅποια ἐδόθησαν διὰ τὸ κουμέρκι τοῦ κρασιῶ». (σελ. II 28—29).

1795. Φεβρουαρίου 6. Μαῖστορες 10. Καταβάλλουσι ἀμώφερα τὰ τέλη. «Ἀπὸ ἄσπρων διαφόρετα πήραμε γρ. 321, ἐδώσαμε γρ. 11—309.20, πήραμε καὶ ἀπὸ μαστορειῆς γρ. 310—619.20. Ἐμειναν ἄσφῃ ἐβγάζοντας καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ Χατζῆ.—Φεβρουαρίου 24. Ἐθεωρήσαμε τὸν λογαριασμὸν τοῦ Χατζῆ Ἀναστάσι, ὅπου κάνει ἔξοδα λιανικῶς κατὰ τὸ κατάστιχόν του, καὶ φάνησαν γρ. 68 καὶ τὰ ἔλαβεν». (σελ. II 29—31).

1796. Ἀπὸ Μαρτίου 14. Δεκεμβρίου 12 μαῖστορες 14 καταβάλλοντες ἐκάστου 50 γρ. διὰ πάντα τὰ τέλη. Δεκεμβρίου 5. «Ἐθεωρήθησαν οἱ ὀπισθεν λογαριασμοὶ καὶ ἀρχίζουσι ἀπὸ τὴν σήμερον.—Ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς λογαριασμοὺς μας ἔμειναν γρ. 39, ἀπὸ παιδευσίν 11=50. Ἀπὸ σαχάνια, πήραμε 4 1/2. Ἀπριλίου 23. Εὐσημώρησεν ὁ Γιοβάννης τσαβούσης καὶ ὁ Γεώργιος οἱ δύο μαζὺ νὰ δουλεύουν εἰς τὸ ἰσνάφι, καὶ ὅ,τι πάρουν νὰ τὰ μοιράζουσι καὶ ἡ ρόγα τῶν δύο εἶναι τοῦ χρόνου γρ. 30, διὰ χρόνον ὀλόκληρον. Ἐδώσαμε διὰ τὰ κουλαουζία γρ. 130, διὰ τὰ κεριά, ὅπου δίνουσι, εἰς τὲς ἐκκλησίαις τὸν μοιτζῆ 1.20, διὰ καϊβὲ καὶ ζάχαρι εἰς τὸν μοφθῆ, ὅπου ἐστείλαμε 12.30 καὶ ἕνα σαβαῖ εἰς τὸν μοφθῆ ἐφέντη 40, διὰ τὰ πακιρικά νοίκι διὰ τὸν ὄνταν 15, τοῦ Γιασεμῆ σαλβάρι ἕνα 3, εἰς τὲς ἐκκλησίαις τὰ κεριά καὶ τοὺς ἱερεῖς διὰ τὸ ἰσνάφι ὅπου μνημονεύουν 6, ἕνα γρῖο τὸν Γιασεμῆ 4, διὰ τὴν Θανὴν τοῦ Γιασεμῆ 4, τὸν πρωτοσύγγελον ἀγιοταφίτην παπᾶ Ἀγάπια μία παρουσία ἀπὸ τὰ ἄσπρα τὰ μαστορικά γρ. 50, τὸν Μοράιτη 10, διὰ τὸ γεφύρι ἐλεημοσύνη 1.5, εἰς τὸν σιαμχανᾶ καντάρ παρασί καὶ ἀρσίν παρασί 56, εἰς τὸ παιδί τῆς Κάνους τὸ διάφορον τῶν 180 γρ. ἔκαμε 14.20, εἰς τὸν ντερβίση, ὅπου φώναζεν ἔδωσαν ἕνα σιαλβάρι γρ. 2, ἕναν πτωχὸν τὰ παιδιά του σκλαβωμένα 3, τὸν τσαούση διὰ τοῦ χαράτσι του 4, τὸν δεύτερον τσαούσην 3». (σελ. II, 36—37).

1797. Ἀπὸ Φεβρ. 13. Μαῖτον 27. μαῖστορες 20, τέλοσ ἐκάστου 50 γρ. Ἰουλίου 22. «Τί ἔξοδα καὶ ἀπὸ αὐτὰ τί ἔδωσα, τὸν τσαούση, κερὰ διὰ τὰ πακίρια, τὸν μοιτζῆ διὰ τὰ κεριά τὲς ἐκκλησίαις, ποὺ δίδονται γρ. 13 : 20. Ἰδού φανερόμεν τί ἄσπρα ἔτοιμα εἶναι εἰς τὴν μέσην τῶν μαστόρων τοῦ ἰσναφίου ἀμπατζήδων, γίνονται τεσίμι εἰς τὸν Χατζῆ-Στόγιτσον προϊστόν

μας. Ἐξ ἀπομαστωριῆς καὶ ἐργκὲν ἀχιτζισί καὶ σεγμὲν παρασί παλαιά γρ. 898 καὶ ἄσπρα 90». (σελ. II, 38—46).

§ 32. Πρωτομαῖστοροῦντος τοῦ Χατζῆ-Σιογίτσου, 1797—1801.

1797, Αὐγούστου 1. «Δίδονται εἰς χεῖρας τοῦ Χατζῆ-Σιόγιτσου, οἱ ὁποῖες εἶναι τοῦ ἑσναφίου τῶν ἀμπατζήδων-μαστορικά, ὁποῦ μοιράσθησαν τὰ ἄσπρα-ὁμολογίες 33—συμποσοῦνται εἰς γρ. 1831 ; λέγω χίλια δικακόσια τριάντα ἓνα καὶ μετρητὰ τὸν ἐδόθησαν διὰ ἔξοδα γρ. 187, ἕτερα ἀπὸ μίαν μαστοριανὴν ἀπέρασαν 50, ἕτερα ἀπὸ ἅγιον ἀϊκέρι γρ. 54 : 30=291 : 30 ὀφείλω, ὁποῦ ἔκαμα ἔξοδα λιανώματα 262 : 3, μένον τῆς μέσης 29 : 27. Ἐτι ὀφείλω 13 διάφορον τῶν ἄσπρων τοῦ Πόγου τῆς συζύγου γρ. 66 : 10, τὰ ἐλάβαμεν, ὁποῦ τὰ χροωστοῦσεν γρ.=95 : 37. Ἐδωσα τὸν Χουσεῖν μπέγι ἀπὸ τῆς μέσης τὰ ἄσπρα ἀσλ. 150, τὸν ντερβίση ἀπὸ τῆς μέσης τὰ ἄσπρα ἀσλ. 800. Ἐλαβα ἀπὸ τὸν Χατζῆ-Ἀναστάσι Χαλεπλῆ, ὅπου εἴχαμεν τῆς μέσης ἄσπρα, ὁποῦ εἴχαμεν τὰ ἐπάρε ἀπὸ τὸ κονάκ ἀσλ. 811. Ἐδωσα τὸν Ἀθανάσι Χατζῆ Δημητράογλου τῆς μέσης τὰ ἄσπρα φλωρία πολιτικά 40=ἐλαβεν». (σελ. II, 46).

1798. Ἐξ Ἀπριλίου 5—20 Δεκεμβρίου. «Κάτωθεν σημειώμενον τὰ ὅσα λαμβάνομεν ἀπὸ μαστοριῆς». Μαῖστορος 12, τέλος 50 γρ. «Ἐστὼ εἰς ἐνθυμῆνί μας, ὁποῦ ἐπαιδεύσαμεν τὸν Χατζῆ-Γεώργι Ράταγλου καὶ χροωστῆ εἰς τὸ ἑσναφι μας πακίρι ὀκάδες 15. Ἐλάβαμι ἐλεημοσύνη ἀπὸ τὸν μακαρίτην Χρήστου Κουμίτζη γρ. 7, διὰ τὸν μακαρίτην Πόπου 5, ὁ μαστορ-Βέλιος διὰ τὰ σαχάνια τῆς παιδείας του πεσκέσι ἓνα ἔδωσεν γρ. 15. Αὐγάτησαν γρ. 9». Μαῖου 27. «Κάτωθεν σημειώμενον τὰ ὅσα δίδομεν ἔξοδα, ὅτι καὶ ἂν τύχουν. Ἐδώσαμεν διὰ τὸν σαχανᾶ ἀχιτζισί γρ. 56, ἀπὸ τὰ ἄσπρα, ὁποῦ συνάξαμε τὲς ὁμολογίες μία παρουσία τὸν πνευματικὸν Βατοπεδινὸν παπᾶ Ἰωσήφ γρ. 50, γάνωμα σαχάνια μαστορικά 15, τὸν Γεώργιον Λουλᾶ διὰ τὸν κόπον του 25. Ἰουνίου α'. Ὅμολογίες μαστορικῆς 34 ὅλες πρὸς γρ. 56, ἦτοι πενήντα ἔξι. Ἐδωσα τὸν τζαούση Γιουβάννη γρ. 15, ἐτελείωσεν ἡ ρόγα του, διὰ τὰ ἀμάξια κερᾶν, ὁποῦ πάγησαν εἰς τὸ μοναστήρι 9 : 10, ἐλεημοσύνη 1, διὰ τὰ κερὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ διὰ τὸν Λουλᾶν 1 : 12, τὸν τζαούση Ἰωάννη 20, διὰ τὸν πασιᾶ, ὅπου δὲν ἐφθασαν ἀπὸ τῆς μέσης τὰ ἄσπρα 10, τὸν Καβράκι 5 : 20, ἀπὸ τῆς μέσης τὰ ἄσπρα διὰ τὴν πολιτεία 250, 4 ὀκάδες ἁγιοσακρία 12 : 9, τὸν Κοϊκογλου τὴν ἀδελφὴν ἐλεημοσύνην 5. Νοεμβρίου 24. Διὰ τοῦ κοῦρτ γισοῦζι ἐδούσαμεν τοῦ Κωνσταντίνου Χατζῆ-Δημητράογλου γρ. 5, ἐλεημοσύνη 3, διὰ τὸν περδὲ εἰς τὸν ἅγιον Ταξιάρχην καὶ ἕτερα, ὅλα γίνονται 9, τοῦ βαρούσι-κεχαγιᾶ τὸ ἐργκὲν ἀχιτζεσί γρ. 130, τὰ Χριστούγεννα ἐλεημοσύνη 6, διὰ ἓνα ὀρφανὸν 5, τὴ Λαγκεροῦ δι' ἓνα ὀρφανὸν 5, ἔτι ἓνα ὀπτωχὸν 1.20, τὸν καζαντζῆ, ὁποῦ ἐδώσαμεν 7, τὸν τζαούσην διὰ τὴν ρόγαν του 10, τὸν μουμτζῆ διὰ τὰ κηριᾶ 3, διὰ τὸν ὄσταμπαῖ τοῦ γριζίου 4 : 10, διὰ τὴν παλαβὴν ὁποῦ διάβασαν τὸ τετρανάγγελον εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντίνον 5,

ς τὴν κρίσιν σαραχτάρης 7, τὸν μουμιτζή 1,21, τὸν τζαούση 3, ἀρσὶν ἀχτζιασί καὶ καντάρ 56, διὰ τὸν Ἀρμένιον ς τὴν κρίσιν καὶ ς τὸν βοεβόδα διὰ ἔξοδα 56. Ἐδώσαμε τὸν Χατζή Κυριάκου διὰ τὰ παλαιά, ὅπου τὰ ἐπλήρωσεν ὁ Χατζή Γιαννάκι γρ. 80. Εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Χατζή-Γάσου τὸν Τζαούση ἀπὸ τὴν ρόγα γρ. 4». (σελ. II, 49).

1799, Ἰουνίου 18. «Γράφομεν τοὺς μαστόρους, ποὺ ἔβγουν», μαστορες 12, τέλος τὸ αὐτό. «Ἐξοδα τὰ ὅπισθεν γράφομεν κατὰ σειράν: Ἰουλίου 22 διὰ τὸν Ἀρμένιον ἔξοδα διὰ μίαν κακουμόγωνα γρ. 120, διὰ ἓνα κιζὶ καὶ σανδάλι ποχτζιάν 30, σοῦμμα γρ. 150, διὰ τὸ τεστίρι τῶν ραφάδων χιμουμιτζήδες 10, σεγμένι 44.22, διὰ τὸ φερμάνι τοῦ χάτι σερίφι, ὅπου νὰ μὴ κονεύουν οἱ πασάδες εἰς τὸ βαρούσι¹, ἔδωσαμε ὁμοῦ μὲ τὸ διάφορον, ὅπου εἴχομεν νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν Κωστάκιν Μήτικογλου διὰ 10 μῆνας διάφορον, γρόσια 565 : 25, ἔτι ἔδωσα τὸν τζαούση ἀπὸ τὴν ρόγα του 17, διὰ τὰ ἀμάξια, ὅπου πάησαν οἱ καλφάδες εἰς τὸ μοναστήρι 12, ἐκκλησίες 5 διὰ νὰ μνημονεύονται τὸ ἰονάφι ἀπὸ 1 γρ. εἰς κάθε ἐκκλησίαν 5, λαμπάδες ἕκανα διὰ τὴν ἐκκλησία, ἔδωσα 1.20, τὸν τζαούση 5, ἐργκέν ἀχτζησι 130, διὰ ἔλεημοσύνης καὶ ἄλλα ἔξοδα 149.37, διὰ τὸν σαχμανά διὰ τὸ ἀρσὶν παρασι 56.20, τῶν ἀσπρῶν διάφορον τοῦ Πόγιου τὸν νιό 14 : 13²». (σελ. II, 50—51).

1800, Ἰουνίου 9. Μαΐστορες 9, τέλος τὸ αὐτό. «Εἰς τοὺς 1798, ὅπου εἴχαμεν δώσει διὰ τὸ φερμάνι γρ. 750, εἴλαβμεν ἀπὸ αὐτὰ γρ. 650. Ἰουνίου 20, ἐπλήρωσα τὸν δεσπότην, ὅπου χορηγοῦσάμεν διὰ ὁμολογίας γρ. 150, ἔκαμε καὶ τὸ μηνιάτικον γρ. 6.25, ἔδωσα ἔλεημοσύνην δύο κιορτζήδες 6, κηρὶ 5 ὄκ. διὰ τὶς ἐκκλησίες 1,35, ἓνα κορίτσι ἔφυγε ἀπὸ τὰ τούρκικα νὰ γλυτώσῃ καὶ νὰ τὸ πανδοῦνουν ἔδωσα 3, διὰ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων 40 εἰς Στανίμαχον 10, εἰς τὴν χαρὰ τοῦ Χατζή Γιαννάκι γάνωμα τὰ σαχάνια καὶ ἓνας τέντζερες τρανός 20, εἰς τὰς 1799, ὅπου ἔκαμεν τὸ ζαϊφρέτι εἰς τὸν ὀπίτιον τοῦ Χατζή Γεώργι Οὐζοῦν Γιοβάννογλου, τὰ ὁποῖα ἄσπρα τὰ ἔδωσεν ὁ Γιοβαννης Ἀπτάλογλους καὶ τοῦ τὰ ἐγγειρίζομεν τώρα εἰς τὰς Ἰουλίου 27 ὅπου μὲ τὸ διάφορον διὰ 16 μῆνας γρ. 240, ἔδωσα τὸν μαστορ-Ἀναστασί βαρούς-κεχαγιαῖ διὰ τὸ ἐργκέν ἀχτζησι 130, τὸν τζαούση 20, καὶ τὸν Κωνσταντίνον Ἀρχιολοῦ δανειακὰ 20, διὰ τὴν παλαβὴν 4, διὰ τὸν

1) Ἐν τῷ κώδικι Κυρίλλου τῆς μητροπόλεως (σελ. 5 νέας ἀριθμήσεως) ὑπάρχει τὸ ἀκόλουθον περὶ τούτου σημείωμα: «Ἐν ἔτει αἰρηθ' (1799) Μαΐου 8, Τούρκικον αἰγι' Τιλχτιτζέ ιε'. Πήθε τὸ χάτι-σερίφ διὰ νὰ μὴ γίνονται κονάκια εἰς τὸ βαρούσι: τὸ καθ' αὐτό, ἀφοῦ ἔγινε καίτι εἰς τὸ σιτζίλι, ἔμεινεν εἰς τὸν ναζιρη Τζελέπ-ἀγά, τὸ δὲ ἴσον αὐτοῦ ἀπαράλλάτως ἔμεινεν εἰς ἡμᾶς καὶ ἐδόθη τῷ ἀρχοντι δικαιοφύλακι πρὸς διατήρησιν ὁμοῦ μὲ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα χαρτιὰ τῆς πολιτείας καὶ ἔστω εἰς ἔνδοξιν. Ὁ Φιλιππουπόλεως Κύριλλος». — Βαρούσι=χριστιανικὰ σπίτια. Ἴδε, Ἀρχεῖον, τόμ. Δ', σελ. 29 § 7, β'.

2) Τόκος τῆς ἐν τῇ σημειώσει 3 § 29 ἀναφερομένης ἐκ τοῦ κώδικος τῆς μητροπόλεως ὁμολογίας.

τσαούση τὸ χαρτὶ 4, διὰ τὶς πέντι ἱκκλησίαις 5, διὰ τὶς λαμπάδας φκειαστικά 2, εἰς τοὺς 1786, ὅπου ἐχρεωστούσαμεν τοῦ Πόγιου τὸν υἱὸν ὀνόματι Ἀντώνιν, τὰ γρ. ἐπληρώσαμεν καὶ ἐξωφλήσαμεν ἀπὸ αὐτὰ γρ. 200, διὰ τὸ φερμάνι ἐπάγησαν ἔξοδα τὸ ἀπικλικὶ γρ. 100». (σελ. II, 51).

§ 33. *Πρωτομαϊστορευόντος Κωνσταντίνου Μήτκογλου, 1801—1811.*

1801, Ἀπριλίου 29. Ἰουνίου 26 «κάτωθεν σημειώνομεν τοὺς ὄσους μαστόρους ἐβγάζομεν»· μαῖστορες 8, τέλος τὸ αὐτό. «Νὰ δώση. Ἐλαβα διάφορον 17.20, ὅσα ἐσυνάξαμεν διάφορον τῶν ἀσπρῶν 132, παιδείαν Κράχτογλου 7, ἀπὸ τὸ λείψανου τοῦ Πέτκου 3, ἀπὸ τὸν Γιαννάκι Καβάσογλου διὰ τὸ λείψανου 3, ἀπὸ τὸν Δημητράκι Μήτκογλου διὰ τὸ λείψανου 3. Κάτωθεν σημειώνομεν τὰ ὅσα ἔξοδα ἀκολουθοῦν νὰ λάβῃ: Ἐδώσαμεν τὸν τσαούσην μας Ἰωάννην γρ. 5, τὸν Γεώργγιον Λουλᾶν διὰ τὸν κόπον τῶν 20, τὸν κιχαγιά τῆς κρήνης 7, διὰ τὶς λαμπάδας 1, 11, ἔξοδα, ὅπου ἔκαναν τὸ χειμῶνα τὸ ἰσνάφι 96.75, σοῦμμα 111, 26. Μαῖου 12, ἔδωσα τὸν πνευματικὸν τοῦ Ἰβήρου γρ. 30, τὸ ἐργκὲν ἀχιτσασι 130, ἀρσὶν ἀχιτσασι 56, τοὺς σολλαρῆδες 3, τὸν τσαούσην 5, διὰ τὶς λαμπάδας τὸν μουμιτζῆ 1.35, διὰ τὸν Χακῆ πασᾶ τὰ δάνεια 30, τὸν τσαούσην διὰ χεῖρὸς τοῦ γιου Κωστάκι Μήτκογλου 20, διὰ τὸν πασιᾶ, ὅπου δὲν ἤβγαλαν τὰ ἄσπρα 100, τὸν Λουλᾶ, ὅπου χασομέρισεν, ὅπου συνάξαμεν τὰ ἄσπρα 10, διὰ τὸ σιντούκι τοῦ τσαούσην, ὅπου πῆρεν ἀπὸ τὸν Κωνσταντίνου Κοιμιτζόουλου 6.20, λεημοσύνη 1, τὸν τσαούσην τοῦ Χακῆ πασιᾶ 1, διὰ τὸ σιντούκι, ὅπου ἔχουν τα παζάρια, κηρᾶ 15, διὰ πέντι ἱκκλησίαις 5, ἕναν, ὅπου τὸν ἔστειλεν ὁ δεσπότης, ὅπου πῆραν ἱαλεπτὲ τὸν υἱὸν του 5, τοὺς ντελῆδες τὸν τσαούσην 2, τὸν Πανταζῆ, ὅπου μᾶς ἀλιβέρτισεν τὰ ἄσπρα διὰ τὸ ἰσνάφι, διὰ ἀλατζάδες γρ. 32, διὰ ἕνα ὀπτωχό, ὅπου τὸ πανδριεῦαν 3 : 15, διὰ μίαν σακάτισσα 1, διὰ τὶς λαμπάδες εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον 1.20, διὰ μίαν ὀπτωχὴν, ὅπου τὴν ἐσήκωσαν 5, διὰ μίαν ὀπτωχὴν, ὅπου ἀνδρσευσε τὴν κόρη τῆς 3, τὸν τσαούσην 3, διὰ τὸ γιοφύρι 3, τὸν μουμιτζῆ διὰ τὰ λαμπάδες 2». (σελ. II, 52—53).

1802, Μαῖου 13—18 Ἰουλ. Μαῖστορες 11, τέλος τὸ αὐτό. «Ἐλαβα ἀπὸ τὸν Νικηφόρον Σλιβογλου τὸ διάφορον ἀσλ. 56, ἀπὸ τὸν Μπουσᾶ μακαρεία 3, ἀπὸ παιδεμματα τοῦ Νικόλα Σανταλόουλου 15, ἀπὸ τὸ λείψανου τοῦ Τάντζῆ 5, ἀπὸ τὸν Ἀναστάσι Κρασουβτινά 62.—Ἐδώσα τοὺς παπαδες εἰς τὴν ἁγία Μαρίνη ἀσλ. 1, διὰ τὴν λαμπάδα τοῦ δεσπότη 0:30, διὰ μίαν ὀπτωχὴν, ὅπου σκλάβωσεν ὁ κλέπτης τὰ παιδιὰ 3, τὸν Γεώργγιον Λουλᾶν διὰ τὸν κόπον του, ὅπου ἐπερπάτησεν 1 : 20, ὅσα ἐδώσαμεν τὸν Παύλη, ὅπου ἔχει δώσει διὰ τοὺς Συγμενωτάς, ὅπου εἶχαν τὸν Ἀλῆ-μπέγη 130, διὰ ἕνα κορίτσι, ὅπου ἦταν εἰς τὰ τοῦρκικα 3, διὰ ἕναν σκλάβου 3, τὸν βαροῦς κεχαγιά διὰ ἐργκὲν ἀχιτσασι 23, τὸν τσαούσην ἀπὸ ῥόγα του 30, διὰ κηρᾶ καὶ λεημοσύνη 4 : 15, διὰ τοὺς τσαούσηδες 6 : 20, τὸν Δημήτρι διὰ τὸν κόπον του 1, διὰ ἕναν σκλάβου 2, ἔλεημοσύνη 2, τοὺς παπαδες εἰς τὴν ἁγίαν Κυριακὴν 1,

τοὺς παπᾶδες εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνο 1, διὰ ἕνα σκλαβωμένον 2, διὰ ἕνα ὀπτωχὸν ἔλεημοσύνη 2, διὰ τὴν γειτόνισσα τὴν γριά ἔλεημοσύνη 2, διὰ ἕνα σκλάβου ἔλεημ. 2.20, διὰ ἕνα σκλάβου 2, διὰ ἕνα ὀπτωχὸν νὰ τὸ πανδρέψουν 5, διὰ τοῦ ρυζιοῦ τὴν ζημίαν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἄσπρα 106 : 20, διὰ κηριὰ τὸν μουμτζῆ 1.20, εἰς τὸ κονάκι δανεικὰ 50». (σελ. II, 54).

1803, Ἰουνίου 19. Μαΐστορες 13, τέλος τὸ αὐτό. «Τοῦ Ἀγγελῆ Ρουσόπου παιδεμμά 50, ἔλαβα ἀπὸ τὸ ρύζι τοῦ ἄζικλεμέ, ὅπου ἔδωκα διὰ τὴν μέση, ἀσλ. 49 : 30. Ἔδωσα εἰς ἁγία Μαρίνη τοὺς παπᾶδες ἀσλ. 1, διὰ τὴν Παναγία τοὺς παπᾶδες 1, τὸν σαραντάρη τῆς κρίσης 3 : 10, διὰ τὰ ρύζια κηριὰ καὶ τὰ σκοινιά 12.20, διὰ τὴν θανὴ τοῦ Κουκουτζόγλου 5, διὰ ἕνα ἀπκηξῆ 20, διὰ τὸν σαχμανᾶ 25 : 20. ἔλεημοσύνη διὰ τὸν Παπακωνσταντῖνο 10, διὰ τὸν Ἀληπασιά τὸν σολταρῆ 6, τὸν πρωτοσύγκελλο Σιναῖτη μία παρουσία 50, τὸν τζαούση 5, διὰ λημοσύνη 1, τοὺς παπᾶδες εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον διὰ δύο χρονὲς 2, διὰ κηριὰ τῆς ἐκκλησίας 1.20, τὸν Τριαντάφυλλον ἐργκὲν ἀχτζασὶ 130, διὰ γανωστικά τὰ πακίρια 11, διὰ ἕνα ὀπτωχὸν 2, τὸν δεσπότην διὰ τὸν ἀφορισμὸν 5 : 20, τὸ διάφορον τῆς Φανίτσας 105, διὰ γανωστικά, ὀπτωχόν, τζαούση διὰ ῥόγαν 24, τὸν Κωνσταντῖνο διὰ τὸ κονάκι, ὅπου ἔδωσε 12.20, διὰ κηριὰ διὰ τὰ πακίρια 15, διὰ τὸ χαρτζοχάρτι τοῦ τζαούση 4, τὸν κυρ Γεωργάκι Χιντεστανλῆ τὸ διάφορον 75, τοὺς παπᾶδες ἁγ. Κυριακῆς καὶ ἁγ. Κωνσταντῖνου 2, διὰ τὰ πακίρικὰ διὰ τὸν ὄντᾶ κηριὰ 15, διὰ ὀπτωχὴν 2 : 27, διὰ τὸ Καλόφερρον τὸ μοναστήρι ἀσλ. 10». (σελ. II, 56—57).

1804, Ἰουλίου 5. Μαΐστορες 11, τὸ αὐτὸ τέλος. «Ἐλαβα ἀπὸ τὸν Νικηφόρον Σλίβογλου διὰ δύο χρονία διάφορον, ἀσλ. 12. Ἔδωσα διὰ τὸν δεσπότην τοῦ καποῦ παρὰσὶ ἀσλ. 17 : 20, τοὺς παπᾶδες εἰς τὴν ἁγ. Μαρίνη, Παναγία, ἁγ. Δημήτριον, ἁγ. Κυριακῆ 4, διὰ σκλάβον καὶ ἔλεημοσύνη διὰ ὀπτωχὸν 46 : 20, τὸν τζαούση διὰ ῥόγαν καὶ χαρτζοχάρτι 47 : 14, τὸν βοηβόντα διὰ τὸν Δημητράκι τὸν κωφὸν 15, διὰ τὸν δεσπότη ἕνα κομμάτι γριζο ἀσλ. 7, διὰ τὴν θανὴ τοῦ Τόντζου 5, διὰ τοῦ Χατζῆ τὸ ἀσκι 5, διὰ τὸν σαῖτάρη τῆς κρίσης 3 : 30, τὴν Φανίτσα τὸ διάφορον 105, τὸν πνευματικὸν Ἰβηρίτην 30, τὸν πνευματικὸν Καπίτσαν 30, τὸν Χιντεστανλῆ τὸ διάφορον 75, εἰς τὸν Χατζῆ Κοσμᾶ τὸ σπίτι 10, διὰ κηριὰ καὶ ἀγικέρι 28 : 6». (σελ. II, 58—59).

1805, Ἰουλίου 8, Μαΐστορες 25, τὸ τέλος 100 ἀσλ. τὸ ἥμισυ δὲ διὰ τοὺς υἱοὺς τῶν μαϊστόρων. Παιδεῖες δύο μαϊστόρων ἀσλ. 17 : 20. «Ἔδωσα διὰ τοὺς παπᾶδες τῶν ἐκκλησιῶν 5, διὰ σκλάβους 21, τῆς Φανίτσας τὰ ἄσπρα, ὅπου τὰ χρεωστοῦσεν τὸ ἐσνάφι ἀσλ. 1000, τὸν κυρ Γεωργάκι τὸν

1) Χάριν συντομίας, τὰ τοῦ αὐτοῦ εἶδους ἐπιδόματα συμπεριλαμβάνονται ὑφ' ἡμῶν εἰς ἕνα ἀριθμὸν προστιθέμενα ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς :

διάφορον 75, διὰ ἐλεημοσύνης 93 : 20, διὰ τὶς λαμπάδες τὸν μουμτζή 1 : 35, διὰ λαμπάδες εἰς τὴν Παναγίαν 3, τοὺς δύο τζαούσηδες τὴν ρόγα τους 40, δι' ἓνα κορίτσι, ὅπου ἤθελαν νὰ τὸ τουρκέψουν 5, κιοῦ διὰ τὰ μαστορικά τὰ πακίρια, ὅπου εἶναι 5 τὸν ὄντᾶ διὰ δύο χρονία 30, διὰ μίαν κλειδαριά 1, ἐπλήρωσα τὸν Παπαμανόλι διάφορον ἀσλ. 78 : 10, διὰ ἀγκέρι 26 : 10, διὰ τὴν λαμπάδα τὸν δεσπότην 13». (σελ. II, 60—61).

1806, ἀπὸ Φεβρουαρίου 10, Μαΐου 19, μαῖστορες 28, τέλος τὸ αὐτὸ παιδεύσεις τριῶν μαῖστόρων ἀσλ. 85. Μαΐου 19 «ἔδωσα διὰ τοὺς τζαούσηδες χαρτζοχάρτια, σαχμανᾶ, ρόγα, σαλβᾶρι 90 : 20, διὰ ἐλεημοσύνης εἰς πτωχοῦς καὶ σακάτιδες 30, τὸν Πανταζή ὅπου τὸν χρεωστούσαμε ἀσλ. 2660, ἐργκὲν ἀχτζασί 100, διὰ τὸν σαχμανᾶ, ὅπου δὲν ἐφθασαν καὶ τὰ γίμισα 15, τὸν κύρ Γιωργάκι τὸν Χατζή-Ἀγγιλή τὸ διάφορον 15, διὰ ἀγκέρι, λαμπάδες, μουμτζήδες 87 : 25, τὸν πρωτοπαῖ διὰ τὸ γράμμα, ὅπου ἔγραψεν 19, διὰ τὸ γιοφύρι 2 : 20, διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὅπου πάγησεν εἰς Ἐτρινὲ 80, διὰ τὸν παγημό του κιοῦ 17, διὰ τὸν ἐρχομόν του κιοῦ 12, εἰς τὸν Χατζή-Κανακί, (ὅπου) ἐγὼ λείποντας ἄνοιξαν καὶ πῆραν (ἀπὸ) τὴν κάσσα ἀσλ. 380». (σελ. II, 62—63).

1807, Ἰουνίου 15, μαῖστορες 8, τὸ τέλος 250 ἀσλ. Παιδεία ἐνὸς μαῖστορος 40. «Ἐδωσα διὰ τοὺς παπᾶδες τῶν ἐκκλησιῶν 3, ἐλεημοσύνη διὰ ἓναν μάστορη, ὅπου ἀπέθανεν 2, τοὺς τζαούσηδες διὰ τὴν ρόγα καὶ τὰ χαρτζοχάρτια 68 : 20, τὸν κύρ Ἀθανάσι Χατζή-Δημητράκι διὰ τὸν Πανταζή τὸ χρέος 1413 : 5+65+375=1853 : 5, τὸν δεσπότην διὰ τὸν Ἐμίν-αἰᾶ 252¹, τὴν κοκκίνα Ἀννίτσα τὸ διάφορον 75, τὸν Κωνσταντῖνο διὰ τὸν Χατζή-Ἀπτολά τὸν υἱό, ὅπου πῆραν κοκκίνο γρίζου 13, ἐλεημοσύνη ἀσλ. 13». (σελ. II, 64—65).

1808, Μαρτίου 3, Μαΐου 1, μαῖστορες 15, τέλος τὸ αὐτό. «Ἀφιέρωσεν ὁ Γιαννάκις Ἐρμπεκιοῦ εἰς τὸ ἱσνάφι σαχάνια 12», τέσσαρες ἄλλοι ἔταξαν πακίρι ὀκτάδες 19. «Ἴδου σημεῖον ὅτι ἀφιέρωσεν (τίς;) εἰς τὸ ἱσνάφι 1808 Ὀκτωβρίου 12 ἀσλάνια 50, καὶ νὰ δίνωμεν τὸν καθ' ἕκαστον χρόνον εἰς τὸν ἄγιον Κωνσταντῖνον τὴν ἐκκλησίαν πρὸς γρ. 5. Ἐρχομεν εἰς τὸν Δημήτρι Ζάγαρην ἀσλ. 500». Τρεῖς μαῖστορες ἐκ τῆς μαστορίας τὸν «ἔμειναν νὰ δίνουμ» ἀσλ. 600. «Ἐδωσα εἰς τζαούσηδες 97 : 5 ρόγαν κτλ., τὰ Χριστούγεννα ἐλεημοσύνη 11, διὰ τὰ ἀμάξια κιοῦ, ὅπου πάγησαν οἱ ἀργαστηροῦδες εἰς τὸ μοναστήρι 9, διὰ ἐλεημοσύνη εἰς ὀπτωχοῦς, ὄρφανό, παπᾶδις,

1) Ὁ τῶν Κρυτζαλήδων ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις ἐπυρόλησε καὶ ἐδῶσε τὸν Στενιμαχὸν καὶ ἄλλας τῆς Θράκης κομπούλες. Ἡ Φιλιππούπολις ἐσώθη διὰ καταβολῆς εἰς αὐτὸν λύτρων, ἀπερ συνέλεξεν ὁ τότε μητροπολίτης Ἰωαννῆσιος παρὰ τῶν ἱσναφίων καὶ ἰδιωτῶν. Περιεφράγη ὅμως διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἀσφάλειαν τῆς διὰ τάφρου, εἰς ἣν εἰργάσθησαν πάντες οἱ Φιλιππουπολίται.

καλόγηρου, σκλάβους 79 : 20, διὰ τὸ ἀγικέρι, ὁποῦ πήραμεν διὰ τὴς ἐκκλησίας 100, τὸν σαρασάτη τῆς κρίσης 7, διὰ ἄρσιν παρασι εἰς τὸν σαχμανά 57, τὸν Θωμᾶ Καζάση, ὁποῦ δανειστήκαμε διὰ ὁδοῖ μετὰ τὸ μνηιάτι(κο) 204, διὰ τὸν ὄντᾶ τὸν κηρᾶ διὰ χρόνια τρία 45, γανωστικά διὰ τὰ σαχάνια 34, τοὺς παπάδες τὸν ἐκκλησιῶν 4, τὸν Πανταζῆ τὸν ἱατρὸν ἔτι μετὰ χέρι τοῦ Χατζῆ-Δημητράκιου Ἀθανάσι 240+200+600+260+287=1587 ἀσλ. καὶ τὸν ξεῶφλησα, εἰς τὴν Παναγία διὰ τὰ κηριά τοῦ Χατζῆ-Ἀντώνι 13, διὰ τὸ Μπατζούνι τὸ μοναστή(οι), ὁποῦ τὸ κάνουν τὸν ἅγιον Πέτρον 25, τὴν κοκκώνα Ἀννίτσα τὸ διάφορον 75, τὸν Δημήτρι, ὁποῦ δούλευσαν εἰς τὸ τσιφλίκι εἰς τὴν Μπιάστιτσα 45, ἔτι δέκα μερούσια 24, τὸν πνευματικὸ Λαυριώτη 30, τὸν δεσπότην τὸ διαταγμένον 600, εἰς τὸ Καλονοφέρι τὸ μοναστή(οι) τὴς καλογριῆς 2, εἰς τὸ Ντεριμέντερι τὴν ἐκκλησία διὰ τὸ εὐαγγέλιον 10, τοὺς τουψῆδες 2.30, διὰ τὴν φυλακὴ εἰς τὴν γοῖσι 3 : 5, διὰ τὸν σαριγιατάση 7, διὰ τὸν δεσπότη τὴν λαμπάδα 12» (σελ. Π, 66—67).

1809, Ἰουνίου 9. «Ἴδου σημειώον ὅσοι μακρόροι βγαίνουν», μαῖστορες 14, τέλος τὸ αὐτό, ἀσλ. 3135 «Ἔδωσα τὸ σερμέν-μασι διὰ τοὺς ὄντᾶδες, ὁποῦ γύριαν νὰ ἀδειάσουν ἀσλ. 22, ἕνα τζαούση εἰς τὰ μπαργιάκια 10, εἰς τοὺς τζαούσηδες ὄργα ἀσλ. 73.30, ὁδοῦ παρασι 1809, Ἰουνίου 3, ἀσλ. 183 : 20, εἰς τοὺς παπάδες τὸν πέντε ἐκκλησιῶν 5, διὰ ἄρσι μοναζάρι, ὁποῦ τοὺς ἤφερον ὁ Δημήτριος τζαούσης 20, διὰ ἐλεημοσύνης 37.20, ἐπιλήρωσα τὸ διάφορον τῆς κοκκώνα Ἀννίτσης 75, ἔδωσα γανωστικά 14, τὸν Δημήτρι τζαούση διὰ γρίζα, ὁποῦ ἔδωσαν εἰς τὸ μπαργιάκι 103 : 20, τὸν Χατζῆ-Πέτρον διὰ τὰ μπαργιάκια, ὁποῦ ἔδωσαν γρίζα 50, τὸν πνευματικὸ Παπίτσα 30, διὰ τὸν ὄντᾶ κηρᾶ διὰ δύο χρόνους 30, εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον τὴν ἐκκλησίαν διὰ τὰ 50 γρόσια, ὁποῦ ἀφιέρωσαν (ἢ Νίνα) 6, τὸν Βατοπεδινοῦ τὸν πνευματικὸ 30, τὸν Νικόλα, ὁποῦ ἔδωσαν εἰς τὸ μπαργιάκι γρίζα τὸν ἐπιλήρωσαν 46 : 20, διὰ τὸ γκιρίζι, ὁποῦ πάστρωσαν 6 : 32, ἐπιλήρωσα τῆς κοκκώνα Ἀννίτσης τὰ ἄσπρα μετὰ ὀρέστον τους, ἔλαβα τὴν ὁμολογίαν ἀσλ. 534, διὰ σκλάβους, ὁποῦ τοὺς ἔστειλεν ὁ δεσπότης 15, διὰ τὰ ρύζια ἀπὸ τὰ ἄσπρα 400, διὰ τὰ ὑστερινὰ ρύζια 35, ἔτι διὰ τὸ ὄρτζι 30¹, ἐργκὲν ἀχτζασι 130, τὸν κηραγιά τῆς κρίσης 7, τὸν σαχμανά 56, διὰ τὰ ρύζια τὸν Χατζῆ Πέτρον 12 : 20, ἔτι διὰ ράμματα², ὁποῦ ἔδωκεν εἰς τὸν πασιᾶ 25, ἔτι ἔδωσα διὰ τὰ ρύζια τὸν ἐξιελμὲ καὶ ἄλλα ἔξοδα 500 : 11, ἕναν

1) Τὸ διοικητήριον διαθέτον μεγάλην ὀρύξης ποσότητα, ἦν εἰσέπραξεν ἀντὶ φόρων, διένειμεν αὐτὴν εἰς τὰ μεγάλα ρουφετία τῆς πόλεως, ἅτινα κατέβαλον τὴν ἀξίαν τῆς καὶ εἶτα τὴν μετεπόλουν.

2) Ἀλληγορικῶς ἀντὶ ρουφετί, δῶρον πρὸς δεκασιμόν. *Ρουφετία καὶ πεσέσια* ἐδίδοτο οἰκειοθελῶς τοῖς Τούρκοις ὑπαλλήλοις ὑπὸ τῶν ρουφετίων καὶ τῆς πολιτείας, ὅπως τυγάνωσι τῆς εὐνοίας των. Ἐν τῇ σελ. 4 τοῦ κώδικος Κυριλλου ἀριθμοῦνται «τὰ πεσέσια, ὅπου δίδονται κατ' ἔτος τοῦ μολᾶ νέου ἐρχομένου 1781».

πρωχὸν ἓνα σαλβάρι 5 : 20». (σελ. II, 68—69).

1810, Ἰουνίου 1. «Οἱ κάτωθεν μαϊστορες, ὅπου ἔβγαίνουνε», μαϊστορες 14, τέλος τὸ αὐτὸ. «Ἀπὸ παιδίημα 4 μαϊστόρων ἀσλ. 83. Ἀπὸ τρία λέψανα 15». Ἰουλίου 12. «Ἐδωσα ὄρδου παρασί 213 : 20, τὸν Ἁγιάνην ἀπὸ τὰ ἄσπρα τὰ μαστορικά 300, διὰ τὸ ὄρδου παρασί καὶ δευτέρου 1810 Ἀδγ. 12 ἀσλ. 183 : 20, ἐλεημοσύνη εἰς πτωχοὺς, ὄρφανά, παπᾶδες 32 : 20, τοὺς τζαούσηδες διὰ ῥόγαν, ἀρτζοχάρτι, κόπον 117 : 5, ἔτι ὄρδου παρασί 80, τὸν Χατζῆ Πέτρου διὰ τὸν παραγιὰ ἀγασί τὸν Χατζῆ Ἀπτουλά τὸν υἱὸ 28, εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντίνον ἀπὸ τῆς γυναίκας τὰ ἄσπρα 6, τοὺς παπᾶδες εἰς τὲς ἐκκλησίες 4, τὸν Χατζῆ-Σουλγιμάνι Χαντζῆ 50, τὸν Χατζῆ Ἀνθιμου εἰς τὸ μοναστήρι εἰς τὸν ἅγιον Κήρυκον 40, διὰ τὸν Χατζῆ-Σουλγιμάνι τὸν χαντζῆ διὰ τὰ μεντέρια 1.20, διὰ μίαν σκλάβαν 30, τὸν ἔξαρχο τοῦ ἁγίου τάφου 100, ἐλεημοσύνη τὰ Χριστοῦγεννα 10, τὸν καιβετζῆ διὰ τὰ χαρτζοχάρτια 12 : 8, τὸν Παπαμανόλι 200, διὰ τὸν Σαρούουλον τὴν γυναῖκα, ὅπου ἀπέθιανεν 10». (σελ. II, 68—71).

1811, Μαρτίου 1, μαϊστορες 3. Τέλος τὸ αὐτὸ. Φεβρουαρίου 27. Μαρτίου 1, «ἔδωσα ὄρδου παρασί ἀσλ. 183 : 20, τοὺς τζαούσηδες διὰ ῥόγαν 25, τὸν σεγμένη 2, ἐλεημοσύνες 8, τὴν Λαμπρὴν 20, ἕναν διᾶκο, ὅπου διώρισεν ὁ δεσπότης 10, τὸν σαραϊτάρη τῆς κοίτης 7, διὰ τὸ ἐργκεν ἀτζεσί 130, ἐπλήρωσα τὸν σεγμενπασί μὲ διάφορον τοῦ ἀσλ. 762 : 20». (σελ. 71—73).

«Ὁ Κωνσταντῖνος Μήτκογλου νὰ δώσῃ, ὡς φαίνονται λεπτομεῶς : ἀπὸ 1801 Ἀπριλίου 29 ἕως 1811 Μαΐου 18, λογαριασμοὺς τοῦ κ. Κωνσταντίνου πρωτομάστορη τὰ ὅσα ἔλαβεν εἰς χρόνους 10 καὶ ἡμέρας 19, ὅπου ἐστάθη πρωτομάστορη. Ἐξέρωρήθη ὁ λογαριασμός του παρόντων ὄλων τῶν μαστόρων καὶ πλήρωσεν, πῶς ἔλαβε σούμμα ἀσλ. 17.755, εἰς σάλδος του ἀντικρυς, ὅπου ἐσύναξεν ἀπὸ ἐργκεν ἀτζεσί ἀσλ. 1642 : 39—ἀσλ. 19.397:39, γρόσια δέκα ἑννιά χιλιάδες καὶ τριακόσια ἑνενηντα ἑπτὰ καὶ παράδες τριάντα ἑννέα ἦτοι. — Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Μήτκογλου νὰ λάβῃ : 1811, Μαΐου 18 : τὴν σήμερον, ὅπου παρεδόθη ὁ λογαριασμός εἰς ὄλους τοὺς μαστόρους διὰ χρόνους 10 καὶ ἡμέρας 19 ἀπὸ 1801 Ἀπριλίου 29 ἐφάνησαν ὅτι ἔδωσεν σούμμα ἀσλ. 19.397 παρ. 39, γρόσια δέκα ἑννέα χιλιάδες καὶ τριακόσια ἑνενηντα ἑπτὰ καὶ παράδες τριάντα ἑννέα». Ἐπονται αἱ ἀυτόγραφοι ὑπογραφαὶ τῶν ἐλεγκτῶν μαϊστόρων, ὁ Ἰωσήφ Χατζῆ-Μιχάλη Κέρογλου μάρτυς, Χ' Γιαννάκης, Χ' Κωνσταντῆς, Ἰωάννης Στόιτζου Περουσιτιζελῆς μάρτυς, Χατζῆ Κυριάκος Μεκῶν, τουρκιστί, Σταύρις Χ' Τάσιου, Ἀθανάσιος Χ' Δημητρίου Γκιουμοῦς-γκερδάν μάρτυς, Χ' Γεωργῆς Γάτογλου μάρτυς, Ἀθανάσιος Κωνσταντῖνου Μπουλγκούρογλου μάρτυς, Ἀργίρις Γιορ. Πάνογλου μάρτυς, Ἀθανα. Ἰωάνου Κοτζιάσογλου μάρτυς, Ἀναστάσις Εὐταξόγλου μάρτυς, Παύλες Τζόνε μὲ κινεῖν γνώμην ὅλον τὸν μαστορον ἐπιτροπι-

κῶς τους υπογραφο ὄλους τοὺς μαστορούς καὶ μαρτυροῦ»¹.

§ 34. *Πρωτομαϊστοροῦντος Χατζῆ-Κυριάκου Μελκῶν, 1811—1820.*

1811. «Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ γνώμην κοινὴν ὄλων τῶν μαϊστόρων τοῦ ἀμπατζήδικου ἐσναφίου μας τὴν σήμερον 1811 Μαΐου 18 ὄλοι οἱ μαστοροὶ διορίζομεν διὰ πρωτομάστορὴν μας τὸν Χατζῆ-Κυριάκον Μελκῶν, τὸν ὁποῖον τὸν δίδομεν τὴν ἀδειαν ὄλοι κατὰ τὸν νόμον μας νὰ φυλάξῃ τὸ γιὸλ ἀρκάν μας καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειάν του, πῶς τὸν δεχόμεθα καὶ ὑποταξόμεσθα, ὑπογραφοῦμεθα ὡς κάτωθεν». «Ὁ ἄνωθεν Χατζῆ-Κυριάκος Μελκῶν νὰ δώσῃ εἰς μετροῦτὰ ἀσλ. 215, εἰς μίαν ὁμολογίαν τοῦ Στογιάννη Γκένου ἀπὸ 1810 Ἀπρ. 24 ἔλαβεν μὲ τὸ μηνιατικὸν τους μαζὺν εἰς κεφάλαιον ἀσλ. 200 καὶ διάφορον ἐπάρθησαν ἀσλ. 217, εἰς τοῦ Νικηφόρου τὸν γαμβρὸν νὰ λάβῃ χωρὶς διάφορον 120, εἰς τὸν Στεῖτα ἐπίτροπον τοῦ Γκεριζιᾶ ἐπάρθησαν 50, εἰς τὸν Γεώργη Βλάχου 170, εἰς μίαν ὁμολογίαν τοῦ Ν. Βούλκου καὶ Κ. Πέγκου, σύντροφοι τοῦ Ἀ. Ζαγάραλι ἀπὸ 1810 Ἀπριλ. 24, ἡ ρηθῆεσα ὁμολογία ἀλλάχθηκε ἀπὸ 1811 εἰς κεφάλαιον ἀσλ. 500, ἔγειναν τὰ ἄνωθεν σοῦμμα ἀσλ. 1272». Μαϊστορες 6, τέλος τὸ αὐτὸ, ἀσλ. 1375. «Τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς τὴν λόντζιαν ἐσνάχθησαν ἀπὸ τὸ ἐργκὲν παρασί, τὰ ὁποῖα γεγραμμένα κατ' ὄνομα εἰς τὸ ξεχωριστὸν κατάστιχο, ἀσλ. 190». Ἀπὸ 20 Μαΐου—31 ἔσνάχθησαν τέλη 2 μαϊστόρων ἀσλ. 375, ἔτι διὰ μούμ παρασί καὶ ἀρσίν παρασί εἰς τρεῖς δόσεις (122:23, +60+29:45), σοῦμμα 716 : 68. «Ἐκλείσθησαν καὶ αἱ ἄνωθεν 3 στάσεις, ἔστησαν σοῦμμα ἀσλ. 3423 : 68». Ἀπὸ 31 Μαΐου—23 Ἰουν. Μαϊστορες 2, ἀσλ. 500, ἀπὸ ἐργκὲν καὶ μούμ παρασί (H+17 : 30+20 : 90+10), διὰ παιδεύσεις (25+10+18) ἀπὸ ἀγιοκεράρι 21 : 90, σοῦμμα ἀσλ. 633 : 90. «Ἐκλείσθη ἡ κάσσα καὶ ὡς ἄνωθεν 2 στάσεις καὶ ἔγειναν σοῦμμα ἀσλ. 4057 : 38». Οἱ ὄλοι μαϊστορες 10. (βιβλ. Π. σελ. 78).

«Ὁ ἄνωθεν Χατζῆ-Κυριάκος Μελκῶν νὰ λάβῃ» ἀπὸ 18 Μαΐου—28 Ἰουνίου : «Ἐπλήρωσεν εἰς χρῆος τῆς ἀγίας Κυριακῆς, ὅπου ἦτον μὲ ὁμολογίαν ὁμοῦ μὲ τὸ διάφορόν τους ἀσλ. 565 : 25, ἐλεημοσύνη εἰς τὸ μοναστήριον Σόποτ 25, κερᾶν διὰ τὰ μπακίρια 2 χρονῶν 30, τὸν παιχνανῆν 56, ἐπληρώθη τὸ ὀφειλόμενον τοῦ δεσπότη ἀγίου Φιλιππουπόλεως κυρίου Ἰωαννικίου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐλειτούργησεν καὶ μνημόνευσεν τοὺς ἀποθαμένους καὶ ζωντανούς μαστορούς τοῦ ἀμπατζήδικου ἐσναφίου 1200, ἔτι ἐδόθησαν διὰ

1) Ἀπὸ τῆς πρωτομαστορείας τοῦ Κωνστ. Μήτκογλου, ὅστις διωργάνωσε τὸ ρουφέιον ψηφίσι καὶ τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ (σύμφωνον), ἐπικρατεῖ τάξις ἐν τοῖς ἀρχαίοις προτασσομένων τῶν ἐσόδων καὶ ἐπομένων τῶν ἐξόδων. Ἡ γλώσσα ὑπὸ τὴν σχολικὴν ἐπίδρασιν ῥέπει πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν λογίων τῆς σχολῆς τοῦ αὐοίδμου Κοραῆ γραφομένην καὶ εἶναι ἀπηλλαγμένη ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνορθογραφίων. Ἐνίοτε ἀπαντῶσι συμπλέγματα τοῦ βορείου ἰδιώματος, δηλ. ἡ κῶφισις τῶν ἀτόνων ε καὶ ο, ἀλλὰ σπανίως.

φραμελίδικα τῶν ἀνθρώπων του 30, ἔτι διὰ ἔξοδα παπάδων, ψαλτάδων, 5 ἄρτων καὶ ἄναμμα τῶν πολυελαίων ὅλα ἀσλ. 26, ἄσπ. 6=56 : 6, δι' ἐξόφλησιν τοῦ σιγμέν παρασί ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Μήτκογλου 38 : 60, ἔτι μία παρουσία χρέος τοῦ Μήτκογλου εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ Μπατζικόβου 50, τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐκλείσθη καὶ ἡ ἀντικρυς σοῦμμα καὶ ἔγεινεν : ἀσλ. 2020 : 91, ἐπληρώθησαν διὰ ἐλεημοσύνην 9, τὰ συνειθισμένα τῶν 5 ἐκκλησιῶν γρόσι 1 τοὺς ἱερεῖς 5, διὰ τὴν ἐλεημοσύνην τοῦ δεσπότη, ὁποῦ κρατεῖ ὁ λαμπαδάριος 10, διὰ τὰς λαμπάδες τῶν 5 ἐκκλησιῶν 30, σοῦμμα 54, συνεποσώθησαν τὰ ἄνωθεν σοῦμμα ἀσλ. 2074 : 91, μένει κέρδος τῆς κάσσας διὰ σάλδος τοῦ λογαριασμοῦ βάνοντας ἀσλ. 1982 : 67=ἔγειναν τὰ ἄνωθεν σοῦμμα ἀσλ. 4057 : 38». (βιβλ. II, σελ. 79).

«Ἐξακολούθησις τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἀμπατζήδικου ἑσναφίου ἀπὸ Ἰουλίου 8. Γυριῶς τὴν ὀπισθεν σοῦμμα τοῦ καπιταλίου τοῦ ἑσναφίου μας, ἀσλ. 1982 : 67». Μαῖστορες 5=ἀσλ. 1155, «ἔλαβον διὰ τὸ σχολεῖον καὶ σπιτάλια παρὰ τοῦ κληρονόμου τῆς μακαρίτιδος Χατζῆ-Ἐλεντίσας 100, ὡσαύτως παρὰ τοῦ κληρονόμου τοῦ Χατζῆ Ἀντωνί Νευτέτσου 50, παιδεία τοῦ Παναγιώτη τοῦ Παπαγιουβάνη νῦν διὰ τὴν αὐθαδεῖάν του εἰς τὸν μαστορο-Γιουβάνη 22=1330. Συνεποσώθησαν τὰ ἄνωθεν διὰ καπιτάλι τοῦ ἑσναφίου 3312 : 67». Μαῖστορες 8 μισοὶ Λευκεθρίου 22, διάφορον ὁμολογίας, κιαῶς τῶν καραμπατζήδικων καπράδων (917 : 75+753 : 99), «συνεποσώθησαν τὰ ἄνωθεν διὰ καπιτάλι τοῦ ἑσναφίου 4988 : 13». Οἱ ὅλοι μαῖστορες 23. (σελ. II, 78).

«Ἰδοὺ γράφομεν τὰ ὅσα ἔξοδα ἀκολουθοῦν εἰς τὸ ἑσνάφι ὡς κάτωθεν φαίνονται : ἔδωσεν τοὺς λαλητάδες, τὸν ἐφημέριον, διὰ 1 ὀκὰ καφε τάζι, διὰ 13 ἀμάξια, ὁποῦ ἐπῆγαν οἱ μαστόροι κάθε ἀσλ. 7 : 60,=157, ὀφείλω ὁποῦ ἔλαβον εἰς τὸ μετόχι, ὁποῦ μοι μέτρησαν καὶ εἰς Φιλιππούπολιν, ὁποῦ συνάχθησαν ἀπὸ ὅσους δὲν ἐπῆγαν=108,60, ἔξοδα τοῦ ἑσναφίου, ἐλεημοσύνη εἰς διάφορα πτωχὰ μέση, ἔτι διὰ τὸν οἰκονόμον τοῦ μετοχίου εἰς τὸ Σιανίμαχον διὰ τὰ σανά, ὁποῦ ἔδωσεν εἰς τὰ ἀμάξια=84,60, 1 ἄλλαντζι σιάμικον ἔδώσαμεν εἰς τὸν βοϊβόδα Ὅμερ-ἀγά διὰ τὸν μονκατὰ, ὁποῦ μᾶς ἔκαμεν γιὰ τὰ ρύζια καὶ ἀπὸ 700 κοιλὰ τὰ κατεβάσαμεν εἰς τὰ 600, διὰ τὰ σπιτάλια, διὰ οἰκὴ καὶ γεμίσια τοὺς μαστόρους, διὰ τὸ πῖωμα τοῦ τετιριον, διὰ τὸν Λουλᾶν, ὁποῦ ἦτον ἄρρωστος=117 : 20, 1500 ὀκάδες σταφύλι, διὰ κάτσες, βαρέλια καὶ δετικά, κασσόνια, ξύλα καὶ ἔτι ἔξοδα=309 : 30. Ὀκτωβρίου 12. Ἐπλήρωσεν εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον διὰ τὰ συνειθισμένα γρόσια 50, ὁποῦ ἄφησαν πρὸ καιροῦ εἰς τὸ ἑσνάφι διὰ νὰ πληρῶνεται κάθε χρόνον τὸ διάφορόν τους καὶ ἐδόθησαν τὴν σήμερον εἰς τοὺς ἱερεῖς 3 καὶ εἰς τὸ παγκάρι 3, ἐλεημοσύνας, 10 ὀκάδες ἄγιοκέρι διὰ τὰς ἐκκλησίας καὶ χύσιμο λαμπάδες, ζημία ἀπὸ τὰ φλωρία τοῦ Μήτκογλου, διὰ τὸν Τζιτζιά σήκωμα, διὰ 1 γούνα τοῦ τζαούση σαγιακι καὶ γούνωμα, διὰ τὰς κουμάντες

τὸ ὄρφανόν=505, μένουσαν καὶ κέρδη τῆς κάσας τοῦ ἑσναφίου, τὰ ὁποῖα βάνονται διὰ σάλδος 478 : 112, συνεποσώθησαν τὰ ἄνωθεν σοῦμμα 4983 : 112». (σελ. Π, 79).

1811, Μαΐου 31, Φιλιππούπολις. «Μὲ γνώμη ὄλων τῶν μαστόρων ἀμπατζήδων καὶ πανάδων εὐρέθη εὖλογον κοινῶς, ὅτι ὅσοι καλφάδες στοιχοῦν τὴν πρώτη τους ρόγαν, νὰ μὴν πληρῶνουν βοήθειαν τοῦ ἑσναφίου τὸ τηροῦν ὅσα εἶναι, εἰ δὲ εἰς τὲς λοιπὰς ρόγας ὅσες εἶναι, πρὶν νὰ ἔβγουν μαστόροι, νὰ πληρῶνουν εἰς τὸ κουτί εἰς τὸ γρόσι ἀπὸ 1 παρᾶν καὶ ὅσοι καλφάδες στοιχοῦν οἱ μαστόροι τους νὰ δίδουν τὴν εἰδησιν τὸν κατὰ καιρὸν πρωτομάστορην καὶ ὅλοι τὸ στέργουν καὶ ὅσοι μαστόροι δὲν δίδουν τὴν εἰδησιν εἰς τὸν πρωτομάστορην στοιχῶντας τὸν κάλφα τους, νὰ παιδεύονται δίδοντας εἰς τὸ κουτί ἀπὸ εἴκοσι πέντε γρόσια καὶ αὐτὴ ἡ συμφωνία νὰ ἀκολουθῆται ἀπὸ τὸ περασμένον ἁγίου Γεωργίου 1811 Ἀπριλίου 23».

1811, Ἰουνίου 9. «Ἐπαραιογήθησαν οἱ καραμπογιατζήδες τὰ ὅσα εἶδη πραγμάτων βάρουν εἰς τὸ ἀμπατζήδικον ἑσνάφι εἰς τὲς κάτωθεν τιμὰς καὶ ἐστέρηθη καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη : τὰ μαβιά γρίζα ἢ ὀκὰ πρὸς 48, τὰ μπαμπάκια γρίζα τὸ τόπι πρὸς 120, τὰ κρόκια γρίζα τὸ τόπι πρὸς 95, τὰ λαχανιά καὶ κίτρινα τὸ τόπι πρὸς 80, τὰ μαύρα γαϊτάνια ἢ ὀκὰ πρὸς 30, τὰ νευτιὰ σιαγιάκια ἢ ὀκὰ πρὸς 60, τὰ μαβιά γαϊτάνια μπροσοβάνια τὸ τόπι πρὸς 10, τὰ πανιά νευτιὰ καραμφίλλι καὶ ἄσπρα ἢ ἐντιζὲ πρὸς 2». (σελ. Π, 215).

1812. «Ἐξακολούθησις τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἀμπατζήδικου ἑσναφίου 1812 Ἰανουαρίου 1, γυρίζω τὴν ὀπίσθεν σοῦμμα τοῦ καπιταλίου τοῦ ἑσναφίου μας ἀσλ. 4478, πρ. 112». Μέχρι 18 Μαΐου μάλιστα 5, παιδεῖται δύο μαστόρων, διάφορον δανείον=σοῦμμα 5762 : 25, ἀρείλω τὰ ἀντικρυσ ἔξοδα ἔπου ἔγειναν, ὡς φαίνονται 713 : 69, ἔμειναν 5049 : 81. Ἴδου γράφω τὰ ὅσα ἔξοδα ἀκολουθοῦν ὡς κάτωθεν φαίνονται : Ἀπὸ δύο τζιουβάλια ρύζι τοῦ κωνακίου, ὅπου περισσεύσεν, τὰ ὁποῖα μᾶς τὰ ἔδωσαν, ζημία 67 : 30, ἀπὸ τὰ χαρτζοχάρια ζημία 14 : 60, χαρτιά τῶν τζαούσηδων, ἐλεημοσύνη, διὰ τὸν Σαρόγλου 8 πῆχ. σιαγιάκι πρὸς παρὰδ. 42 με ἄδειαν τῶν μαστόρων, μισθὸς τσιαούση, τοὺς τοπιτζήδες τοῦ ντουνανμὰ μπαξίζι=54 : 108, σοῦμμα 160 : 42, μισθὸς τσιαούση, ὄρδοῦ παρασί εἰς τοὺς 1812, διὰ τὴν φιλειάν τὴν μαστορικὴν τῶν ἀποθαμένων μαστόρων, δι' ἕνα κορίτσι, ὅπου τὸ ἀνδρεύσεν, σοῦμμα 438 : 4, εἰς ἕνα καλόγηρον διὰ τὰ ἅγια δῶρα, εἰς 1 γυναῖκα Στανιμαχιώτισσα με γράμμα τοῦ δεσπότη, εἰς τοὺς σκλάβους, ὅπου ἔμασα με γράμμα τοῦ δεσπότη καὶ πατριάρχου=525, διὰ κιαῖν εἰς τὸν ὄνταν διὰ τὰ μαστορικά μπακίρια, διὰ τὸν σαραϊτάρη τοῦ μαχημέ, ἔπου εἶναι συνθήεια, διὰ ἔργκὲν παρασί, διὰ δύο καλογορίας, δι' ὄρφανόν, ἔτι διὰ 1 σκλάβον με γράμμα τοῦ δεσπότη=σοῦμμα 713.64. Ἐκοίθη εὖλογον ἀπὸ ἄλλους τοὺς μαστόρους ἀμπατζήδες ὅτι τὰ ἄσπρα, ὅπου ἐδόθησαν εἰς τοὺς 1810 Ἰουλίου 15 δάνεια εἰς τὸν Ναντιρ ἁγὰ Χατζή Μουσταφᾶ κατὰ

τὸ κατάστιχον, ὅπου φαίνεται τὰ ὅσα ἔδωκεν ὁ καθείς, νὰ τὰ λάβῃ ὀπίσω καὶ τὰ ὀφείλω 3010. Τὴν σήμερον 1812 Μαΐου 18 ἔμειναν διὰ καπιτάλι τοῦ ἑσναφίου μας σοῦμμα 2039 : 81. Ἐθεωρήθη ὁ λογαριασμός τοῦ πρωτομάστορος καὶ ἔκλεισεν καὶ ἐξώφλησεν». (σελ. II, 81).

«Μαΐου 18, Ἐπιστήθη πάλιν πρωτομάστορος μετὰ τὴν θέλησιν ὄλων τῶν μαστόρων ἀμπατζήδων ὁ Χατζῆ-Κυριαῖος Μελκὼν καὶ ἰδοὺ γράφω ὡς ὀπισθεν φαίνεται τὸ καπιτάλι τοῦ ἑσναφίου, ὅπου ἐξιδιαιρέθη ἔμεινεν καπιτάλι τοῦ ἑσναφίου 2039 : 81». Μέχρι 10 Ὀκτωβρίου μαστοροῦ 16, «ἐσυνάχθησαν ἀπὸ διάφορα, ἄρσιν καὶ μοῦμ παρασί καὶ διὰ τὸ κοντί, ἀπὸ τὸν μακαρίτην Θανάσι Κοτσιάσογλου διὰ τὰ σπιτάλια καὶ τὸ σχολεῖον (100), παιδεῖαι, ἐργκὲν παρασί, ἀπὸ τὸ κρασίον τοῦ ἑσναφίου, ὅπου ἐτοιμάσθη διὰ τὸ τεστίρι, ἐπωλήθη κρασί καὶ πάθησαν (50), ἀπὸ τὸν Θανάσι Πολιτογλου διὰ τὸ μοναστήρι βοήθειαν (25), σοῦμμα ἀσλ. 6558 : 45, ὀφείλω τὰ ἀντικρως ἔξοδα ὡς φαίνεται 1056 : 45, συνεποσώθησαν τὰ ἄνωθεν 5 ἔξω καλέμια σοῦμμα 5502 : 52». «Ἴδοὺ γράφω τὰ ὅσα ἔξοδα ἄκολουθοῦν : διὰ τοὺς ταμπάκηδες καὶ ἄλλα λιανικῶς, διὰ τὰ μπακίρια, ὅπου ἐχάθησαν καὶ διὰ σεγμέν μπασί, ἔτι ἐδόθησαν μετὰ ἄδειαν τῶν μαστόρων τὴν Φωτεινὴ Βασιλίσσα ἐλεημοσύνη (75), ἔτι διὰ 10 ἀσλ. ἀγορῆς διὰ τὰς 5 ἐκκλησίας (55), ἐλεημοσύνη διὰ τὸν σαμχανέν (56), εἰς τὸ μοναστήρι τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, ὅπου τὰ ἀπόσσωσα καὶ τὰ ἔκαμα 1000, τοὺς λαλητάδες, μπαζῖσι εἰς τὸ μετόχι καὶ 1 μολαῖρ, ἔτι 8 ἀμάξια, διὰ τὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας τῶν Κρυτσίμων εἰς τὸν σαντορτζῆ, εἰς τὸ μοναστήρι τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κρυτσίμα (43.60), διὰ τὰ δύο μοναστήρια τῶν Κρυτσίμων τοὺς λαλητάδες (39), ἔτι διὰ τὰ ἀμάξια ὅπου χάθησαν οἱ μαστοροὶ διὰ τοὺς Κρυτσίμους ἀπόσσωσα διὰ 2 μαστόρους (5.30), διὰ σκλάβον Ραγούσαϊον, 1 σαβαῖ τὸν σέχη τοῦ μεβλεχανέ (90), διὰ τὰς λαμπάδες τῶν μανουαλίων καὶ διὰ τοὺς 5 ἄρτους εἰς τὸ μοναστήρι τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, διὰ τὴν λειτουργίαν, διὰ δύο σκλάβους Μωραῖτας, διὰ τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Διαρμπεκιολίου, διὰ 1 ξενὴν καλογριὰν τῶν Μακάριον ἀρχιδιάκων, διὰ ἀσνὶ εἰς τὸ τζαμί 2 πήχ. ροῖχον, δι' ὀφραναί, πτωχούς, καλογραίας, παπαδιές καὶ καλογήφους ἐλεημοσύνην, διὰ ἀσνὶ εἰς τὸ ὄρολόγι δύο πήχεις τούχα, διὰ τὰ ἀσπούρια μερικῶν μαστόρων, ὅπου δὲν πῆγαν πέρυσι εἰς τὸ μοναστήρι τοῦ Μπατουκόβου (50). Ἐγενεῖαν τὰ ἄνωθεν ἔξοδα, ὡς φαίνονται, σοῦμμα 1056 : 45. Ἐμεινεν καπιτάλι τοῦ ἑσναφίου 5502 : 52». Μαστοροὶ ἔτι 2 μέχρι 13 Δεκεμβρίου, ἀπὸ παιδευσιν καὶ ἀπὸ δύο λειψανα, σοῦμμα, (500+30.60)». (σελ. II, 83).

1813, Ἰανουαρίου 1. «Ἐξεκαθαρίσθη τὸ ρύζι, ὅπου ἐλάβαμεν ἀπὸ τὸν Ναζιὸ ἀγὰ Χατζῆ Μουσταφὰ εἰς Παζαρτζίκι καὶ τὸ πώλησα ἔδω εἰς Φιλιππούπολιν κάθε ἀσλ. 4 καὶ παράδες 8. Ξελέφτοντας ὅλα τὰ ἔξοδα, λέγω Παζαρτζικίου Φιλιππούπολις καὶ ἐξικλεμὲν ἀπὸ γροσὰ 3202 παρ. 90 ἔμει-

ναν ὡς ἄντικρυς 1857 : 84, ἀπὸ ἐργκέν, ἀρσίν, μουμπαρσάι καὶ διὰ τὸ κουτί, διὰ παιδευσίν τοῦ Χατζῆ-Γιουβανῆ διὰ τὸ πάρισμο τῶν ἀμπάδων, ὅπου παρέβη τὸν νόμον (50), ὡσαύτως τοῦ Βούλκου Δημητρίου (250), ἐλογαριάσθησαν αἱ μαστορικῆς ὁμολογίαι, ὅπου χρεωστοῦν εἰς τὸ ἐσνάφι τῶν ἀμπατζήδων, οἱ ὅποιοι ἐπλήρωσαν τὸ διάφορον καὶ ἀλλάχθησαν αἱ ὁμολογίαι, ἔγχειν τὸ διάφορον 623 : 60, συνεποσώθησαν ὡς ἄνωθεν 3 στάσεις ὡς φαίνονται σοῦμμα 9260 : 34. Ὁφείλω τὰ ἄντικρυς ἔξοδα ὡς κάτωθεν φαίνονται ἐν ἔτει 1813, Μαΐου 17, 1022 : 57. Μαΐου 17. Ἐθεωρήθη ὁ λογαριασμός τοῦ πρωτομάστορη καὶ ἔμεινεν καπιτάλι τοῦ ἐσναφίου σοῦμμα 8237.57».

«Τὰ ὅσα ἔξοδα ἀκολουθοῦν εἰς τὸ ἐσνάφι τῶν ἀμπατζήδων, ὡς κάτωθεν φαίνονται : διὰ 15 ὄκ. ἀγιοκέρι, διὰ 5 ἐκκλησίαι, διὰ καλόγηρον ὅπου φτεῖται μίαν ἐκκλησίαν εἰς τὴν Ἀνατολὴν βοήθειαν, ἐλεημοσύνην εἰς καλόγηρους, πτωχοῦς, κορίτσια, ὅπου παντρεύονται διὰ προῖκα, πτωχοῦς, σήκωμα νεκρῶν, διὰ χύσιμον λαμπάδων, διὰ 1 σεντούκι τοῦ ἐσναφίου καρύτικο, ὅπου τὸ ἔφρεν ὁ Παύλης Τζῶνη (80), διὰ ἐλεημοσύνην τῶν πτωχῶν τῶν Χριστουγεννῶν (121.60), διὰ μισθοὺς τσαουσηδων, διὰ προῖκα, ὅπου ἐδόθησαν εἰς τὸ κονάκι διὰ τὰ χωριὰ καὶ τὰ πλήρωσεν ἡ κάσσα (23.72), δι' ἓνα παιδί, ὅπου γλύτωσε τὸν προμικίριον, δι' ὄφρανα, δι' ἐξίλεμὲν φλουρίων ρουμπιέδων, διὰ τὸ λείψανον τῆς γυναικὸς τῆς Σοφείας, διὰ συγχώρησιν τῆς ἐβδομάδος τῶν ψυχῶν καὶ σταφίδες, ἐλεημοσύνη εἰς 1 παπὰ Μωραΐτην, δῶρον τῶν τοπιήδων τοῦ ντουναμᾶ, τῶν νταουλιτζήδων, διὰ τὸν πρωτομάστορη Χατζῆ-Κυριάκον, ὅπου τὸν ὑπεσχέθησαν οἱ μαστοροὶ ἓνα μινίσιν (115), διὰ δύο ξεγυμνωμένους παρὰ τῶν Φραντζέζων μὲ ἀδειαν τοῦ δεσπότη (15), διὰ δύο παιδιὰ Στανάμαχιώτικα σκαλωμένα, διὰ τοῦ Πάσχα τὴν ἐλεημοσύνην (50), ἀρσίν καὶ ἐργκέν παρσάι, τὸν σαραϊτάρη τοῦ μεχκεμὲ χισμέτι (7), ε τὸ ρακί, ὅπου νὰ πίνουν οἱ μαστοροὶ μετὰ τὴν λόντζιαν, δι' ἀγιοκέρι εἰς τίς 5 ἐκκλησίαι, ἐλεημοσύνας. Συνεποσώθησαν αἱ ἄνωθεν ἔξω 5 στάσεις ὡς φαίνονται σοῦμμα 1022 : 57»¹ (σελ. II, 85).

«Μαΐου 17, Φιλιπούπολις. Μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ τὴν θέλησιν ὅλων τῶν μαστόρων ἀμπατζήδων πάλιν ἐπεστήθη πρωτομάστορης τῶν ἀμπατζήδων ὁ Χατζῆ-Κυριάκος Μελκὼν καὶ ἰδὸν γράφω τὸ ὅσον καπιτάλι ἔμεινεν τοῦ ἐσναφίου, διὰ νὰ ἀκολουθῆται πάλιν τὸ κατάστιχον. Ἐμεινεν καπιτάλι τοῦ ἐσναφίου 8237 : 97, ὡς ὅπισθεν κάτω φαίνεται, γρόσια ὀκτὼ χιλιάδες καὶ διακόσια τριάντα ἐπτὰ καὶ ἄσπρα ἑνενηντα ἐπτὰ». Ἀπὸ 23 Μαΐου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους μάλιστα 11. Τῆ 26 Ἰουλίου δανεῖζεται τὸ ἐσνάφιον παρὰ τῶν νέων ἐπιτρόπων τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ τῶν ὁσπιταλίων μὲ ὑπογραφὴν τῶν μαστόρων γρ. 10332, δι' ἃ ἐξέδωκεν ὁμολο-

1) Χάριν συντομίας αἱ στάσεις καὶ οἱ ἀριθμοὶ πολλῶν ἐπιδομάτων, συμπυκνωσμένων ἄλλως τε, παραλείπονται, σημειουμένων τῶν κυριωτέρων μόνον.

γίαν 11832. Διὰ τῶν χρημάτων τούτων ἐπλήρωσε τὰ ὑπὸ τοῦ κοινακίου ἐπιβληθέντα αὐτῷ δροῦζια, ἅτινα πωλῆσαν μετὰ ζημίας ἐξώφλησε κατόπιν τὸ δάνειον. Τὸ κεφάλαιον ἀνήλθεν εἰς 23018 : 16 καὶ ἀφαιρουμένων τῶν ἀκολουθησάντων ἐξόδων 829 ἔμεινεν 22189 : 16. Τὰ ἔξοδα περιστατόφροντα περὶ τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς ἔλεημοσύνας, ῥόγαν τσαιούσηδων, δῶρα, μπαξίσια, ἐξ ὧν μνημονευτέα : «διὰ τὴν Παναγίαν Φανερωμένην εἰς τὸν Ἄμπέλινον, ὅπου κόνεψαν μερικοὶ καὶ ἔφαγαν (18 : 90), διὰ τὸν τσαιούσην κιορῶν τοῦ ἀμαξίου διὰ τὴν Μολυδάβαν (10), διὰ τὸν ἅγιον Γεώργιον ἓνα φελόνι σαβαὶ καὶ ἓνα πατραχίλον σαβαὶ, λίχ. 9 πρὸς ἀσλ. 20 καὶ σειρήτια καὶ τοῦφες καὶ φουίντες καὶ ραφτικὸ (254.60), διὰ τὸν πεζοδρομόν, ὅπου ἔστεια εἰς τοὺς καλφάδες διὰ Στανίμαχον, μπαξίσι εἰς τὸ τσιαλίκι τοῦ Ντερβίς-μπέη εἰς Μπελάστιτσα (11 : 60), διὰ τοὺς 5 ἄρτους εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον, διὰ τὸν καλόγηρον Πλιάκα γέροντα ἐκεῖ, διὰ τὰ Κινιζάκια δῶρον (10), ἀπόσσωσα τὸ γράψιμον τῶν μαστόρων εἰς τὸν ἡγούμενον διὰ τὰ γεῖνον σωστὰ ἀσλ. 1300, διὰ 12 τσουβάλια μπειλίκια, ὅπου χάθηκαν (24), ἔδουξα ἱπολλάκις ἔλλημοσύνη πτωχόν, χήραν, καλογοιὰ, ὀπτοχή, διὰ τὸν ἐνταφιασμὸν τῆς, ἐπῆρα καρβούνια ἓνα ἀμάξι (11 : 90), ἀϊκέρι ὄκ. 16 δροῦζια 190 (61), συνελοσώθησαν τὰ ἄνωθεν ἔξοδα, ὡς φαίνονται σοῦμμα 829» (σελ. II, 87).

1813, Μαΐου 26. «Μὲ γνώμη ὄλων τῶν μαστόρων καραμπατζήδων καὶ πανάδων ἐσυμφωνήθησαν αἱ κάτωθεν τιμὲς : τὰ μαβιά γοῖζα ἡ ὄκα πρὸς 54, τὰ μπακαμιὰ γοῖζα τὸ τόπι πρὸς 120, τὰ κιοκία γοῖζα τὸ τόπι πρὸς 120, τὰ λαχανιὰ κίτρινα καὶ νερουντζιά τὸ τόπι πρὸς 100, τὰ μαῦρα γαϊτάνια ἡ ὄκα πρὸς 30, τὰ σαγιάκια νεῦτι, κόκκινον, μορικο, πράσινον καὶ κίτρινον ἡ ὄκα πρὸς 65, τὰ γαϊτάνια πραδιφράνια μαβιά τὸ τόπι πρὸς 10, ἡ ἐντιξὲ τὰ πανιά νεῦτι, καραμφύλλι καὶ κόκκινον πρὸς 3, ἄσπρα 1» (σελ. II, 215).

1814, Ἰανουαρίου 4. «Ἐλαβον παρὰ τοῦ Πέτκου Κωνσταντίνου, ὅπου ἐβγήκεν ὀπισθεν μαστόρης καὶ ὡς μαστόρου νίδος εἶχε πληρώσει τὸ ἥμισυ, ἀσλ. 125, τώρα δὲ μὲ τὸ νὰ ἀποδείχῃ ὅτι δὲν ἦτο μαστόρου νίδος ἐπλήρωσεν ἔτι καὶ ἐξώφλησεν, ἔτι ἀπὸ τὸν κιορῶν τῶν καλφάδων πανάδων, εἰς τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου Γαβριὴλ ἡγουμένου τῶν ἁγίων Ἄναργύρων, διὰ βοήθειαν τοῦ μακαρίτου Πέγκου ἀπὸ τὸ τίποτέ του διὰ μνημόσυνόν του εἰς τὸ ἐσνάρι τῶν ἀμπατζήδων (100). Μαΐου 17, ὀφείλω τὰ ἀντικρυς 23632 : 1, ἔξοδα ἀπὸ τὰ ἄνωθεν 1179 : 78, ἔμειναν τὰ ἄνωθεν καπιτάλι σοῦμμα τὸν ἀριθμὸν 21425 : 43».

Μαΐου 17. «Ὄφείλω τὰ ὀπισθεν ἄσπρα τῆς Ἑλληνικῆς σχολῆς καὶ ὀπιταλίων κερ. ἀσλ. 10332 καὶ τὸ διάφορόν τους ἀπὸ 1813 Ἰουλ. 26, ὡς ὀπισθεν, ἕως 1914 Μαρτίου 1, ὅπου ἐστάθησαν εἰς τὸ ἐσνάρι τῶν ἀμπατζήδων ἀσλ. 921 καὶ γίνονται ὅλα σοῦμμα 11.253, ἔμειναν τὰ ἄνωθεν σοῦμμα τὸν ἀριθμὸν 11199 : 43, προσθέτομεν καὶ διάφορον, ὅπου ἔμειναν εἰς 1 ὀλόκληρον χρόνον ἕως 1814 Μαΐου 17, ξεπέφτοντας τὰ ὅσα ἐπλήρωσα διὰ

τὸ σχολεῖον καὶ ὀσπιτάλια 10102,62, συνεποσώθη τὸ καπιτάλι τοῦ ἔσναφιου 1814 Μαΐου 17 γρ. ἔντεκα χιλ. καὶ τριακόσια ἕνα καὶ ἄσπρα ἑκατὸν πέντε : 11301.105. Ὁφείλω ἔτι τὸ ὑπόλοιπον διάφορον μὲ τὸ νὰ μὴ ἐδούλευσαν 1 χρόνον καὶ εἶναι περασμένος ὁ διάφορος διὰ 1 χρόνον, πῶς τὰ ἔλαβον οἱ ἀμπατζήδες 579.105, ἔμειναν τὰ ἄνωθεν καπιτάλια τοῦ ἔσναφιου 1814 Μαΐου 18 σοῦμμα 10722, ὀφείλω ἀπὸ τὰ ἄνωθεν τὴν ζημίαν τῶν ρυζίων, ὅπου μᾶς ἐδόθησαν ἀπὸ τὸ κονάκι, ὡς φαίνεται εἰς τὸν ἐξεχωριστὸν τοὺς ἐπὶ λεπτοῦ λογαριασμὸν 4338 : 24, μνήσκει καπιτάλι τοῦ ἀμπατζήδικου τοῦ ἔσναφιου ἕως 1814 Μαΐου 17 σοῦμμα 6383 : 96». (σελ. Π, 88).

«Ἴδου γράφω καὶ τὰ ὅσα νέα ἔξοδα ἀκολουθοῦν τοῦ ἔσναφιου» 1179 : 70 εἰς 4 στάσεις· ἐκ τούτων ἀναγραφτέα «διὰ τὰ σπιτάλια ἔδωσα διὰ τοὺς μόρτηδες (40)¹, τὸν πριμικύριον διὰ ἕνα κορίτσι, ὅπου γλῆτωσαν (10 : 60), ἔτι διὰ ἕνα Ἑβραῖον, ὅπου ἔγεινεν χριστιανὸς καὶ τὸν φεγγάτισα (14), ἔτι διὰ 1 λαμπάδα τοῦ δεσπότου (10), ἔτι διὰ 1 ποτούρι τὸν Γεώργι ὀσταμπαοῦ 13.60), ἔτι διὰ τὴν ἐλεημοσύνην τῶν Χριστουγεννῶν, ὅπου μοιράζεται (51), διὰ τὰ σπιτάλια (42 : 40), διὰ 25 ὀκάδες ἄγιοκῆρι (112.60), διὰ τὸν ὄνταν, ὅπου ἔβαλα τζιάμια καὶ τσερτσεβέδες (41.45), διὰ τὸν ἔρανον, ὅπου ἐκάμαμεν διὰ τὸ φέροσιμον τῆς ἁγίας Ζώνης (200), ἔτι διὰ τὴν ἁγίαν Ζώνην βοήθειαν διὰ τὰ ἔξοδα, ὅπου ἔγειναν (100), κερῶν διὰ τὸν ὄνταν τοῦ χανίου τὴν Σμαράγδα (50.30+50+50.60), διὰ ἐλεημοσύνην τῶν πτωχῶν τοῦ Πάσχα (70), ἔναν ἔζαλιμᾶ εἰς τὸν πρωτομάστορον (105), ἔτι διὰ καλούφι κόκκινον διὰ τὸν πολυέλιον τῆς Μολταβας (15), διὰ βοήθειαν τοῦ Ἰβηριῆ Γρηγορίου εἰς τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸ ἔσναφι (25 : 93), διὰ τοὺς καλαγήρους τῆς ἁγίας Ἄννης, ὅπου ἤθθαν (11.60), διὰ τὸν σαραϊτάρον τοῦ μακχεμῆ (7), διὰ ζημίαν φλωρίων (8.60), διὰ δύο χρόνους εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τῶν παπάδων διὰ τὸ διάφορον, ὡς τὰ ἄφησεν κατὰ καιρὸν μία γυναῖκα (12), διὰ 1 μαγγάλι εἰς τὸ ἔσναφι ὀκ. 3 ὄρ. 250 (18)». (σελ. Π, 87). Ἐμεινεν πάλιν πρωτομάστορης τῶν ἀμπατζήδων καὶ γράφω κάτωθεν τὸ καπιτάλι, ὅπου ἔξεκαθαρίσθη 6383 : 96. Ἐσυνάχθησαν ἀπὸ μοῦμι, ἄρσιν, ἐργκὲν παρσὶ καὶ τοῦ κουτιοῦ (211.78+150.99)». Μαῖστορες μέχρι 26 Νοεμβρίου 6 (γρ. 1125). (σελ. Π, 90). Ἐξόδα ἔτι μέχρι τέλους γρ. 901 : 50. (σελ. Π, 91).

«Νοεμβρίου 10. Ἴδου γράφω τὰ μαστορικὰ ἀμπατζήδικα μπακιρικά, ὅπου ἔμετρήθησαν καὶ πόσα ἐβγήκαν τὸ κάθε εἶδος ἐξεχωριστὸν : 6 μεγάλα καζάνια κουλολῶδικα, 2 ἔτι κουλολῶδικα καζάνια μικρότερα, 3 τετζερέδες μεγάλοι, 1 σινίον μεγάλο, 2 γκιούμια, 2 ἔτι γιουμπρίκια διὰ νύμμον, 1 μαγγάλι μπακιρένιον, τὰ ἄνωθεν εἶναι ἀπάνω εἰς τὸ ταβάνι τοῦ ὄντα, 2

1) Μόρτηδες ἐκαλοῦντο οἱ νεκροφόροι καὶ νεκροθάπται τῶν πανωλοβήτων καὶ χολεριώντων.

τηγάνια μέσα εἰς τὸ σεντούκι καὶ τὰ κάτωθεν 2 κειτσοῦδες, 8 τετζερέδες μεγάλοι, 16 καπάκια μεγάλα τῶν καζανιῶν καὶ τετζερέδων—40 ἔγειναν τὸ ἄνωθεν, 80 ναλμπικιά μεγάλο μλόγι, 60 ἔτι ναλμπικιά μεσιανὸ μλόγι, 40 σαχάνια μεγάλο μλόγι, 222 ἔτι σαχάνια μεσιακὸ μλόγι, 6 πιᾶτα καλαγένια, 476 ἔγειναν τὰ ἄνωθεν, ἦτοι τετρακόσια ἑβδομήντα ἔξι, 1 καζάνι ἔτι κουλο-λουδικο, 3 σαχάνια ἔτι, 10 κόκκινα μαζρομέσαλα γιαρπεκιρένια, 4 μεγάλα κιλίμια, 1 χαλί μικρούτσικο. Ἐχάθηκον εἰς τὸ τεστίρι μας ἕνα καζάνι ἀπὸ τὸ ἑσναφι τῶν ἀμπατζήδων καὶ ἐδώσαμεν ἀπὸ τὰ ἐδικὰ μας εἰς τὸν τόπον του». (σελ. II, 207).

1815. Ἀπὸ 18 Φεβρ.—20 Μαΐου, μαῖστορες 10, παιδεύματα τριῶν μαῖστόρων (47), καὶ ὅσα ἐσυνάχθησαν ἀπὸ μούμ, ἀρσίν, κοντι παρασί καὶ ἐργκὲν ἀτζεσί, ὅσα αὐτοὺς ἀπὸ ἄσπρων ἐντερέσσον (46.39) καὶ ἀπὸ διαφό-ρατα, ὅπου εὐρέθησαν ἐπάνω εἰς τὸν Χατζῆ Κυριάκου (171), κεφάλαιον 11026 : 27. Ἔξοδα : ἐλεημοσύναι, εἰς κτιζομένας ἐκκλησίας εἰς τὸ Μπατάκι καὶ Ἀρναουτλοῦκι, ἀρσίν παρασί, ἐνοίκιον ὄντ᾽ ἀπὸ τὰ μπακιρικά, δῶρα εἰς τὸν σαραϊτάρη τῆς κρίσης καὶ τοὺς τοτζήδες, ἀγιοκῆρι καὶ λαμπάδες, ῥόγα τσιαούση, ρακῆ διὰ τὸ ἑσναφι, βοηθήματα εἰς σκλαβωμένα παιδιὰ, σοῦμα 1533 : 20. Μαΐου 20 «ἐθεσώθησαν τὸν λογαριασμὸν τοῦ Χατζῆ-Κυριάκου πρωτομάστορή μας καὶ ἐράνησαν τὸ ἄπισθεν ἄσπρα εἰς φύλλον 1814 Μαΐου 17 εἰς ἔτοιμα καὶ εἰς ὅσα ἐσυναχθήσαν ἕως τὴν σήμερον γρ. 11.026 : 9. Ὅσα εἰς ἔξοδα ἐράνησαν εἰς τὸ ἀντικὸν φύλλον τοῦ ἰδίου ἔτους γρ. 1533 : 20 καὶ ἀπὸ μίαν ὁμολογίαν τοῦ Τριῶρου κατὰ λάθος, ὅπου τὰ ὄσωε πίσω 133 : 20=1667, ὅσα διὰ σάλδος ἐξεκαθαρίσθησαν νέα εἰς ἄσπρα καὶ ὁμολογίας καὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν ἑσναφικὴν κάσσαν 9359 : 9». (σελ. II, 94—96).

«Γνώμη κοινὴ τῶν μαῖστόρων ἀπεφασίσθη εἰς τὸ ἔξις ἡ μαστορεῖα νὰ πληρῶνη ὁ ἔξιαμπῆς γρῶσια 200 καὶ τοῦ μαστόρου ὁ υἱὸς γρῶσια 100». Μαῖστορες 19 μέχρι Νοεμβρίου, «Ἀπὸ Μαΐου 20 ἕως Αὐγούστου 4 ὅσα ἔξοδα ἀκολούθησαν εἰς ἐλεημοσύνας καὶ λοιπὰ ὡς φαίνονται εἰς τὸ πρόχειρον κατάστιχον ἐν πρὸς ἐν γρ 363, ἔτι διὰ τῆς Πόλης τὸ ἀγῶγι, ὅπου ἐπή-γεν ὁ πρωτομάστορης, πάγημα καὶ ἐχομὸς καὶ ὅσον ἐκάθισεν εἰς τὴν Πόλιν τῶν ἀλόγων τροφή (300), εἰς τὸ πατριαρχεῖον ὅσα ἐξωδεύθησαν (182), εἰς καϊκάδικα (18) ἀπὸ Αὐγούστου 5 ἕως Νοεμβρ. 5, ὅσα ἔξοδα λιανικὰ ἔγει-ναν ὡς διαλαμβάνει τὸ πρόχειρον κατάστιχον (371), ὅσα εἰς χαμὸν μονέδας, ὅπου ἔχασαν εἰς 20.000 γρ., ὅπου ἐδάνεισαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς πολιτείας (227.10), ὅσα ἐπληρώθησαν εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς σχολῆς καὶ τοῦ νοσοκο-μείου θεωροῦνται λεπτομερῶς εἰς τὸν λογαριασμὸν (692 : 12), ὅσα ἔγειναν ἔξοδα ἕως τὴν σήμερον Δεκεμβρίου 23 ὡς φαίνονται εἰς τὸ πρόχειρον—σοῦμα 2582 : 33+360 : 30». (σελ. II, 98—99).

«Μαΐου α', ἴδου γράφομε, ὅσες ὁμολογίες εἶναι» 34 τὸν ἀριθμὸν ἀξίας 12538 : 20+230.

1816, Μαρτίου 22—Αὐγούστου 2, μαΐστορες 25. «Ἐσυνάχθησαν ἀπὸ ἐργκέν-μοὺμ παρασί, ὅσα ἐλάβαι ἐντερέσσα ἀσπρῶν ἀπὸ τῆς ὁμολογίας, ὅπου ἐδούλευσαν ἕως τώρα (1365 : 2), διὰ ἕξι μηνῶν ὁποῦ πῆρα κιαῖ ἀπὸ τὸν ὄντι (125). Ὅσα ἀπὸ 1815 τῆ 25ῃ Μαΐου μέχρι σήμερον 1815 μᾶς ἐχάρισεν ὁ πλουσιόδωρος Θεὸς εἰς ἕναν χρόνον ὀλόκληρον, ὡς φαίνονται ὀπισθεν κατὰ ὄνομα ἀσλ, 12591 : 3, ὅσα ἔξοδα, ὅπου ἔγειναν εἰς 22 κονδύλια ὡς ὀπισθεν φαίνεται κιαῖ ὄνομα, σοῦμμα ἀσλ. 3930 : 13=16521 : 16. Νὰ δώση ἡ κάσσα τῶν ἀμπατζήδων Μαΐου 1816, ὅσα ἕως τὴν σήμερον μᾶς ἔξεκαθάρισαν εἰς τὴν κάσσαν μας ὡς ὀπισθεν σοῦμμα ἀσλ. 12591 : 3» (σελ. II, 100—102). «Μαΐου 20, ὅσες ὁμολογίες εὐρέθησαν εἰς τοὺς μαΐστρούς, ἄσπρα τοῦ ἔσναφίου τῶν ἀμπατζήδων ὡς διαλαμβάνουν κάτωθεν» 32 τῶν ἀριθμὸν ἀξίας 10995 γρ. τὰ δὲ διαφόρητα αὐτῶν 1597 : 20, ἀπὸ 1 Μαΐου 1816, ταῦτας προσθεταί ἔτεροι 8 ἀξίας 2160 καὶ τόκου 255 γρ. (σελ. II, 198—199).

1817, Μαΐστορες 50. «Τῆ α' Μαΐου τῆς ὅσες ὁμολογίες ἀπερνοῦμεν εἰς τὸ τεφτέρι ὡς φαίνονται» ὁμολογίσι 39 ἀξίας 14350, διάφορον 1927 : 20+255 γρ. (σελ. II, 106 καὶ 116—117).

1818, Μαΐου α'.—Ἰουλίου 3, μαΐστορες 5. «Εἰς δέκα ἀπὸ τὰ κονδύλια ἀπὸ τὴν ὀπισθεν σοῦμμα ἀσλ. 15791, εἰς δέκα ὀκτώ 2186, εἰς δέκα ἕξι νούμερα 2600, εἰς ἔνδεκα κονδύλια 2100, εἰς δέκα ἑπτὰ κονδύλια 3105, συμποσοῦνται ἡ σοῦμμα ἀσλ. 27115 : 38 (σελ. II, 107).

Ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου τῶν ἀρχαίων βιβλίων εἶναι καταγεγραμμένα πρόχειρά τινα σημειώματα ἀφορῶντα εἰς συμφωνίας τῶν κατὰ καιροῦς τσιαούσηδων τοῦ ἔσναφίου καὶ εἰς τὴν καταβολὴν τῶν μισθῶν τῶν ὀλων «1814 Ἀπριλίου 23. Ἐστοιχίσαμεν πάλιν τὸν Δημήτρι τσιαούση, 2 ζευγάρια γεμενιά καὶ μισθὸν τὸν χρόνον ἀσλ. 100. Ἀπὸ τὰ ἄνωθεν ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς καζαντζήδες καὶ τὰ καμει τσελίμι ἀσλ. 24, ἄσπρα 36, ἀπὸ τὸν μουναμᾶν τῶν κιαφῶδων ἔλαβεν ἀσλ. 5 : 90, ἔγειναν, ὅπου ἔλαβεν ἀσλ. 30, ἄσπρα 6, ἔλαβεν ἔτι ἀπὸ 1 σεβαγί ἀσλ. 76 : 60=ἀσλ. 106 : 66» (σελ. II, 211).—1814, Ὀκτωβρίου 26 : «Μὲ τὴν θέλησιν ὀλων τῶν μαστόρων τῶν ἀμπατζήδων ἐπεστήθηκεν τσιαούσης τῶν ἀμπατζήδων τοῦ ἔσναφίου ὁ Γεώργιος Παλικτζόγλου νὰ τὸν δίδονται 2 ζιβγάρια ἑμνιά καὶ τὸ χαράτσι του καὶ μιστὸν τὸν χρόνον ἀσλ. 100» (σελ. II, 208).

Τὰ ἄλλα σπουδαῖα σημειώματα συμπεριελήφθησαν κατὰ τὰς χρονολογίας τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ,

III

§ 35. Τὸ τρίτον τῶν ἀρχαίων βιβλίων, τὸ καὶ τελευταῖον, εἶναι μέγα καὶ ὀγκώδες κατάστιχον ὕψους 0,385 καὶ πλάτους 0,05 τοῦ μ. δεδεμένον καὶ περι-

κεκαλυμμένον δι' ἐρυθροποῦ δέρματος. Περιέχει 194 φύλλα κιτρινωποῦ χονδροῦ χάρτου, εἶδος περιγαμνης. Τὸ πρῶτον φύλλον εἶναι ἄγραφον, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου χρησιμεύοντος οἰονεὶ ὡς ἐξωφύλλου εἶναι γεγραμμένα καλλιγραφικοῖς γράμμασι τὰ ἀκόλουθα, τῆς χρονολογίας ἐγκεκλεισμένης ἐντὸς στεφάνου ἐκ δάφνης.

Κ Α Τ Α Σ Τ Ι Χ Ο Ν

τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει ἑσναφίου
τῶν Ἀμπατζήδων

κατασκευασθὲν δι' ἐπιμελείας τοῦ πρωτομαϊστορος Χατζῆ
Κυριάκου Μελικῶν

ἐν ἔτει

1811

Μαῖου 15

Ἐν καὶ εἰς κάθε ἄνθρωπον καὶ γέροντα καὶ νέον,
μάλιστα εἰς πραγματευτὴν, εἶν' πρᾶγμα ἀναγκαῖον,
νὰ ἔχ' ἓνα κατάστιχον μὲ τὰξιν συνθεμένον,
ὁμοῦ μὲ καθαρότητα καὶ μέθοδον γραμμένον,
πολλῶ μᾶλλον χρειάζεται ἐν τέλειον βιβλίον
ς' ἓνα μεγάλον σύστημα πραγματευτῶν τιμῶν,
ὅπου καὶ τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν καϊστόρων,
καθὼς τῶν ὑποθέσεων τοῦ ρουφέτιον ὄλων,
νὰ περιέχῃ ἐν ταῦτῳ ἐνθυμησιν βεβαίαν
εἰς κάθε μιὰν περίστασιν πρόχειρον κ' ἀναγκαῖαν.
Ἐθὲν νὰ γείνη τὰ παρὸν ἐφρόντισεν ἰδίως
πρωτομαϊστορῶ ὡ ρηθεῖς, νὰ μείνῃ αἰώνιος,
ὅστις θεῶθεν εὐχεται εἰς κάθε ἐν' ὑγείαν,
ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν κοινὴν καὶ εὐτυχίαν¹.

Τὰ ἀκόλουθα τριάκοντα φύλλα, ἠριθμημένα κατὰ σελίδας 1—60 περιλαμβάνουσι τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἀναγορευθέντων καϊστόρων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πρωτομαϊστορείας τοῦ Μελικῶν μέχρι τέλους τοῦ 1817, μεταγραφέντα πιστῶς κατὰ ἔτη ἀπὸ τοῦ δευτέρου βιβλίου (σελ. 1—4), τὰ ὀνόματα πάντων τῶν καϊστόρων, υἱῶν αὐτῶν, καλφάδων, ραπτιῶν, τσηρακίων

1) Τὸ στιχοῦργημα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶναι τοῦ ἱερέως καὶ τότε διευθυντοῦ τῆς Ἑλληνικῆς κεντρικῆς σχολῆς καὶ ἱστοριογράφου τῆς Φιλιππουπόλεως Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, ὅστις ἐβόηθει καὶ ἄλλως τὸ ρουφέτιον συντάσσειν τὰ ἐπίσημα αὐτοῦ ἔγγραφα. Ὁ δισέγγονος αὐτοῦ Ν. Γ. Οἰκονομίδης, ὅστις ἐδημοσίευσεν ἐν τοῖς Θρακικοῖς (τόμ. Δ', ἔτ. 1833, σελ. 207 κ' ἐξ.) βιογραφικὰς τινας περὶ τοῦ προπάπου του σημειώσεις, βεβαίωι ὅτι οὗτος ἦτο καὶ στιχογράφος σφραγισμένης ἐν τοῖς οἰκογενειακοῖς του ἀρχεῖοις ἐμμέτρου παραφράσεως τοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης λόγου τοῦ Πλουτάρχου.

καὶ παιδῶν ἠηρητούντων, οἵτινες κοινῇ γνώμῃ ἀπεφασίσθη νὰ λάβωσι τῷ 1817 τεστίριον, τ. ἔ. διοικητικὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἔξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των (σελ. 5—15) καὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ ἑσναρίου μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀναγορευθέντων μαϊστόρων ἀπὸ τοῦ 1818 μέχρι τοῦ 1856 (Μαῖου 1) ἐν διπλογραφικῇ τάξει—νὰ δώσῃ—νὰ λάβῃ (σελ. 16—60). Ἐπομένως τὸ βιβλίον δυνατὸν νὰ ὑποληφθῇ ὡς ἄμεσος συνέχεια τῶν προηγουμένων, Ἐν τῇ 60ῇ σελίδι μετὰ διάλειψιν 14 ἐτῶν, καθ' ἃ, ὡς φαίνεται, ἐκ τοῦ προχείρου καταστίχου, ὅπερ ὄφειλε νὰ ἔχη ἕκαστος πρωτομαίστωρ, δὲν μετεγράφησαν οἱ ἀπολογισμοί, ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τεσσάρων ἀναγορευθέντων μαϊστόρων, πάντων Ἑλλήνων, πρωτομαϊστορέωντος τοῦ Νικολάου Π. Κυρτζίκη. Ἐν τῇ τελευταίᾳ δὲ σελίδι (384) ἀναγράφεται πίναξ τῶν περιεχομένων καὶ δύο κληροδοτήματα εἰς τὸ ἑσνάριον τοῦ μὲν Βούλκου τζορμπατζῆ ἐκ 500 γρ. τῷ 1844, τοῦ δὲ Χατζῆ Γιοβαννῆ Χρηστοῦ Κοϊμτζόγλου ἐκ 1000 γρ. τῷ 1854, ὅπως οἱ ἐτήσιοι τόκοι αὐτῶν διανέμονται εἰς τοὺς πτωχοὺς πρὸς μνημόσυνον. Τὰ διακρινόμενα ἐν τῷ βιβλίῳ εἶδη γραφῆς (χεῖρες) εἶναι εἴκοσιν, ἡ δὲ γλώσσα μᾶλλον καθαρεύουσα καὶ ἀπληλαμένη ἀνορογογραφίᾳ καὶ ἀσυνταξιῶν πλὴν ἐπιτάκτων ἐξαιρέσεων, ἐν αἷς διαφαίνονται καὶ περιπτώσεις κωφώσεως τῶν αὐτῶν φθόγγων ο καὶ ε.

§ 36. «Ἐν ἔτει 1811 Μαῖου 18 ὄντος πρωτομαστόρου τοῦ κυρίου Χατζῆ Κυριάκου Μελκὼν ἐβγήκε μαίστορος ὁ... τσηράκι τοῦ... καὶ ἐπλήρωσε τὴν μαίστορεία τον ἀσλ. 25». Μαίστορες 23. Ἐν ἔτει 1812 Μαῖου 18 καὶ ἐξῆς μαίστορες 23. Ἐν ἔτει 1813 Μαῖου 18 καὶ ἐξῆς μαίστορες 13. Ἐν ἔτει 1814 Μαῖου 18 καὶ ἐξῆς μαίστορες 15. Ἐν ἔτει 1815 Μαῖου 18 καὶ ἐξῆς μαίστορες 27. Ἐν ἔτει 1816 Μαῖου 18 καὶ ἐξῆς μαίστορες 25. Ἐν ἔτει 1817 Ἰουνίου 11 καὶ ἐξῆς μαίστορες 41. Ἐν ἔτει 1818 Ἰουνίου 17 μαίστορες 5 (σελ. ΠΙ, 4). Μαίστορες ἐν ὅλῳ ἐπὶ Μελκὼν 172.

1817 «τῇ 1ῃ Ἰουνίου εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς ἀμήν ἐν Φιλίππουπόλει. Κατάλογος τῶν ἑσναρί τῶν ἀμπατζήδων, ὁποῦ ἐσυμφωνήσαμεν ὅλοι οἱ μαίστορες μετὰ κοινῇ γνώμῃν ἐφέτος κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα διὰ νὰ πάρωμεν τεστίριον εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ ἐνδοξοτάτου μας ναζιῆ ἀγᾶ Σαλῆ ἐφέντη καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ εὐρισκομένου μας τιμωτάτου καὶ χησιμωτάτου πρωτομαϊστόρου μας κυρίου Χατζῆ Κυριάκου Μελκὼν καὶ μετὰ καλὴν ὥραν νὰ δώσῃ ὁ ἅγιος Θεὸς μετὰ υγιείαν καὶ εὐτυχίαν εἰς τὸ ἑσνάρι μας νὰ τῷ πολλαπλασιάσῃ τὰ κέρδη τῶν μαϊστόρων μας. Ἀμήν». Ἐδήλωσαν μαίστορες 266, ὧν ἕκαστος κατέβαλεν ἀπὸ 100—25 ἀσλάνια, ἐν ὅλῳ 12936 : 20.

1817 : «τῇ 1ῃ Ἰουλίου ἐν Φιλίππουπόλει. Ἰδοὺ σημειώομε καταγραφὴν τοὺς υἱοὺς τῶν μαϊστόρων, ὁποῦ θανά πάρονεν τεστίρι, ὡς φαίνονται κάτωθεν σημειωμένοι. Ἐν πρώτοις, Ἰδοὺ καὶ ἡ ἄντικρυς σοῦμα 12.936:20». Ἐδήλωσαν 188, ὧν ἕκαστος κατέβαλεν ἀπὸ 100—1 ἀσλάνια=14 708 : 12. 1817. «Τῇ 1ῃ Ἰουνίου ἐν Φιλίππουπόλει. Ἰδοὺ σημειώομε τοὺς καλ-

φᾶδες, ὁποῦ θανά πάρουν τεστίρι, ὡς φαίνονται κάτωθεν σημειωμένοι. Ἐν πρώτοις ἴδου καὶ ἡ ἀντικρῶ ἀσλ. 14708 : 12». Ἐδήλωσαν 165, ὃν ἕκαστος κατέβαλεν ἀπὸ 50—5 ἀσλ.—17986 : 12.

1817. «Εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς ἀμήν. Τῇ 1ῃ Ἰουλίου ἐν Φιλιππουπόλει. Ἰδου σημειώνομεν καταγραφὴν τὰ τσηράκια, ὁποῦ θανά πάρουν τεστίρι, ὡς φαίνονται σημειωμένοι. Ἐν πρώτοις τὰ ἀντικρῶ ἀσλ. 17986 : 12». Ἐδήλωσαν 197, ὃν ἕκαστος κατέβαλεν ἀπὸ 12—2 ἀσλ.—19785 : 32.

1817. «Τῇ 1ῃ Ἰουλίου. Ἰδου σημειώνομε τοὺς ραφτακατζήδες, ὁποῦ θανά πάρουν τεστίρι, ὡς φαίνονται κάτωθεν σημειωμένοι. Ἰδου καὶ ἡ ἀντικρῶ ἀσλ. 19.785 : 32». Ἐδήλωσαν 49, ὃν ἕκαστος κατέβαλεν ἀπὸ 25—5 ἀσλ.—20.294 : 2.

1817. «Ἰουλίου 1ῃ, ἐν Φιλιππουπόλει. Καταγραφὴν τὰ ξαναμπίδικα τὰ παιδιὰ ὡς φαίνονται κάτωθεν σημειωμένοι. Ἰδου καὶ τὰ ὀπισθεν ἀσλ. 20.294 : 2». Ἐδήλωσαν 145, ὃν ἕκαστος κατέβαλεν ἀπὸ 25—2 ἀσλ. 21,592 : 22. (σελ. III, 15).

«Διὰ Ἀβράνταλι ἐν ἔτει 1317, Ἰουνίου 30, Φιλιππούπολις. Διὰ ἐνθύμιον, ὁποῦ κάνομεν τὸ τεστίρι τῶν ἀμπατζήδων καὶ προσκαλέσαμεν τοὺς ἀμπατζήδες τοῦ Ἀβράνταλι διὰ νὰ παρῶν καὶ αὐτοὶ τεστίρι πρὸς τοῦτους ἦρθαν καὶ ἐφίλησαν χεῖρι εἰς τὸ ἐσναφι ἐπίσθι ἡμῶν, ὁποῦ εἶναι ὁ μὲν κῆρ Βούλκουε Μαυρέγκογλουε, Βούλκουε Τσαλάσλοουε, Μιχάλης Λιοῦτε (καὶ ἕτεροι 17)¹ καὶ ὅσοι δὲν ἦρθαν, ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ χωρίον ἀπὸ τὸ ἐσνάφι τους καὶ ἐπλήρωσαν τὸ διατεταγμένον, ὡς καίτω τὸ εἴθαμεν εἰς τὸ παλαιὸν κατάστιχον γρόσια 325 : ἦτοι λέγω γρ. τριακόσια εἴκοσι πέντι ὄθεν ἔγεινε τὸ παρὸν ἐν κοινῶν μαϊστόρων, νὰ ἔχωσι τὸ κῆρος καὶ τὴν ἰσχὴν ἐν παντὶ τόπῳ καὶ κριτηρίου δικαιοσύνης. 325».

«Καλοφερλήδων ἐν ἔτει 1817 Ἰουνίου 30 Φιλιππούπολις. Διὰ ἐνθύμιον κτλ.». Ἀπαράλλαχον τῶ προηγουμένῳ παρουσιάζονται μόνον 8 μαϊστορες ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ πρωτομαϊστοροῦ τῶν Στόϊτσο Φίλο καὶ καταβάλλουσι 350 ἀσλ.

«Διὰ Ντερόβεντι ἐν ἔτει 1817, Ἰουνίου 30 ἐν Φιλιππουπόλει κτλ.». Ἀπαράλλαχον τοῖς προηγουμένοις παρουσιάζονται μαϊστορες 12 καὶ καταβάλλουσι 200 ἀσλ.

«Ἀπὸ Ἀτζάρι ἐν ἔτει 1817 Ἰουνίου 30 ἐν Φιλιππουπόλει». Ἐπλήρωσαν οἱ Ἀτζαρηδες διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Χατζη-Πετρονίου (μὲ τὸ χεῖρι τοῦ) ἀσλ. 200 καὶ οἱ Καροβηνοὶ ἀσλ. 350. Οὔτω τὸ διὰ τὸ τεστίριον ποσὸν

1) Ἀξιοσημεῖον εἶναι ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐκ τῶν κομῶν ἀμπατζήδων μαϊστόρων, ὡς Βούλγαροι, πλὴν ἐνίων προφανῶς ἐλληνιζόντων, φέρουσι ἀμετάβλητα τὰ ὀνόματά των, τὰ πατρῶνιμα καὶ τὰ ἐπώνυμα. Τσίπε, Γιουβάν, Πέγιου, Ντόμπερη, Βούλκου, Στόϊτσο, Ράτουφ, Μόλιουφ, Γκάντσουφ, Γκάρτζαν, Τασιακμάν, Νάϊντινε κτλ.

συνεποσώθη εἰς ἀσλ. 23.017 : 22. Τοῦ τεστιρίου τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει ἀμπατζήδων προσεκληθήσαν νὰ μετασώσῃ καὶ οἱ ἀμπατζήδες τῶν προειρημένων κωμῶν ἕνεκα τῶν ἀμοιβαίων συναλλαγῶν των, θεωρουμέναν τῶν ρουφετιῶν τῶν κωμῶν ὡς παραρτημάτων τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει (ἐφίλησαν χέρι) ἔξ οὗ καὶ οἱ μαϊστορες τῶν κωμῶν ἠδύναντο νὰ ἐγκαθίστανται ἐν Φιλιππουπόλει καὶ νὰ ἐξασκῶσι τὸ ἐπάγγελμά των ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀναγορεύσεως. Ἡ λήψις τοῦ τεστιρίου τῶν ρουφετιῶν ἐγένετο κατὰ περιόδους πανηγυρικῶς συνοδευομένη ὑπὸ συμποσίων καὶ εὐωχιῶν ἐπὶ ἡμέρας. Ἐκ τῶν προκειμένων ἀρχαίων φαίνεται ὅτι οἱ ἀμπατζήδες τρεῖς ἔλαβον τεστιρίον. (σελ. III, 16).

Εἶτα ἀκολουθοῦσι κατὰ κονδύλια οἱ ἀπολογισμοὶ εἰς ἄσπρα μαστορικὰ ἀπὸ 1815 Μαΐου 20 ἕως τοῦ 1816 Μαΐου 20 καὶ ἀπὸ 1816 Μαΐου 20 ἕως 1818 Αὐγούστου 21 «ὡς χωριστὸν φαίνονται».

«Νὰ λάβῃ 1818, ὁ ἑναφικὸς λογαριασμός : ὅσα ἀπὸ ἔτους 1816 ἕως τοῦ ἔτους 1817 εἰς μετρητὰ τῆς κάσας, ὅπου εὐρέθησαν γρ. 12.246 : 3, ὅσα ἀπὸ ἔτους 1816 ἕως τοῦ ἔτους 1817 διάφορον αὐτῶν γρ. 1836 : 36, ὅσα ἀπὸ ἔτους 1816 ἕως τοῦ ἔτους 1817 εἰσοδήματα αὐτοῦ τοῦ χρόνου ἕως Μαΐου 30 γρ. 5.387 : 6, ὅσα ἀπὸ ἔτους 1817 ἕως ἔτους 1818 εἰσοδήματα ἐνὸς χρόνου γρ. 7605, ὅσα εἰσέλασαν τοῦ τεστιρίου μαϊστόρων, καλφάδων, τσηρακίων καὶ χωριῶν πέντε γρ. 23.017 : 22, ὅσα ἀπὸ διάφορον τῶν γροσίων 8.409 : 35 ἀπὸ 1817 ἕως 1818 ἐνὸς ἀλακλήρου χρόνου γρ. 1261 : 14, ὅσα εἰσοδήματα ἀπὸ 1818 Μαΐου 1 ἕως Ἰουλίου 3 τοῦ αὐτοῦ χρόνου γρ. 1433 : 38, ὅσα εἰς περιορῆματα τοῦ τεστιρίου, 1127 : 30, ὅσα διὰ γρόσια 5500 ἄσπρα τοῦ τεστιρίου, ὅπου ἐδούλευσαν, ὡς φαίνονται πολιτισαῖδικα γρ. 715=54.630 : 29, πενήντα τέσσαρες χιλ. ἑξακόσια τριάντα καὶ μαδία 1 εἴκοσι ἑννέα».

«Νὸ δώση 1818 τῇ 21 Αὐγούστου ἔξοδα : ὅσα ἀπὸ ἔτους 1816 ἕως ἔτους 1817 ἀκόλουθα ἔξοδα τοῦ ἑναφίου γρ. 2971 : 34, ὅσα ἀπὸ ἔτους 1817 ἕως 1818 ἀκόλουθα ἔξοδα, ὡς φαίνονται γρ. 1648 : 23, ὅσα εἰς ἔξοδα τοῦ τεστιρίου καὶ τῆς ἑξορίας, ὡς φαίνονται εἰς ἄντικρυς γρ. 37.062 : 15, ὅσα ἐδόθησαν τῷ ἀγῶ καὶ εἰς φιλότιμον τοῦ δεσπότη γρ. 6330, ὅσα ἕτερα ἔξοδα ὡς καὶ αὐτὰ φαίνονται ἐν πρὸς ἐν γρ. 449 : 8=48 : 432, ὅσα εἰς καπιτάλι, ὅπου μένει τοῦ ἑναφίου, τὰ ὅποια εἶναι εἰς ὁμολογίας, ὡς ἄντικρυς φαίνονται, γρ. 6.188 : 29=54.630 : 29, γρόσια πενήντα τέσσαρες χιλιάδες ἑξακόσια τριάντα καὶ εἴκοσι ἑννέα μαδία».

«Τῇ 21 Αὐγούστου 1818 ἐν Φιλιππουπόλει. Ἐθεωρήθη ὁ ἄνωθεν ἑναφικὸς λογαριασμός κατ' ἔμπροσθεν ὄλων τῶν μαϊστόρων τῶν κάτωθεν

1) Μαδία ἀντὶ ἄσπρα (120=ἐν γρόσιον). Συνεκδοχικῶς δὲ ὡς τὰ ἄσπρα καὶ οἱ παρᾶδες=χρήματα.

γεγραμμένων ὡς φαίνονται καὶ ἐξωφλήθη : Χ' Παύλης Τζόνη μάρτις, Ἐθανάσιος Κοσταντίνου Μπουλκούρογλου μάρτις, Ἐθανάσιος Γεωργίου Πολίτογλου μάρτις, Δημητράκης Χ' Γιαννάκη μάρτις, Χ' Γιοβανίς Χριστου Κουγιμιτζόογλου μάρτις, Ἰωάννης Θεοδοσίου Σλαβούια μάρτις, Ἰγνάτιος Δημητρίου μάρτις, Χ' Κωνσταντίνος Παπαῦ Διμιτρίου μαρτιρό, Χ' Θεόδωρος Γεωργίου μάρτις, Στάντζους Θεοδωρη μάρτιρος, Νένος Τὸ ράικο μαρτιος, Γιανάκις Βούλκου μάρτις, Ἀργήης Γεωργίου Πάνογλου μάρτις, Κοσταντίνους Παροτογλου μαρτιρο, Θεώφιλος Π. Γεωργίου μάρτις, Θεόδωρος Πάρασκενὰ μάρτις, Χ' Γηβανίς Σάβα, Χρηστόδουλος Δερμεντερέλης μάρτις, Χ' Πέτρος Κοσταντινω μαρτιρο, Γιανάκης Χ' Διμιτρίου Σαμουρνάτογλου μαρτιρο, Στογιανίς του Σαρλααντζι μαρτιρο, ιγκου ου Λάμπρις Χριστο μαρτιρος (διὰ βουλγαρικῶν γραμμάτων), Ἐθανάσιος Ἰωάννου μάρτις, Νικόλας Εὐστρατίου μαρτιρώ, Χ' Ἐθανάσιος Παπα-Δημητρίου μάρτις, Γεώργιος Θεοδώρου μάρτις, Διμιτρίος Βαρουσ κεχαγια μάρτιρο, Χ' Δημήτριος Κουγιαμιτζιόογλου μάρτις, Στογιανους Θεοδωρόν μάρτις, Δημήτριος Τέρετζηιογλου μάρτις, Διμήτριος το Παβλι μαρτιρος, Τοντορι Κόγιου μαρτιρις (διὰ Βουλγαρικῶν γραμμάτων) Γεωργι Σταντζου μαρτις, Πέταρ Τονιο (διὰ Βουλγαρικῶν γραμμάτων), Κωνσταντίνος Μάρκογλου μάρτις, Λαζαρος Χριστου μαρτις. Πᾶσαι αἱ ἐπιγραφαὶ εἶναι αὐτόγραφοι, ἐν αἷς καὶ τρεῖς βουλγαριστί, τηρουμένης πιστῶς τῆς γραφῆς αὐτῶν. (σελ. III, 17).

«1819 ἐν ἔτει τῆ 31 Μαρτίου. Ἰδοὺ σημεῖον οἱ ὅσοι μαῖστόροι, ὅπου θανά ἐβγουν εἰς αὐτὸν τὸν χρόνον ὡς φαίνονται κάτωθεν. Μαῖστορες 12, τέλος ἐκάστου ἀσλ. 200, διὰ τρεῖς υἱοὺς τῶν μαῖστόρων τὸ ἥμισυ=γρ. 2300, (σελ. III, 18).

1820 Ἰουνίου 10 ὁ λογισμὸς τοῦ Χ' Κυριάκου πρωτομαῖστόρου, νὰ λάβη : Ὅσα εἰς 9 ὁμολογίας, ὅπου ἐδούλευσαν ἀπὸ ἔτους 1818 ἕως τοῦ ἔτους 1820 ὁμοῦ μετὰ δύο χρόνων ἰντερέσσα ἔφεραν γρ. 4773 : 30, ὅσα ἕτερα εἰς μετροπὰ ἔλαβεν γρ. 743, ὅσα εἰσοδήματα λιανικὰ εἰς 2 χρόνους εἰς δύο κονδύλια γρ. 750 : 36, ὅσα ἀπὸ τοὺς ἄντικυ μαῖστόρους, ὅπου ἐβγήκαν ὡς ἄντικυ γρ. 2300, ὅσα εἰς πέντε ὁμολογίας πλατάλικες γρ. 3060 = 12.047 : 26, δώδεκα χιλιάδες σαράντα ἑπτὰ καὶ μαδιὰ ἑξοσι ἕξ».

1820 Ἰουνίου 10, νὰ δώση : ὅσα εἰς ἐννέα ὁμολογίας γερέζ, ὅπου ἔχει, ὡς φαίνονται, γρ. 3660, ὅσα εἰς μετροπὰ, ἃ ἔχει ἡ κάσσα, γρ. 1543 : 20, ὅσα εἰς ἔξοδα, ἃ ἠκολούθησαν εἰς δύο χρόνους, ὅπου φαίνονται γρ. 3493 : 5. ὅσα ἕτερα ἐμέτροσε τὸν Χριστόδουλον Ναχατζιόογλου γρ. 345, ὅσα εἰς 5

1) Οἱ μαῖστορες Νένος τὸ Ράικο, Χ' Πέτρος Κοσταντινω, Λάμπρις Χριστο, Δημήτριος τὸ Παυλι, Τοντορη Κόγιου, Γεώργι Στάντιου, Πέταρ Τόνιο προφανῶς εἶναι Βούλγαροι μῆπο ἐξελληνισθέντες.

ὁμολογίες τριούρικες 3060=12047 : 25, ἦτοι δώδεκα χιλιάδες σαράντα ἐπτά καὶ μαδία εἴκοσι πέντε : Ἀθανασίης Γεωργίου Πολίτογλου, Ἀθανάσιως Κωνσταντίνου Μπουλκούρογλου, Δημητράκη Χ΄ Γιαννάκη, Στάβρης τοῦ Μήτzu μαρτηρω, Χ΄ Γιοβανης Χριστου μαρτις, Χ΄ Κωνσταντίνως Παπαδιμητρίου μαρτηρι, Δημητρης Στοιγιανού, Χ΄ Γηβανης Σαβα, Χ΄ Θεόδωρις Γεωργίου, Νηκῶλαῶς Χριστου, Ἰγνάτης Διμητρίου, Χ΄ Κοσμάς Γεωργίου, Χ΄ Μιχαήλ Παπαδήμητρίου, Χρηστούδουλος Γεωργίου Νακαχτζή, Θεόδωρος Παρασκευά». Αἱ ὑπογραφαὶ εἶναι αὐτόγραφοι ².

§ 37. Πρωτομαίστοροεντος τοῦ Χατζῆ Ἀθανασίου Κωνσταντίνου Βουλγούρογλου. 1820—1821.

1820 «ἐν ἔτει Ἰουνίου 10 κοινῇ τῇ γνώμῃ ὄλων τῶν μαϊστόρων τίθειται πρωτομαίστωρ ὁ κύριος Χ΄ Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου Βουλγούρογλου». Μαϊστορες 8, τέλος 200=γρ. 1400, ὅσα ἐσυναχτήσαν εἰς μοῦμ, ἐργὸν παρασι καὶ παιδείας 654 : 20, ὅσα ὡς ὄπισθεν φαίνεται καπιτάλ ἐνεχειρίσθη παρὰ τοῦ Χ΄ Κυριάκου Μελκῶν εἰς 9 ὁμολογίαὶ γερός καὶ μερτητά, γρ. 5203 : 20, ὅσα ἐν ταῖς τριούρικαῖς ὁμολογίαις 212 : 35, ὅσα εἰς διάφορα χρονικά, ὅπου συνάχθησαν δι' αὐτὰ ἀπὸ ἔτους 1820 Μαῖου 1 ἕως 1821 Μαῖου 1 ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται 763 : 2, ὅσα ἕτερα εἰς διάφορα ὡς φαίνονται ἐπερίσσευσαν 43 : 26=γρ. 8307 : 32, ὅπου εἰς ἀκόλουθα ἔξοδα ὡς εἰς χωριστὸν πρόχειρον φαίνονται 2079 : 8=6228 : 24, ὅσα ἀπὸ 1 φλωρί κάλικον βενέτικο ἐκ χειρὸς Χ΄ Κυριάκου 16, ὅσα ἀπὸ παιδείαν 28=6272 : 24, ὅσα διὰ σάλδος τοῦ ἀντικυρς λογαριασμοῦ εἰς κέρδος φαίνονται γρ. 117=6389 : 24, ἦτοι ἔξ χιλιάδες τριακόσια ὄγδοῦντα ἑννέα καὶ μαδία εἴκοσι τέσσαρα».

«Ἐν ἔτει 1821 Ἰαννίου 10. Καταγραφή τῶν ὁμολογιῶν. Σὺμμα εἰς 18 ὁμολογίας 5569 : 20, ἔτι ἐκ δύο ὁμολογιῶν 130+529.4=6228 : 24, ἔτι ἀπὸ μίαν ὁμολογίαν 100, ὅσα ἀπὸ 1 φλωρί κάλικον 16, ὅσα εἰς παιδείαν 28, ὅσα εἰς μερτητά ἔπο χαρτσοχάρτι 17=6389 : 24, ἦτοι ἔξ χιλιάδες τριακόσια ὄγδοῦντα ἑννέα καὶ μαδία εἴκοσι τέσσαρα». «Ὅσα εἰς 4 ὁμολογίας τσουρούρικες ὡς φαίνονται γρ. 2245». «Ἐν ἔτει 1821 Ἀγούστου 25 ἐθεωρήθη ὁ ἄνωθεν ἐναφανίδς λογαριασμός καὶ ἐξωφλήθη κατ' ἐμπροσθεν ὄλων τῶν μαϊστόρων, ὡς ὑποφαίνονται : Ἀθανάσιος Χ΄ Δημητρίου Γιουμούσγκερδάνη, Χ΄ Παύλης Τζόνη, Στάβρης τοῦ Μήτzu Καρπουζάκογλου, Χ΄ Κυριά-

2) Ἐν τῇ κώδικι Κυρίλλου σελ. ἔξ' ἀπὸ Νοεμβρίου 2 ἔτ. 1820 ἀπαντῆ περὶ τοῦ Μελκῶν ὡς πρωτομαίστορος τὸ ἀκόλουθον πρακτικόν : Ὁ Χατζῆ Κυριάκος Μελκῶν, πρωτομαίστωρ τοῦ ἐσσαφίου τῶν ἀμπατζήδων ἐνόπιον τῶν πρωτομαϊστόρων πάντων τῶν ἐσσαφίων παραδίδει ἐντόκος καὶ ἀνελλιπῶς εἰς τὸν διάδοχόν του τὸ κατατεθὲν σὺφ ποσὸν ἀπὸ τοῦ 1816 γρ. 12710, ὅπερ ἐλήφθη διὰ μέσου τῆς βασιλικῆς κρίσεως καὶ ἀαλλάσσεται μετ' εὐχαριστιῶν πάσης εὐθύνης.—Προφανῶς πρόκειται περὶ δανείου τινὸς παραχωρηθέντος τῷ Τούρκῳ διοικητῇ ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ τῶν ρουφετιῶν, ὅπερ ἀπεδόθη μετὰ δικαστικὴν ἀπόφασιν ἐν Κων/πόλει.

κος Μελκών, Χ' Γιοβανης Κουγιμιτζωολους, Χρηστόδολος Γεωργηου Νακατζή, Ἀθανάσης Δορμεντερλη, Χ' Θεωδωρῆς Γεωργίου, Χ' Μιχαήλ Παπὰ Δημιτρίου, Χ' Κοσμῆς Γεωργίου, Θεόδωρος Παρασκευά, Κωστάκις Ἀράπογλους, Χ' Γηβανῆς Σαβα, Χ' Πέτρος Κοσταντίνου, Γιαννακος Χ' Δημιτρίου Σαμουεράτογλους, Χριστος τις Πυγινας, Στογιανος Μιχαήλου, Λάμπρος Χρήστου». Αἱ ὑπογραφαὶ εἶναι αὐτόγραφοι¹. (σελ. III, 20).

§ 38. *Πρωτομαῖστορευόντος Σταυρίτσα Μήτσου Καρπουζάκογλου, 1821—1823.*

1821. «Ἀυγούστου 25, τίθεται πρωτομαῖστωρ ὁ κύριος Σταυρίτσας Μήτσου Καρπουζάκογλου». Μαῖστορες 17, ἀσλ. 3300, ὅσα ἀπὸ σύναξιν μούμ και ἐργκὲν παλαιὰ και ἄλλα γρ. 205 : 14, ὅσα ἀπὸ ἐργκὲν ἀχτσεσί καινούργια 111 : 27, ὅσα ἀπὸ μούμ παρασί καινούριον 402 : 14, ἀπὸ χαρτοχάρτια παλαιὰ 282, ἀπὸ παιδείαν 10=γρ. 4311 : 15, ὅσα τὸ ἀντικρυς καιπιτάλι, ὅπου τοῦ ἐδόθη ἀπὸ ἔτους 1821 Αὐγ. 25 γρ. 6389 : 24, ὅσα ἀπὸ διάφορα χρονικά, ὅπου ἐσύναξα δι' αὐτὰ 750 : 10=γρ. 11451 : 9, ἔνδεκα χιλιάδες τετρακόσια πενήντα και μαδία ἑννέα, Ὀφείλω τὰ ἀντικρυς ἔξοδα, ὡς φαίνονται, και χασοῦρες 4634 : 29=γρ. 6816 : 29, ἔξ χιλιάδες ὀκτακόσια δέκα ἔξ και μαδία εἰκοσι».

«Και ἔξεκαθάρισις τοῦ ἐναφικῆ καραϊσμοῦ, ὅπου παραδίδει τῷ ἔτει 1822 Σεπτεμβρίου 22, ὡς φαίνονται ἀντικρυς ἔσοδα και ἔξοδα : ὅσα διὰ μπακιρία κισῶν, σενδουκία, κίσσας, τσιουσαν, ἔξοδα κονακίων, ἀγιοκέρι, διὰ τὸ ἐλλιμίμ, ὅπου ἐπλήρωσεν ὁ δεσπότης και ἐδόθη διὰ τῆς χειρὸς μου, δι' ἕναν χικῶν εἰς τὸν Ἐμῖρ Σέγγιν, ὅσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, ὅπου πληρώνονται κατ' ἔτος ἀπὸ γρ. 6, τὰ ὁποῖα δὲν ἦτο πληρωμένα και ἐδώσαμεν διὰ πέντε χρόνους, =569 : 26, τῇ 1 Μαΐου ἐπλήρωσα

1) Ὁ πρωτομαῖστωρ Βουλγούρογλου, οὗτινος ἡ διαθήκη εἶναι καταχωρισμένη ἐν τῷ κώδικι Κυρίλλου ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1828 (σελ. 132) ἦτο ἐνεργέτης τῆς Ἑλληνικῆς κοινοτήτος. Τῇ 2 Ἰουνίου 1828 ἐποίησε δωρεάν 1000 γρ. εἰς τὴν μονὴν Βατσοκόβου, ὅπως κατ' ἔτος οἱ τόκοι αὐτῶν (100 γρ.) διανέμονται εἰς τοὺς ἱερεῖς τῶν πέντε ἐκκλησιῶν τῆς πόλεως (σελ. 130). Ὡσαύτως ἀπέφωρε τῇ 5 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς τὴν μονὴν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς Βοδενῶν γρ. 1000, εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου γρ. 1000, εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Κυριακῆς γρ. 1000, εἰς τὸ ρουφέτιον τῶν ἀμπατζήδων γρ. 500, ὅπως ὁ ἐτήσιος αὐτῶν τόκος διδῆται πρὸς ἀπαλλαγὴν φυλακισμένων διὰ χρέος (σελ. 131). Ἡ ἀνεψιά αὐτοῦ Μορφουλα κατὰ διαταγὴν του ἐπώλησε τῷ 1833 Ἰανουαρ. 3 τὸ ὀσπίτιον του εἰς τὸν τζορματζή Βοῦλκον Κούρτοβιτς μόνον διὰ 3000 γρ. ἐπὶ τῷ ὄρω νά γίνῃ ὀλόκληρον τὸ ὀσπίτιον σχολεῖον κοινὸν τῆς πολιτείας. Ἐλαβε δὲ 2000 γρ. και τὰ 1000 ἀφήκεν εἰς τὸν ἀγοραστήν, ὅπως ἀπέναντι τοῦ τόκου αὐτῶν κατοικῆ ἕν τινη δωματίω, ἐφ' ὅσον ζῆ (σελ. 237). Ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ ἐλειτούργησε τὸ ὑπὸ τοῦ προειρημένου τζορματζή ἰδρυθὲν τῷ 1834 Ἑλληνικὸν ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον τῆς ἁγίας Τριάδος διὰ αἰγγιλόδους πατριαρχικοῦ γράμματος (σελ. 197).

τὸ φιλότιμον τοῦ ἁγίου Φιλίππουλόεως Σαμουήλ μὲ τὸ φαμιλλιάδικο (1750), ὅσα εἰς λιανικὰ ἔξοδα ὡς φαίνονται εἰς χωριστὸν κατάστιχον ἐλεημοσύνης καὶ λοιπῶν (1420)=γρ. 3739 : 26, ὅσα εἰς χαρτζοχάτια (529), ὅσα ἐχαρίσθησαν εἰς τοὺς μαϊστόρους (130), ἔτι μία ὁμολογία πιατάλικη (100), εἰς χασοῦραν, ὁποῦ ἐγάθησαν μετροητά καὶ ἄλλα ἔξοδα (136 : 3) = γρ. 4634 : 29. Ὅσα εἰς 22 ὁμολογίας ὁποῦ εὐρίσκονται εἰς τὴν κάσσαν τοῦ ἑσναφίου εἰς καπιτάλι νέτον χωρὶς διάφορον, σοῦμμα εἰς γρ. 6394 : 20, ἔτι δάνεια 50 καὶ ὅσα εἰς μετροητά, ἃ εὐρέθησαν εἰς τὴν κάσσαν γρ. 372 = γρ. 6816 : 20, σοῦμμα γρ. ἔξ χιλιάδες ὀκτακόσια δέκα ἔξ καὶ μαδία 20. Ἀθανάσιως Κοσταντίνου Βουλκούρογλου, Χ' Παυλῆ Τζονε, Θεόδωρος Παρασκευά, Πετρος Στοῖνον (διὰ βουλγαρικῶν γραμμάτων) Χ' Θεοδωρῆς Νιμόγκα, Χ' Δημήτριος Κουγημιτζόγλου, Χ' Νένεος Τουονήκας, Χ' Γιοβανης Χρήστου Κουγημιτζώλους, Χ' Κωσμάς Γεωργίου, Χ' Δημήτριος Πέτρου, Κωνσταντίνος Μαβροδη, Σταύρης Μίλιου, Χρηστόδουλος Γεωργίου Νακαχτζής, Γεώργιος Θεοδώρου, Κωνσταντίνος Χ' Κυριάκος μάρτυς, Θεώφιλος π. Γεωργίου, Χ' Γεωργίου Χριστοδοῦλου μαρτιρο, Χριστόδουλος Πέτρου μαρτιρό, Φίλιππος Ἀποστολί μαρτιρο, Στογιάννης Μιχαήλ Σιαρλιαγαντζής». Αἱ ὑπογραφαὶ αὐτῶν. (σελ. III, 21).

1822 «ἐν ἔτει Σεπτεμβρίου 22 ἔτι ἐπὶ πρωτομαῖστορος κυρίου Σταυρίτσα Μήτσου». Μαῖστορες 12, ἀπ. 2100, ὅσα ἀπὸ λείψανα, ἀπὸ ἐργκὲν καὶ ἄρσιν παρασί καὶ εἰς μετροητά=γρ. 2855 : 12, σοῦμμα ὡς φαίνονται γρόσια δύο χιλιάδες ὀκτακόσια πενήντα πέντε» (σελ. III, 22).

1823, Ἰουλίου 20 ἑκαταδάρσις τοῦ ἀντικυρῶ λογαριασμοῦ τοῦ κυρίου Σταυρίτσα Μήτσου πρωτομαῖστορος : ὅσα εἰς ἔξοδα, ὁποῦ ἠκολούθησαν ἐκ τοῦ ἔτους 1822, Σεπτεμβ. 22 ἄχρι τοῦ ἔτους σήμερον 1823 Ἰουλ. 20, ὡς εἰς χωριστὸν φαίνεται τὸ καθὲν κατ' ὄνομα εἰς σοῦμμαν γρ. 2195 : 37, ὅσα εἰς τρεῖς ὁμολογίας μαστορικές, ὁποῦ ἐγγεγίρει σήμερον τῷ πρωτομαῖστορῷ κυρίῳ Ἰγνατίῳ Δημητρίου γρ. 600, ὅσα εἰς μετροητά τῷ ἰδίῳ πρωτομαῖστορῷ 67 : 20=γρ. 2863 : 17, ἦτοι δύο χιλιάδες ὀκτακόσια ἑξήντα τρία. Ὅσα ἐκ τῶν ὄπισθεν ὁμολογιῶν ἐκονάχθησαν διὰ χειρὸς τοῦ εἰρημένου πρωτομαῖστορος Σταυρίτσα Μήτσου καὶ ἐβάβλησαν εἰς τὰ ρύζια, ὁποῦ ἐρριφθησαν εἰς τὸ ἑσνάρι παρὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου Ναζίρ ἀγά ἐφέντη μας 20 Μαρτίου 1823, ἄπερ εἰσὶν εἰς σοῦμμαν γρ. 4736. (σελ. III, 22).

§ 39. Πρωτομαῖστορέντος τοῦ Ἰγνατίου Δημητρίου 1823—1824.

1823. «Ἰουλίου 20 ἐπὶ πρωτομαῖστορος κυρίου Ἰγνατίου Δημητρίου» μαῖστορες 6, γρ. 1100, «ὅσα εἰς μετροητά, ὁποῦ ἐνεχειρίσθη ἀπὸ τοὺς μαϊστόρους ὡς ἄνωθεν φαίνονται ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ κυρίου Σταυρίτσα Μήτσου γρ. 667 : 20, ἀπὸ ἄρσιν καὶ ἐργκὲν παρασί καὶ παιδείας γρ. 167 : 38, ἀπὸ μίαν ὁμολογίαν 20, ὅσα ἕτερα λιανικῶς ἀπὸ παιδείας 24 : 22, ὅσα ἀπὸ ἄσπρα τῶν ρυζίων ἀπέρασαν ἀπάνω του γρ. 185 : 17=γρ. 2165 : 19, ἦτοι

δύο χιλιάδες ἑκατὸν ἑξήντα πέντε καὶ μαδία δέκα ἑννέα».

«Ἐν ἔτει 1824 Ἀπριλίου 25, ἑξακαθάρσις τοῦ ἀντικυβερνητικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ πρωτομαίστορος κυρίου Ἰγνατίου Δημητρίου, ὡς καὶ εἰς χωριστὸν κατάστιχον φαίνονται : τὰ ὅσα ἔξοδα ἔκαμεν ἐκ τῶν ἀντικυβερνητικῶν εἰς σὺμμιαν γρ. 1515 : 19, ὅσα εἰς ἕξ ὁμολογίας, ὁποῦ σήμερον παραδίδει τῷ κυρίῳ Χριστοδούλῳ Νακατζιόγλου γρ. 650=γρ. 2165 : 19, ἧτοι γρ. δύο χιλιάδες ἑκατὸν ἑξήντα πέντε καὶ μαδία δέκα ἑννέα». (σελ. III, 21—22).

§ 40. *Πρωτομαίστορος Χριστοδούλου Νακατζιόγλου, 1824—1825.*

1824 «ἐν ἔτει 1824 Ἀπριλίου 25 ἐπὶ πρωτομαίστορος κυρίου Χριστοδούλου Νακατζιόγλου» μαίστορες 19 γρ. 3300, ἀπὸ ὁμολογίας, μόνιμ παρασί, παιδείας καὶ ὅσα ἀπὸ ἄσπρα τῶν φρετινῶν ρυζίων ἐπέρασαν ἐπάνω του, σὺμμα 5358 : 10, ἧτοι πέντε χιλιάδας τριακόσια πενήντ' ὀκτὼ καὶ μαδία δέκα».

«Ἐν ἔτει 1825 Ἰουλίου 4. Ἡ ἑξακαθάρσις τοῦ ἀντικυβερνητικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ πρωτομαίστορος κυρίου Χριστοδούλου Νακατζιόγλου : ὅσα ἐμέτησεν ἐκ τῶν ἀντικυβερνητικῶν διὰ τὴν γοῦναν τοῦ Μωραΐτη 786 : 30 καὶ διὰ τὸν σελιμὲν 350, διὰ τὸ σεβαγί τοῦ Ἐζὲτ μπὲ 250, διὰ τὸ σπινέτ τοῦ Μολᾶ 220 : 30, εἰς σεβαγί 246 : 26, τὸν δεσπότην διὰ μίαν ἀλλάβαν 225, ὅσα λιανικῶς ἔξοδα ἔκαμεν, ὡς εἰς χωριστὸν κατάστιχον φαίνονται γεγραμμένα ἰδιοχειρῶς αὐτοῦ, γρ. 2070 : 24, ὅσα εἰς μετρητὰ λιανικὰ ἔχει 291 : 30, ὅσα εἰς ὁμολογίας καὶ δάνεια, ὁποῦ ἔχει εἰς τὴν κάσσαν 1023=γρ. 5243 : 30, ἧτοι πέντε χιλιάδας διακόσια σαράντα τρία καὶ. Χρεωστῆ διὰ σάκος τῶν ἀντικυβερνητικῶν νὰ μετρήσῃ γρ. 114 : 20=5358 : 10». (σελ. III, 23).

§ 41. *Πρωτομαίστορος Χατζῆ Σλαύη Στόγιου, 1825—1826.*

1825. «Ἐν ἔτει 1825 Ὀκτωβρίου 4. Ἐπὶ πρωτομαίστορος κυρίου Χατζῆ Σλαύη Στόγιου. Ἐν ἔτει 1826 Ὀκτωβρίου 20 ἡ ἑξακαθάρσις τοῦ ἀντικυβερνητικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ πρωτομαίστορος κυρίου Χατζῆ Σλαύη Στόγιου». (σελ. III, 24). Ἄν μετεγράφη ἐκ τοῦ προχείρου καταστίχου ὁ ἀπολογισμὸς, τῆς σελίδος ἀφειθείσης κενῆς. (σελ. III, 24).

§ 42. *Πρωτομαίστορος τοῦ Στογιάννου Θεοδώρου, 1826—1829.*

1826. «Ἐν ἔτει 1826, Ὀκτωβρίου 20, ἐπὶ πρωτομαίστορος κυρίου Στογιάννου Θεοδώρου» μαίστορες 23=γρ. 3600, ἔτι ἕξ ἐξοφληθεισῶν μαστορικῶν ὁμολογιῶν, λευβάνων, ἐνοικιῶν ὄντ' αὐτῶν καὶ μετρητῶν παραδοθέντων αὐτῶν ὑπὸ τοῦ προκατόχου τῶν=6999 γρ. ἧτοι ἕξ χιλιάδας ἑννεακόσια εἴκοσι ἑννέα. (σελ. 24).

1827. Νοεμβρίου 22 : «Ἡ ἑξακαθάρσις τοῦ ἀντικυβερνητικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ πρωτομαίστορος κυρίου Στογιάννου Θεοδώρου : ὅσα εἰς δύο ὁμολογίας χρεωστικῆς, ὁποῦ ἐπλήρωσα τῇ κοκκῶνα Ἀννίσῃ Χιντισταλοῦ ὁμοῦ μὲ τὰ ἐντερέσσα, ὡς φαίνεται καὶ εἰς χωριστὸν κατάστιχον, γρ. 2260, ὅσα ἐμέτησεν εἰς τὰ ραμπόσια ἀπὸ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Χ' Σλαύη 1200, ὅσα εἰς ἕξοδα,

ὅπου ἔκαμεν, ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται, ὅσα εἰς 7 ὁμολογίας τοῦ ἔσναφιου, ὅπου ἐγγειρίζει τοὺς μαστόρους, διὰ τὰς συνάξεις 1533, ὅσα εἰς μετρητά, ὅπου ἐγγειρίζει τοὺς μαστόρους εἰς τὴν κάσσαν 308 : 26=γρ. 6929, ἦτοι ἔξ χιλιάδας ἑνεαεκάσια εἴκοσι ἑννέα». (σελ. 25).

1829. «Ἐν ἔτει 1829 Ἰουλίου 17, ἡ ἑκαθάρσις τοῦ πρωτομαῖστορος κυρίου Σταυριάνου Θεοδώρου ἀπὸ ἔτους 1828 Φεβρουαρίου 12, ὡς φαίνεται, ἔως τοῦ ἔτους 1829 Ἰουλίου 17», μαῖστορες 6, ἐκ λειψάνων, ἄρσιν παρσι, ἔξοφληθέντων παλαιῶν χρεῶν καὶ ὁμολογιῶν=γρ. 2077 : 15. Ἐξοδα «ὅσα ἐκ τῶν ἀντικρυς ἐξώδενσεν εἰς λιανικά ἔξοδα τοῦ ἔσναφιου, ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται, ἕτερα ἔξοδα, ὅπου ἔκαμεν εἰς τὸν Ναζιο ἀγῶ ἐφέντη μας καὶ χασνεδιάσθη καὶ τὰ ἐδέχθη τὸ ἐσνάφι (323.36), ὅσα ἐχαρίσθησαν εἰς τὸν ἴδιον πρωτομαῖστορα διὰ εὐλογίαν τῶν μαϊστόρων, διὰ ἕτερες χασοῦρες τοῦ κονακίου (γρ. 151 : 30), ὅσα ἐμέτρησεν ὁ πρωτομαῖστωρ διὰ σάλδος τοῦ ἀντικρυς λογαριασμοῦ εἰς τὸ ἐσνάφι, ὡς φαίνονται καὶ ἀλλαχοῦ (300)=γρ. 2077». (σελ. III, 26).

§ 43. *Πρωτομαῖστορέντος Σταυρίτσα Μήτσου Καρπουζάκογλου, 1829—1832.*

1829. «Ἐν ἔτει 1829 Μαρτίου 12 τίθεται πρωτομαῖστωρ ὁ κύριος Σταυρίτσα Μήτσου. Ἡ ἑκαθάρσις αὐτοῦ τῶν ὄσων σύναξιν ἔκαμεν καὶ ὅσα ἔξοδα ὡς φαίνονται ἀπὸ τοῦ ἀντικρυς ἔτους ἔως 1830 Μαΐου α΄». Μαῖστορες 18, ἐνοίκιον ὄντα καὶ μπακιρίον, παιδεία, νεκρώσιμα, μοῦμ παρσι=γρ. 4075 : 14. «Ὅσα εἰς ἔξοδα, ὅπου ἠκολούθησαν λιανικῶς, ὡς εἰς χωριστὸν κατάστιχον φαίνονται εἰς δύο, (1804 : 8), ἕτερα τὰ συμφωνηθέντα περὶ μισθοῦ αὐτοῦ 500 ἔτι δι' ἀγιοκέρι καὶ ἐλεημοσύνην 111, ἕτερα ἐδόθησαν εἰς τὴν φυλακὴν 395 : 15, ὅσα εἰς τρεῖς ὁμολογίας ἔσναφικῆς, ὅπου ἔχει 600, ὅσα εἰς μετρητά διὰ σάλδος τοῦ ἀντικρυς ἔχει 664 : 31=γρ. 4075 : 14». (σελ. III, 27).

1830. «Ὅσα ἀπὸ ἔτους 1830 Μαΐου α΄ ἔτι ὁ ἴδιος κύρ Σταυρίτσα Μήτσου», μαῖστορες 17, ἐντερέσσα ὁμολογιῶν, παιδείαι, λείψανα, ἐνοίκιον ὄντα, ἀφιέρωμα μακαρίων, μηνιάτικον τοῦ ἰντζάπ (622 : 20) μετρητά 1.124 : 11)=5954 : 31 γρ. «Ὅσα ἡ ἑκαθάρσις τοῦ ἀντικρυς λογαριασμοῦ του ἀπὸ ἔτους 1830 ἔως τοῦ ἔτους 1831 Μαΐου α΄ ὡς φαίνεται τῶν ἐξόδων : διὰ τὰ σπιτάλια γρ. 375, τὸν χαρατοῆ μπασὶ διὰ τὰ παιδιὰ 200, τὸν κιατίπην τοῦ δεσπότου διὰ τοὺς τεσκερέδες, τὸν Ἐζέτ μπέην Χεντιέν, ὅταν ὑπάνδρευσε τὸν υἱὸν του 200, τὸν συμπεφωνημένον μισθὸν τοῦ πρωτομαῖστοροῦ 500, εἰς ζημίαν διὰ τὰ ρομπόσια, ἅπερ ἐδόθησαν ἀπὸ τὸν Καίπ, 131.9, ὅσα ἔξοδα λιανικά, ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται, 1924 : 28, μία ὁμολογία χρεωστικὴ νὰ λάβωμεν ἀπὸ τὰ σπιτάλια 600, ἔτι ἀπὸ 8 ὁμολογίας μαστορικῆς διὰ τὰ συνάξονται 1600, ἕτερα μετρητά ἔχει ὁ ρηθεις κύρ Σταυρίτσα Μήτσου 308 : 10, ὀφείλω, ἃ ἔχει νὰ λάβῃ ὁ κύρ Σταυρίτσα Μήτσου, ὅπου

ἀπερνοῦν ἰδικά του διὰ σάλδος τοῦ ἀντικρις λογαριασμοῦ 5954 : 31. (σελ. III, 27).

«1830 τῆ 22 Αὐγούστου. Ἴδου φαίνιτι, ὅπου ἀφιερώνει ὁ μακαρίτης Μιχαλάκις Γεωργίου Μπουρνάκη ἀπὸ τὴν περιουσίαν του καὶ διὰ χειρὸς τῆς μητρὸς του Σοφοῦλας γρ. 100 ἑκατὸν καὶ ὁ τόκους αὐτουνοῦ νὰ δίδωνται εἰς ἐλεημοσύνην τῆς Λαμπρῆς καθ' ἕκαστον χρόνον πρὸς γρ. 12 δώδεκα. Ὅσον ἀπὸ τὰ μετρητὰ ἐλάβομεν ἀπὸ τὴν μητρόπολιν παρὰ τοῦ δεσπότη κυρίῳ Νικηφόρῳ Φιλίππου διὰ τις 10000 χιλιάδες γροσίων, ὅπου εἶναι μὲ τὸν τόκον εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν ἄλου 10 τὰ ἑκατὸν. Ἐλάβομεν τὰ ἡμίση ἐντερέσσα ἡμεῖς οἱ ἐπιτρόποι Χ' Ἰωάννης Χρήστου, Χ' Νένος Ράσκου καὶ Νικόλας Δημητρίου Γιαζατζῆς καὶ πρωτομάστορης Σταύρου Μήσιου Καρποζάκογλου, 1830 τῆς 20 10βρίου διὰ τῶν Χριστογεννῶν γρ. 500. Ὅπου ἐμοιράστηκαν ἀπὸ τὰ ἀντικριον γροσίαν ὡς φαίνονται κάτωθεν διὰ χειρὸς τῶν κυρίων ἐπιτρόπων 1830 τῆς 20 10βρίου: Εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον τὴν ἐνορίαν εἰς χεῖρας τοῦ Δημητράκι Κυτάνογλου ἐπιτρόπου 17 σίτια πρὸς γρ. 5—85, εἰς τῆς ἁγίας Κυριακῆς τὴν ἐνορίαν εἰς χεῖρας τὸν Μήλιο Πέτρου ἐπίτροπον 32 σίτια πρὸς 5—160, εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντῖνον τὴν ἐνορίαν εἰς χεῖρας τὸν Κασά-Γάνο ἐπίτροπον 11 σίτια πρὸς 5—55, εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίνα τὴν ἐνορίαν εἰς χεῖρας τὸν Φίλιππα Ἀποστόλου ἐπίτροπον 30 σίτια πρὸς 5—150, εἰς τῆς Παναγίας τὸν μαχαλὴν ἐνορίαν εἰς χεῖρας τὸν Χ' Γεωργίου Χ' Ἰωάννου ἐπίτροπον 10 σίτια πρὸς 5—50 =γρ. 500 '». (σελ. III, 26).

1831. «Τῆ α' Μαΐου 1831 κατ' ἐμπροσθεν τῶν μαϊστόρων ἐθεωρήθη καὶ ἐβάρθη πάλιν ὁ ἴδιος μὲ τὸ ἄνωθεν καπιτάλι τῶν ἐννέα ὁμολογιῶν καὶ μετρητῶν, ὡς φαίνονται: μαῖστορες 14, μηνιατικά καὶ ἐντερέσσα ὁμολογιῶν, ἐξόφλησις ὁμολογιῶν, παιδεύσις, λείψανα (τρία καὶ μίαν ἀρχόντισσα), ἄρσιν καὶ μούμ πασσαί (ὅπου ἐσύνεξα εἰς τὸ χάνι, ἐσκι τσαρσί καὶ οὐζὸν τσαρσί) =γρ. 3809 : 8. «Κάτωθεν φαίνιτι ἡ ξικαθάρισις τοῦ ἀντικρι λογαριασμοῦ, νὰ δώσῃ : πλήρωσα κερῶν διὰ τὴν κάσσαν (30), διὰ τὴν Λαμπρὴ ἕναν πτωχὸν καὶ τὸν Βαροῦς κίχαγιᾶ (84 : 40), ζημία διὰ τὸ τιφτικά τὸν νιζάμι (6), διὰ 5 ἐκκλησίαις, ὅπου μνημονεύουν καὶ διὰ τὴ Ρούσα τὴν τροφή (8 : 10), ζημία διὰ τὸ ἐντιζάπι (11 : 30), διὰ τὸν ὄνταν (3 : 30), 5 ὄκ. ἁγιοζέρι μὲ τὸ χύσιμόν της (70), διὰ τὴ λειτουργεῖα τοῦ Προδρομοῦ (55), διὰ τὸν τσιμεν (20), τὸν νταμκατζῆ τοῦ Πάσχα (40), ἐλεημοσύνη εἰς μίαν φυλακωμένην, δύο ὄρφανά, πτωχοῦς, διὰ ἕναν ἄνθρωπον, ὅπου τὸν σήκωσαν, διὰ ἕναν μάστορη, ὅπου ἀπόθανε, διὰ ἕναν Συμυριὸν σκλάβον

1) Τὸ σημεῖωμα τοῦτο οὐ μόνον ἔχει ἐνιαχοῦ κωφώσεις τοῦ ἀτόνου φθόγγου ε καὶ ο, ἀλλὰ εἶναι καὶ πλήρες ἀφορητῶν ἀνορθογραφιῶν μεθ' ὅλην τὴν ἐν αὐτῷ ἀπαντῶσαν φρασεολογίαν ἐκ τῆς καθαρευούσης.

εἰς μητρόπολιν κτλ. μισθοὺς εἰς τὸν τσαϊούση Τζιάννος, διὰ τὸ ἐντιζάμι (233 : 30), τὸ χαράτσι τοῦ τσαϊούση (25 : 30), τὸν κετίλι εἰς τὸ δεσποτικὸν (130), τῶν Χριστουγεννῶν ἐλεημοσύνη (150), δύο ὄρφανὰ ἐντίσαμε τὴν Λαμπρὴν (23 : 30), 1 καλόγηρον, ὁποῦ συνάζει διὰ τὴ Ἑροσαλίμ, εἰς τὸν ντοπιστὴ τοῦ παραγιάμι, ἔλαβεν ὁ πρωτομαϊστορὸς διὰ τὸν δουλευμένον χρόνον μιστὸν του (500), ἔδωσα τὸν δεσπότη διὰ τὴν λειτουργίαν (108), εἰς τὸν ἅγιον Κωνσταντίνῳ 3 ἀφιέρωσεις τῶν γυναικῶν, ἁγιοκέρι 3 ὄκ, τὸν δεσπότη τὴν λαμπάδα (37 : 20), 3 ὄκ. 100 δράμια διὰ τὴς ἐκκλησίας τὴς λαμπάδες, ὅσα ἐμέτρησα τοῖς μαστόροις διὰ τὸ ἄντικρον σάλδος (1.673 : 35) = γρόσια 3809 : 10». (σελ. III, 28).

«Σημεῖωσις» κάτωθεν φαίνεται ὅτι σήμερον ἀφιέρωσεν ἕνας χριστιανὸς διὰ τὰ σπιτάλια γρ. 500⁰ καὶ νὰ παίρνωμι τὰ ἐντιρέσσα τῆς χρονικῆς, δηλαδὴ γρ. 75, ἥτοι λέγω γρόσια ἐβδομήκοντα πέντι ἀπὸ τὸν ἁμπατζήδικον ἔσανφι καὶ νὰ δίνωμι τοὺς πτωχοὺς. 1831 τῆς 7⁰ Ἀπριλίου γρ. 500⁰. «Ὅσον ἀπὸ μετρητὰ ἔλαβαμι ἀπὸ τὴν μητρόπολιν παρὰ τοῦ δεσπότη κυρίῳ Νικηφόρου Φιλίππουπολιν διὰ τὴς 10.000 γυλιάνες γρ. ὁποῦ εἶναι μὲ τὸν τόκον εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν ἀπὸ 10⁰ τὸν ἔλαβομιεν. 1831, Ἀπριλίου 12, ἔλαβαμι γρ. 500. Δεκεμβρίου 20 ἔλαβαμι ἀπὸ τὸν ἴδιον δεσπότη διὰ τὰ Χριστουγεννῶν 500⁰. Εἶτα ἀκολούθησιν οἱ λαμβανόμενοι τόκοι δις τοῦ ἔτους μέχρι 20 Δεκεμβρίου τοῦ 1840, ὁπότε συνελρηώθη ποσὸν 10000 γρ. ἴσον τῷ δεδανεισμένῳ κεφάλαιῳ. Ἐπειδὴ ἔν τοῖς ἐξῆς οὐδεὶς πλέον τόκος τοῦ εἰρημένον κεφαλαίου μνημονεύεται δοθεὶς τῷ ἐσναφίῳ ὑπὸ τῆς μητροπόλεως, εἰκάζεται ὅτι τὸ κεφάλαιον ἐχαρίσθη εἰς τὴν μεγάλην Ἐκκλησίαν. (σελ. III, 26).

§ 44. Πρωτομαϊστορέοντος τοῦ Φιλίππου Ἀποστόλου, 1832—1834.

1832 τῆς α΄ Ἀπριλίου : «Κοινὴν τῆς γνώμης ὄλων τῶν μαϊστορῶν σήμερον τίθεται πρωτομαϊστορὸς ὁ κὺρ Φίλιππος Ἀποστόλου καὶ ἐγγεγίφεται τὰ τῆς κάσας, κάτωθεν σημειωμένα, ὡς φαίνονται : Ἴδου τὲς ὅσες ὁμολογίαις παραδίδομεν τὸν πρωτο(μαϊστορον)—16 ὁμολογίας—, ὅσα εἰς μετρητὰ, ὅπου ἔλαβεν ἀπὸ τὸν μαστορ-Στανρίτσα, ὅσα ἀπὸ γρόσια τοῦ σπιτάλιου, ὁποῦ ἔλαβον διὰ χειρὸς τοῦ Βούλκου (1500), ὅσα ἀπὸ μαστόρους, ὁποῦ ἐβγῆκαν ἀπὸ ἕναν χρόνον, ὡς εἰς χωριστὸν κατάστιχον φαίνονται, ἄνθρωποι 22, ὡς φαίνονται κάτωθε (4300), ὅσα ἕτερα ἀπὸ ἐντιρέσσα, ἀπὸ παιδεύσεις καὶ ἀπὸ λείψανα, ὡς εἰς χωριστὸν (832 : 10), ὅσα ἀπὸ ἄρσιν παρὰσι (440 : 22), ὅσα ἀπὸ τὸ οὔζουν τσαρσί (127), ὅσα ἀπὸ τὸν δεσπότην ἔλαβα (280) = γρ. 12389 : 22». Μαϊστορες 23.

«Ὅσα ἔχει ἡ κάσσα εἰς ὁμολογίας (13) = 3538, ὅσα ἔχω εἰς ἔξοδα, ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται, 3481 : 20, ὅσα ἐμέτρησα ἐντιρέσσα διὰ τὰς 15,000 τοῦ κουναχίου 679 : 17, μία ὁμολογία τοῦ Θεοφίλου Παπαγεωργίου 544, ὅσα νὰ λάβω ἀπὸ 3 ἐργαστήρια ἀπὸ ἐσκι τσαρσί ἀπὸ τὰ μηνιάτικα 71 : 20

ἴσα εὐρέθησαν μετρητὰ εἰς τὴν κάσσαν 3751 : 20=12,065 : 37, ἴσα ἔχω παρασμένηα περισσότερα κατὰ λάθος ἀφαιρῶ 100=11965, χασούρα ἀπὸ 8 δωδεκάρικα 18, ἴσα ἐμέτρησα διὰ τὴν ἐλεημοσύνην ὁρέστα 153, ἴσα ἕτερα εἰς μετρητὰ 127, ἴσα χρωστώ εἰς τὴν κάσσαν 125 : 25=γρ. 12389 : 22.» Νέννος Ράσκο Χ' Στογιάνος Θεωδόρου, Χριστόδουλος Ἰωανν. Τιφτικτζί, Χ' Γιοβανίς Χριστου Κωγιμιτζώλους, Κυριακο Νικολαου (διὰ βουλγαρικῶν γραμμάτων), Δημήτριος Σταύρου.— Αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐλεγκτῶν εἶναι αὐτόγραφοι (σελ. III, 30).

1833. «Ἐν ἔτει 1833 τῇ α'. Ἀπριλίου τῆς δευτέρας χρονιάς, ὁποῦ ἐδοῦλευν ὁ αὐτὸς πρωτομάστοράς μας κὺρ Φίλιππας Ἀποστόλου, καὶ ἴσα ἐξεκαθαρίσθησαν τὸν ἀντικυρ λογαριασμοῦ : εἰς μετρητὰ 7986 : 5, μαῖστορες 10, ἴσα εἰς ἀρσὶν παρασι ἐσυνάχθησαν (466 : 20), ἴσα ἀπὸ λείψανα (50) ἴσα ἀπὸ μπακιρία καὶ παιδεύσεις μαστόρων, (261), ἴσα ἀπὸ ἐντερέσσα, ὡς φαίνονται εἰς ξεχωριστὸν (671 : 20) = γρ. 11.335 : 5». Ἔως 1834 Ἀπριλίου α'. ἐθεωρήθη ὁ ἀντικυρ λογαριασμός, ὡς κάτωθεν διαλαμβάνει ἡ ἐξεκαθάρισις, ἴσα εἰς ἔξοδα τοῦ ἑσναρίου ἐνὸς ὀλοκλήρου χρόνου, ὡς φαίνεται καὶ εἰς ξεχωριστὸν κατάστιχον, γρ. 2974 : 10, ἴσα ἐδόθησαν εἰς τὸ κονάκι, 500=3474 : ἴσα μᾶς ἐγγχειρίζει εἰς ὀμολογίας (9)=3293 : 20, ἴσα τοῖς μετρητοῖς 4567 : 35=γρ. 11,335 : 5» Χ' Νέννος Ράσκο, Χ'' Στογιάνος Θεωδόρου, Χριστόδουλος Ἰωαν. Τιφτικτζί, Χ' Γιοβανίς Χριστου Κωγιμιτζώλους, Κυριάκου Νικολάου (διὰ Βουλγαρικῶν γραμμάτων) Δημήτριος Σταύρου. Αἱ ὑπογραφαὶ αὐτόγραφοι. (σελ. III, 31).

§ 45. *Πρωτομαϊστορέωντος Γεωργίου Κωνσταντίνου Κεντιντένογλου, 1834—1835.*

1834 Μαῖου α'. «Γίνεται πρωτομάστορης εἰς τὸ ἑσνάφι μας τῶν ἀμπατζήδων ὁ κύριος Γεώργιος Κωνστ. Κεντιντένογλου. Τὰ ἴσα τοῦ ἐγγχειρίζομε καπιτάλι εἰς μετρητὰ καὶ ὀμολογίας (9) γρ. 3669 : 9, ἴσα εἰς μετρητὰ εὐρέθησαν εἰς τὴν κάσσαν καὶ ἐγγχειρίσθησαν 4567 : 15, ἴσα ἔτι ὁποῦ ἔχομε νὰ ζητῶμε ἀπὸ τὴν μητρόπολιν διὰ τὸ πιδὶ 500, ἴσα ἕτερα ἔχομε νὰ ζητοῦμε ἀπὸ ἐλεημοσύνη 145=γρ. 8.881 : 24.» Μαῖστορες 20.—1835 Μαῖου α'. «νὰ δώση : ἴσα ὡς ἀντικυρ φαίνονται νέτα, ὁποῦ ἐμβήκαν εἰς τὴν κάσσαν 7936 : 21 ἴσα ἐπερίσσευσαν ἀπὸ τὴν σύναξιν (μαστορειῶν), ὁποῦ ἔκανεν κατασκηνάζων τὰ ἔξοδα 1921 : 5, ἴσα ἐσύναξεν ἀπὸ ἄσπρων διάφορα 1499, ἴσα διὰ ὀμολογίαν 100, ἴσα διὰ τὸ σχολεῖον 100, ἴσα ἀπὸ μηνιάτικα ἀπὸ τὸ ἐντιζὰπ 41, ἴσα ἕτερα ἐπερίσσευσαν 16=γρ. 11.614. Χ'' Γιοβανίς Χριστου Κωγιμιτζώλους, Χ' Νένο Ράσκο, Κυριάκου Νικολάου (βουλγαριστί), Χριστόδουλος Ἰωαν. Τιφτικτζί, Δημήτριος Σταύρου, Βούλκος Ράτη, Δημήτριος Πέτικου Καζάντζόγλος». Αὐτόγραφοι αἱ ὑπογραφαί, (σελ. III, 31).

§ 46. *Πρωτομαϊστορέωντος Χατζῆ Νένον Ράικου, 1835—1839.*

1835 «Μαῖου πρώτη : ἴσα ἐγγχειρίζει ὁ κὺρ Γεώργιος εἰς τῷ κυρίῳ Χ''

Νένου τὰ κάτωθεν: ὁμολογίαι (18) γρ. 10,300, ὅσα εἰς μετρητὰ παλαιὰ μουνέδα 285, ὅσα εἰς πασιρικά ἔτι πεσλίγια 962:20, ὅσα εἰς ψιλὰ μαδιά 22.20, ὅσα νὰ λάβῃ 45 = γρ. 11.614.»—«Σημείωσις περὶ τὶς ἄνωθεν ὁμολογίες, ὅπου ἐπερίλαβεν ὁ κύρ Χ' Νένο Ράϊκου καὶ τὰς ἐλαράδωσεν ὀλίσω: 18 ὁμολογίες ἀπερασαν εἰς τῷ κύρ Γεωργίω Κεντιντένογλου γρ. 10.300, 1 ὁμολογία ἔτι τοῦ μάστορο Βέλιον εἰς τῷ ἰδίῳ Γεωργίῳ 1000. ἀπὸ Δημήτριον Πριμίκα εἰς τῷ ἰδίῳ Γ. 15, ἀπὸ Χ' Γεώργιον εἰς τῷ ἰδίῳ 30 = γρῶσια 11.345, ὅσα μένουν εἰς τῷ κύρ Χ' Νένο 269 = γρ. 11614. Φίλιππας Ἀποστόλου, Ἰωάν. Κωνσταντίνου Οὐσιακλί, Χ' Μιχαὴλ Παπαδημητρίου, Χ' Στοιγιάνος Θεωδόρου, Χριστόδουλος Ἰωαν. Τιφτικτζής, Δημήτριος Σταύρου». Αἱ ὑπογραφαὶ αὐτῶν. (σελ. III, 32).

1836 «Μαῖου πρώτη. Νὰ λάβῃ. Ὁ λογαριασμὸς τοῦ κυρίου Χ' Νένο Ράϊκου πρωτομαῖστορος, ὅπου παραδίδει τοῦ ἔσναφιου μας: ὅσα ἐπερίλαβεν ἀπὸ τὸν κύρ Γεώργι ὡς ἄντικρυ 269, ὅσα ἀπὸ 27 μαῖστόρους, ὅπου ἔβγηκαν ὡς κάτωθεν 5100, ὅσα ἀπὸ παίδενοι 250, ὅσα ἀπὸ ἀφιέρωμα 250, ὅσα ἀπὸ 4 χαρὲς ἀπὸ μπακίρια κισῶν 125, ὅσα ἀπὸ 12 λείψανα 65, ὅσα ἀπὸ ἄρσιν παρασί 527:20, ὅσα ἀπὸ ἄρσιν παρασί 527:20, ὅσα ἐσύναξεν διὰ τσισιμὲ παρασί 60, ὅσα ἀπὸ ἔνα ὄντια ἀγλίγια 30, ὅσα ἐδούλευσαν τὰ ἄνωθεν γρῶσια καὶ ἔλαβεν ἄσπρον διαφρόνον 524 = γρ. 7200:20.—Νὰ δώσῃ: ὅσα εἰς ἔξουδα, ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται, γρ. 1618, εἰς ἀγιοκέρι 204, εἰς χασούρα μουνέδας 67, διὰ ροῦα καὶ γιμινὰ τσισιούση 217, μία ὁμολογία Γ. Πασχάλη ἐδόθη τῷ Γ. Κεντιντένογλου 345, ὅσα εἰς μία ὁμολογία τοῦ Κατζιάνογλου ἐδόθη τῷ Γ. Κεντιντένογλου 500, ὅσα εἰς μία ὁμολογία τοῦ Καζαντζόγλου 4245, ὅσα ἀπὸ πόλιτσαν χασούρα 4 : 20 = γρ. 7200:20. Χ' Γιοβάνης Χρίστου Κοχμτζώλους, Βέλους Ράτη, Κυριάκου Νικολάου (βουλγαριστί), Φίλιππας Ἀποστόλου, Χ' Μιχαὴλ Παπαδημητρίου, Δημήτριος Πέτκου Καζαντζόγλου, Δημήτριος Σταύρου, Χριστόδουλος Ἰωαν. Τιφτικτζιόγλου, Ἰωάν. Κουσαντηνο Οὐσιακλι, Χ' Στοιγιάνος Θεοδορου, Δημήτριος Σταύρου». (σελ. III, 33).

1839. «Νὰ λάβῃ. Ὁ λογαριασμὸς τοῦ κυρίου Χ' Νένο Ράϊκου, ὅπου παραδίδει εἰς τοὺς μαῖστόρους ἀπὸ ἔτος 1838 τῇ 2 Φεβρ. ἕως 1839 Ἀπριλίου 19.»¹ τόκοι ὁμολογιῶν, διαθηκῶν κληροδοτήματα (1100), λείψανα, ἐνοίκιον μπακιρικῶν, ἄρσιν παρισί, τέλη μαῖστόρων 19 = γρ. 6123.—«Νὰ δώσῃ. Ὅσα εἰς ἔξουδα διὰ χειρὸς τοῦ ἰδίου Χ' Νένο Ράϊκου ὡς κάτωθεν φαίνονται ἀπὸ 1838-1839» ἐλεημοσύνη εἰς 24 κονδύλια (233), μακαρεϊὰ (260) εἰς Βαρούς κεγαγιὰ (140), ἐλεημοσύνη τοῦ Πάσχα (310), τσεσεμετζήδες

1) Ἐλλείπουσιν οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐτῶν 1836—37 καὶ 1837—38. Αἱ ἰσναφικαὶ ὁμολογίαι δὲν φυλάσσονται ὑπὸ τοῦ πρωτομαῖστορος, ἀλλὰ παραδίδονται εἰς ἄλλον, ἴσως ὁ Ράϊκος δὲν εἶχε χρηματοκιβώτιον πρὸς φύλαξιν τῶν.

(320), ἀγιοκέρι (153), τόκος εἰς μητρόπολιν (225), λειτουργία εἰς τὰ γεννέθλια Προδρομίον (77 : 20), μακαρεῖα ψυχῶν, ἐλεημοσύνη Χριστουγέννων καὶ Πάσχα (550), ρόγα τσιαούση, δῶρα, κτλ. δάνεια (2440), μετρητὰ 775:20 = 6123 : 28. «X' Γιοβανις Χριστου Κογιμιτζόολους, X' Μιχαήλ ΠαπαΔιμιτρίου, Φίλιππας Ἀποστόλου, Γεώργιος Κωνσταντίνου Κεντηνένεογλου, Βέλους Ράτη, Δημήτριος Πέτκου Καζαντζόγλου, Δημήτριος Σταύρου, Κυριακο Νικολαου (βουλγαριστί). Νικόλας Ἰωάνου, Ἰωαν. Κωνσταντίνου Ουσιακη, Χριστόδουλος Ἰωαν. Τιφτικτζόγλους» Αὐτόγραφοι αἱ ὑπογραφαὶ (σελ. III, 36).

§ 47. *Πρωτομαῖστορεύοντος Κυριάκου Νικολάου, 1839—1840.*

1839. «Τῆ 22 Ἀπριλίου. Σήμερον τίθεται πρωτομαῖστωρ ὁ κύριος Κυργιάκος Νικολάου εἰς τῷ ὀπίω ἐγχειρίζονται τὰ κάτωθεν σημειωμένα τῆς κάσας γρόσια ὡς φαίνονται :» μετρητὰ παρὰ τοῦ προκάτοχου του γρ. 775 : 20, τέλη μαῖστώρων 21, ἀρσίν παρασί, ἐνοίκιον σχευῶν, τόκοι ὁμολογιῶν, λείψανα = γρ. 5293. «Ἰδοὺ καὶ ὁ λογαριασμός, ὅπου παραδίδει ὁ ἴδιος Κυργιάκος Νικολάου ὡς κάτωθεν καὶ τὸν ἐπερίλαβεν ὁ κύρ Στάντισος Ἰωάννου τῆ 3 Μαΐου 1840». Ρόγα τσιαούση ἀγιοκέρι διὰ μονούλια τοῦ ἁγίου Γεωργίου Μπελάστιτσα (1500), δάνεια ἐπὶ ὁμολογία καὶ διάφορα εἰς κονδύλια 56, σάλδος (20 : 10) = γρ. 5293. (σελ. III, 37).

1839, Μαΐου 15. «Σημείωσις τὰ ὅσα γρόσια ἐπερίλαβεν τὸ ἑσναφι μας παρὰ τοῦ μακαρίτου Θεοδωρῆ Ἀποστόλου ὀνομαζόμενον Στογιάννου Παπαδημητρίου, ἅπερ τὰ ἄφησεν ὁ μακαρίτης κατὰ τὴν διαθήκην του εἰς ἐσθασα εἰπιτόπους, δηλ. X' Νένογ Ράικου, Γεώργιου Κωνσταντίνου, Δημήτριον Σταύρου καὶ Χριστόδουλον Ἰωάννου, διὰ νὰ λάβουν τὸν λογαριασμὸν τοῦ εἰρημένου συντόφου Στογιάννου καὶ Ἰωάννου Καρατζῆ καὶ περιλαμβάνοντας κατὰ τὴν παραγγελίαν του τὰ ἐδέχθη τὸ ἑσναφι μας πρὸς δέκα εἰς τὰ % νὰ πληρώσεται ὁ τόκος εἰς τὸ ὄρφανὸ τοῦ μακαρίτου ὀνόματι Ἀθανάσιος. Ἰδοὺ ὅσα ἐξεκαθάρισεν ὁ λογαριασμός τοῖς συντρόφοις τοῦ μακαρίτου, ὡς καὶ εἰς χωριστὸν ἐθεωρήθη καὶ μᾶς τὰ ἐπαράδωσαν σοῦμμα ὅλα, ἦτοι εἴκοσι ἑννέα χιλιάδας ἑκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ γρ. 29127». (σελ. III, 37). Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐτοκίσθη ὑπὸ τοῦ ἑσναφίου ἐπὶ ὁμολογίαις εἰς διάφορα μέλη καὶ ἀνατοκίζόμενον μέχρι τοῦ 1851, ἀφαιρουμένων κατ' ἔτος τῶν ἐξόδων τῆς συντηρήσεως τοῦ ὄρφανοῦ, ἠδὲ ἤθη εἰς γρ. 50.444, ἅπερ παρεδόθησαν εἰς τὸν κληρονόμον ἐνηλικιωθέντα. Ἐν διαφόροις τοῦ βιβλίου σελίδι ἀναγράφεται ὁ λογαριασμός αὐτοῦ.

§ 48. *Πρωτομαῖστορεύοντος τοῦ Στάντισου Ἰωάννου, 1840—1841.*

1840, τῆ 3 Μαΐου. «Σημείωσις, ὅπου τίθεται πρωτομαῖστωρ ὁ κύριος Στάντισος Ἰωάννου καὶ ὅσα περιλαμβάνει παρὰ τοῦ πρωτομαῖστορος Κυριακού Ν. ἀπὸ γρόσια τῆς κάσας τοῦ ἱσναφίου μας ὡς κάτωθεν :» Μαῖστορες 21, ἀπὸ λείψανα, γάμους, ἐνοικίων = γρ. 5488 : 30. (σελ. III, 39).

«Ὅσες ὁμολογίες ἐπερίλαβεν ὁ κὺρ Στάντισιος Ἰωάννου ἰσναφικῆς ἀπὸ κύριον Γεώργιον Κωνστ. Κεντιντένογλου, ὡς κάτωθεν»: ὁμολογίαί 18=γρ. 19400, ὅσες ἔτι ἐπερίλαβε διὰ χειρὸς Δ. Καζιαντζόγλου 5=γρ. 3400, μία τοῦ Παρασκευᾶ 1500, ἐσυνάχθη τόκος διὰ χειρὸς τοῦ κὺρ Στάντισιου 3926 : 15, ἀπὸ λογαριασμὸν τοῦ ἰσναφίου ἐπερίσσευσαν διὰ σάλδος 212:15 =γρ. 28438 : 35, ἔφεραν τόκον 4265 : 35=32.704 γρ., περισεύματα ὀρφανικῶν 1808=34.512, ὅσα ἐσυνάχθη τόκος διὰ χειρὸς τοῦ Σταύρου Κοσμᾶ καὶ τὰ παραδίδει εἰς τῷ Δ. Σταύρου 5176 : 20=39.688 : 20.

1841, Μαΐου 1. «Σημείωσις τοῦ ἄνικρον ἰσναφικοῦ λογαριασμοῦ, ὅπου παραδίδεται παρὰ τοῦ κυρίου Στάντισιου Ἰωάννου εἰς τῷ κυρίῳ Δημητρίῳ Σταύρου, ὡς κάτωθεν : ὁμολογίαί 30=γρ. 31.300, καθυστερήσεις, τόκοι, σάλδος γρ. 34.512, ὁμολογίαί 4=38.512, ἐμετρήθησαν διὰ τὴν ἐκκλησίαν Παζαρτζικίου 500, διὰ τόκον τῆς σχολῆς καὶ νοσοκομεῖον 500, διὰ τὴν ἐκκλησίαν Κιρκαγάτσι 225, χασούρα 34 : 20, διὰ σάλδος χρέος κὺρ Στάντισιου 192=γρ. 39.688 : 20. (σελ. III, 34).

«Εἰς ὅσα ἔξοδα ἔκανε ὁ κὺρ Στάντισιος Ἰωάννου κατὰ καιροὺς εἰς ὅσον καιρὸν ἐχορημάτισεν πρωτομαΐσταυρ, ὡς εἰς χωριστὸν κατάστιχον τοῦ ἰσναφίου φαίνονται ἔν πρὸς ἔν εἰς κονδύλια 81 γρ. 4266 : 10, μία ὁμολογία τοῦ Χ' Γιάνκου Κοσμᾶ ἀπέρασεν εἰς τὲς χρονικῆς ὁμολογίες τὲς ἰσναφικῆς γρ. 1000, διὰ σάλδος ἐμετρήθησαν εἰς τῷ Δημητρίῳ Σταύρου γρ. 212 : 20=5478.30. (σελ. III, 39)». Κατὰ τὸ διάστημα τῆς πρωτομαΐστοροεἰας του εἰσέπραξε τέλη 21 μαϊστόρων, ἀπὸ κηδεῶν, γάμων, ἐνοικίων κτλ. γρ. 5488 : 30.

§ 49. Πρωτομαΐστοροεἰς τοῦ Δημητρίου Σταύρου, 1841—1844.

1841—44. «Ὁ λογαριασμὸς τῷ κυρίῳ Δημητρίῳ δι' ὅσον καιρὸν ἐπικράτησεν πρωτομαΐστορας εἰς τὸ ἰσνάφι τοῦ ἀμπατζήδων ἀπὸ 1841 Ἰουλίου 1 ἕως 1844 Ἰουλίου 1, Φιλιππούπολι. Νὰ λάβη. Ὅσον ἀπὸ μαστόρους ἔβγηκαν εἰς τὸν καιρὸν μου (42) γρ. 8200, 40 ἡμεροῦσια, ὅπου μᾶς ἐγύρισαν ἀπὸ τὸ ἐντάπι διὰ τὰ ἀργαστήρια 546, 8 τεσκερέδες, ὅπου ἔπηρα ἀπὸ τοὺς Πομπᾶκούς 24, ἀπὸ τὴν διαθήκην τοῦ τζορμπατζή Βούλκον 500, κηρᾶν 150=9420, ὅσα μᾶς ἀγάτισαν ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνην τοῦ Πάσχα, ὅπου εἶχαν συνάξει καὶ ἀπὸ τὰ ἰχτιμάρια 1007 : 23, ὅσα ἀγάτισαν ἀπὸ τὰ ἔξοδα τοῦ πρατίκου, ὅπου συνάξαμεν 57, ὅσα ἐσύναξαν ἀπὸ τὰ φρετινὰ ἰχτιμάρια καὶ δὲν τὰ πλήρωσα 560=11044 : 23, ὅσα ἔλαβα ἀπὸ Ἰ. Οὐσιακλή διὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Παρασκευᾶ εἰς μοντουχαέδες ἀρ. 20 : γρ. 1725=12769 : 23, ἀπὸ 17 λείψανα εἰς τὸν καιρὸν μου, ἀπὸ 7 παιδεύσεις, ἀπὸ κηρᾶδες καζανίων=γρ. 14.122 : 3. Νὰ δώση. Ἐμέτρησα τὸν Χ' Γιοιφβαννῆν Κουγιμτζόγλου μριάτικα τοῦ ἀντζαλίου, ὅπου μᾶς ἐγύρισεν γρ. 500, ὅσον ἔξοδεύσαμεν διὰ τὸ πηγᾶδιον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, ὅπου μερμετίσαμεν 295 : 30, ἐπλήρωσα διὰ χρόνους δύο διὰ τοὺς τσουσιμέδες 320, διὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χάσκιον συνδρομῆν 100, διὰ τὸ Καρόφυλλον τὴν ἐκκλησίαν

100, = 1315 : 30, ὅσα ἐξωδεύθησαν εἰς τὸν ντουναγμῶν τοῦ βασιλέως, ἀφαιρῶντας ἐκεῖνα, ὅπου μᾶς εἶχαν φιλοδορήσει 1302 : 5, ἐπλήρωσα τὸν τσορμπατζῆ Στογιάννου τόκους διὰ τὰ γρ. τῆς σχολῆς, ὅπου ἔχομεν 2500 γρ. 450, εἰς μητρόπολιν διὰ τὴν ἑξορίαν τοῦ Χ' Χριστοδοῦλου 1000, ζημίαν 176, 28 ὀκ. ἀγιοκέρριον εἰς ὄλον τὸ διάστημα, ὅπου ἐδώσαμεν εἰς τὰς ἐκκλησίας 594 = 4.837 : 38, 4 ὀκ. ἀγιοκέρριον διὰ τὸν δεσπότην τοῦ λαμπαδαρίου, ὅπου εἶναι νόμος εἰς ἐπτὰ χρόνους νὰ γείνη ἡ λαμπάδα ἀπὸ τὸ ἰσνάφι 102, διὰ τρεῖς χρόνους μισθὸν καὶ χαράτσι τὸν τσαούση μας 690 : 20, ὅσα ἐφιλοδορήσαμεν τὸν κουμμερχιάρην καὶ ἀντιζάηδων τοὺς γραμματικούς διὰ εὐκολίαν τοῦ ἰσναφίου μας 714, λιανικῶς εἰς ἐλεημοσύνην, ὡς φαίνεται εἰς ἐξχωριστὸν 1049 : 30, διὰ τὰ συλλεϊτουργα τοῦ δεσπότη ἀπὸ δύο φορὰς τοῦ χρόνου, ὅπου λειτουργοῦσαν, ἔξοδα 810 : 20, ἐλεημοσύνη Λαμπρῆ καὶ Χριστούγενον εἰς τρεῖς χρόνους 1800 = 10.004 : 28, ἕναν τεσμεῖ διὰ τὸ ἀσκι τοῦ Ἰζιάτ μπέη, διὰ τὸ γιουφύρι τὸ ἀσκι ἕνα τόπι γοῖζου 120 = 10124 : 28, ἐμετρήθησαν διὰ τὸ ἀντικρὺ σάλδος εἰς τὸν νῦν πρωτομαῖστορα κύριον Χ' Ἰωάννην Παύλου διὰ τὰς δύο ὁμολογίας, ὅπου ἐπῆραμεν ἀπὸ τὴν Παναγίαν διὰ τὸ ἰσνάφι μέσον τοῦ Ὀρθοαλλῆ 3.998 : 15 = 14.122 : 3 γρ.». (σελ. III, 44).

1853, Μαῖου 1. «Κάτωθεν φαίνεται ἡ ἀντίζου σοῦμμα, ὅπου ἔχομε εἰς τοὺς μαστόρους καὶ ἰσναφικά με ὁμολογίας» ὁμολογία 31 γρ. 33.540, ὁμολογία 10 = 11000, ὅσα ἔχω νὰ λαμβάνω ἀπὸ τὸν Στάντισιο 1364, ὅσα ἔχω εἰς τὴν κάσσα μου παλαιὰ γρ. 419 = γρ. 46323. (σελ. III, 41). Ἐκ τούτων κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ λογαριασμοῦ τῷ 1842, Μαῖου α', ἐκαθαρίσθεντος τελείως τοῦ κυρίου Στάντισιου ἐλήφθησαν εἰς ὁμολογίας 38.704 καὶ μετρητὰ 1000 = 39.704, ταῦτα μέχρι α' Μαῖου 1843 ἔφεραν τόκον πρὸς 15 % = 5955 = γρ. 45659, κέρδος ἐκ τῶν ὀφρατικῶν τοῦ Ἀθανασίου Θεοδορῆ 664 = γρ. 46323. (σελ. III, 39).

1843, Ἀπριλίου 20. Καταγραφή τοῦ κληροδοτήματος τῆς ἐν Βιέννῃ ἀποθανούσης Φιλίππουπολίτιδος Σμαράγδας θυγατρὸς Πετροῦ ἀντωνίου ἐξ 26.622 : 20 γρ, ὅπως ὁ ἐτήσιος τόκος αὐτῶν πρὸς 10 % διαμοιράζηται εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὸ νοσοκομεῖον. Ἐκ τούτων ἐτοκίσθησαν πρὸς 12 % εἰς τὴν κοινότητα τῶν Ἀβραδάλων 10.000 καὶ εἰς τὸν κύριον Μπατζιά Κυριάκον Νικόλα τὰ ὑπόλοιπα 16.622 : 20. (σελ. III, 39).

§ 50. Πρωτομαῖστορεύντος τοῦ Χατζῆ Ἰωάννου Χατζῆ Παύλου, 1844—1845.

1844. «Καταγραφή τῶν 14 μαϊστόρων, ὅπου ἐβγήκαν ἐπὶ Χ' Ἰωάννου Χ' Παύλου πρωτομαῖστορεύντος κατὰ τὸν ἐμπροσθεν ἰσολογισμὸν περιγραφόντες ἐν συνόψει τὸ ἔτος 1844 Ἰουλίου α' = γρ. 2600».

1844—1845. «Πρωτομαῖστορεύντος τοῦ κυρίου Χ' Ἰωάννου Χ' Παύλου 1845 ὁ λογαριασμὸς χρημάτων τῶν ἀμπατζήδων τοκισμένα εἰς διαφό-

ρους: Νὰ δώση. Μαΐου α'. εἰς 30 ὁμολογίας, ἃς παρέλαβε ἀπὸ Δημ. Σταύρου γρ. 31.800, τόκους αὐτῶν ὡς εἰς χωριστὸν φαίνονται, 4785 = 36585, Ἰουνίου α'. εἰς 12 ὁμολογίας, ἃς ἔλαβεν ἀπὸ Δημ. Σταύρου 19.400, τόκους αὐτῶν, ὡς εἰς ἰδιαίτερον φαίνονται, 2660 = 22000, εἰς 9 ὁμολογίας, ἃς ἔλαβεν ἀπὸ Στάντσιου Ἰωάννου 15.000, τόκους αὐτῶν 1510 = 16510, εἰς 13 ὁμολογίας, ἃς εὐρῆκεν εἰς τὴν κάσσαν τοῦ ἑσναφίου, 30600, τόκους αὐτῶν 3432 = 34.032, εἰς ὅσα ἐσύναξε συνδρομὴ διὰ τὸ σχολεῖον τῆς ἁγ. Παρασκευῆς 874 καὶ ὅσα ὁμοίως 8813 = 8813, Ἀπριλίου α'. εἰς ὅσα ἔλαβε μετρητὰ διὰ Δημ. Σταύρου εἰς 2 δόσεις = 5929 : 20, Μαΐου 15, ὅπου ἐσύναξε διὰ διαφόρους λογαριασμοὺς ἑσναφίου 1539 : 20, Ἰουλίου α'. εἰς 14 μαϊστόρους τοῦ ἔτους 1845 ἐσύναξε μαστορικὰ 2600, Ἀπριλίου 23, εἰς ἐνοίκιον τῶν ἀγορασθέντων δύο οὐδάδων προκληρωτέων 650, Ἰουλίου α'. εἰς διάφορα ἔσοδα ἀπὸ καζάνια 236, ἀπὸ διαφόρους παιδεύσεις μαϊστόρων 63.20, Ἰουνίου α'. εἰς διπλὴν φορὰν ἐσύναξεν εἰς τόκους τῶν γρ. 31800 — 4785, εἰς ὅμοια ὁμοίως τῶν γρ. 19.400 — 2260, Ἀπριλίου 13, εἰς ὅσα ἐσύναξε δι' ἕλεος τῶν πτωχῶν τὸ Πάσχα 2275, εἰς ὅσα ἀπὸ πώλησιν 8 τόπια ἀμπάδων πρὸς 38 = 228 = γρ. 139.840 : 20. «Νὰ λάβῃ: Μαΐου α' ἀπὸ ὅσους τόκους δὲν ἐσύναξε 180 + 360 + 750, Φεβρουαρίου 15, τόκους τῶν 15 χιλ. γρ. ἁγίας Παρασκευῆς πρὸς 15 = 2250, Ἀπριλίου 23 ἀγορὰν δύο οὐδάδων εἰς Κουρσοῦμ χὰν 11.500, Ἰουλίου 23, ὅσα ἐμέτρησε τῷ ὄρφανῷ τοῦ μακαρίτου Θεοδώρου τῷ Κασαντέγγλου 1500, Ἀπριλίου 13, ὅσα ἔδωκε τοῖς πτωχοῖς διὰ ἕλεος τοῦ Πάσχα 1202, Ἰουνίου α'. 36 ὁμολογίας ἔχει ἐτοίμους 37.800, 30 ὁμοίως 55.300, 4 ὁμολογίας μὲ διαφόρους ἐποχὰς 6.400, 4 ὁμολογίας μὲ τῶν μηνιαῖον 16.000, ὅσα ἐπλήρωσε διὰ 18 τόπια ἀμπάδων 600, ὅσα διάφορα ἔσοδα ἔγειναν, ὡς εἰς χωριστὸν 2513 : 20 = 137.840 : 20, τὰ σάλλος τοῦ παρόντος λογαριασμοῦ μένει χρεώστης εἰς αὐτὸν 1985 = γρ. 139.840 : 20. Ἐν Φιλιππουπόλει τῆ α'. Ἰουλίου». (ΠΙ, 42).

1845 — 1846 «ὁ λογαριασμὸς χρημάτων ἑσναφίου ἀμπατζήδων νὰ δώση διὰ τόκους καὶ κεφάλαιον ὁμολογιῶν κατ' ὄνομα 31 + 42, διὰ τέλη 14 μαϊστόρων = γρ. 131.992 : 15, εἰς 10 τόπια ἀμπάδια Σλήβινου 330 εἰς 2 ὅμοια ἐπώλησα 70, εἰς ἀφιέρωμα παρὰ τῆς μακαρίτιδος Κατίγκους Χ' Δημητρίου 500, εἰς μεκλιάρηδες τεσκερέδων σύναξις 508, εἰς παιδεύσεις μαϊστόρων 54, εἰς λείψανα νεκρῶν 50 = γρ. 133.504 : 15. Ἐν Φιλιππουπόλει τῆ α'. Ἰουλίου 1846. Νὰ λάβῃ ἀπὸ 31 ὁμολογιῶν ὀνοματικῶν γρ. 34.800, ἔξ ἑτέρων 34 γρ. 81670, ἀπὸ Στάντσιου Ἰωάννου διὰ τὴν σχολὴν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς 4500, ἀπὸ Ἰ. Οὐσιακλή διὰ βοήθειαν τῆς ἐκκλησίας Παναγίας 2000, ἀπὸ Παναγιώτου ψάλτου διὰ τὸ ὄρφανὸν ἔσοδα 1500, διὰ κοινὰ ἔσοδα τοῦ παρελθόντος ἔτους 3204, διὰ ἐνοίκιον δύο οὐδάδων τοῦ ἑσναφίου δὲν ἐλήφθησαν = 127.714 : 20, ἀπὸ ὅσων ἐχρεώθη κατὰ παραδρομὴν ἀπὸ τόκων 2032.26, ἀπὸ 10 τόπιων ἀμπάδων Σλήβινου 330, διὰ σάλλος ἐμέτρησα τὸν

κύρ Ἰωάννην Κωνσταντίνου Οὐσιακλῆ τὸν νέον πρωτομάστορα 3427=γρ. 133.504 : 15. Ἐν Φιλιππουπόλει τῆ α΄. Ἰουλ. 1846.

§ 51 *Πρωτομάστορεύοντος Ἰωάννου Κωνσταντίνου Οὐσιακλῆ, 1846—1851.*

1846 «Καταγραφὴ διὰ ὅσες ὁμολογίαις ἐγχείρισεν ὁ κύρ Χ΄ Ἰωάννης Χ΄ Παύλου πρόην πρωτομάστορος εἰς τὸν κύριον Ἰωάννην Κωνσταντίνου Οὐσιακλῆ τὸν νῦν πρωτομάστορα, ὡς φαίνονται κάτωθεν εἰς τὸν ὄσον τοῦ ἰσναφιοῦ τόσον καὶ τοῦ ὄρφانوῦ τοῦ μακαρίτου Θεοδώρου ἐφέντη». «Ἰουλίου 20, 1846 νὰ λάβῃ ὁμολογίας 53=γρ. 103.800, καὶ εἰς μετρητά, ὅπου τὸν μέτρησαν 3157:20=106.957 : 20, ὅσα μένουσιν τὸν Χ΄ Ἰωάννην νὰ δίνη κατὰ τὴν πόλιτσαν 1539 : 20. 1846 Ἰουλίου 30. Ὅσες ὁμολογίαις ἔχομε πατάλικες εἰς τοὺς μιχλουζήδες, ὡς φαίνονται κάτωθεν (14)=γρ. 12.712». (σελ. III, 48).

1847 «Ὁ λογαριασμὸς χρημάτων ἔσναφίου τῶν ἀμπατζήδων νὰ δώσῃ». εἰς ὁμολογίας 53 διὰ κεφάλαιον καὶ τόκους καὶ εἰς μετρητά ἀπὸ Χατζῆ Ἰωάννου 9157½ γρ. 106.957 : 20 κεφάλαιον καὶ 11941 τόκους νὰ λάβῃ τοὺς ἀντικυρ τόκους 11.941, κισῶν 250+400, τόκους 120+1000+451=14.182 ὡσαύτως ἐξόφλησιν ὁμολογιῶν 1000+200—236+1507½+70=17195½, ἐπιπλοῖα συναχθέντα ἀπὸ τοὺς πεκιάρηδες 456 καὶ τόκους μηνιατικά 402 =18053½, τέλη μαϊστόρων 11—1400=19.453½, ἀπὸ τοὺς πεκιάρηδες 582½, πώλησις καζανιοῦ 375=20417. «Ὅσα ἔξοδα ἠκολούθησαν ἀπὸ 1846 ἕως 1847 ὡς φαίνονται καὶ ἰδιαιτέρως 3795 : 10, διὰ τὴν σχολὴν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς ἕναν χρόνον τόκον πρὸς 15%, —2250, διὰ τὰ σπιτάλια τὰς 10 χιλιάδας τόκον 1000, διὰ τὸν ὄντᾶν ἀγορὰ 6000=13046 : 10, τὸν μακαρίτην ἀφέντην τὸ παιδί νικαφᾶ, διὰ βιβλία τοῦ παιδιοῦ τοῦ Δημητρίκα 1815, διὰ τὸν ὄντᾶ τὸ ἰντικάλι 165=15026 : 10, τρεῖς ὁμολογίας 5000=20026 : 10, διὰ σάλδος λογαριασμοῦ μένει χρεώστης 384 : 30=γρ. 20417» (σελ. III 49).

1848 «Ὁ λογαριασμὸς χρημάτων ἔσναφίου τῶν ἀμπατζήδων νὰ δώσῃ : 8)βρίου α΄ : εἰς ὑπόλοιπον τῶν ὀπισθεν ἰσολογισμῶν 384.30, εἰς ὁμολογίας 50 διὰ κεφάλαιον 118557 : 20 καὶ διὰ τόκους 12.688 : 30. Νὰ λάβῃ : μεταφορὰ τῶν ἀντικυρ τόκων 12668 : 30, κισῶν καὶ ἐξόφλησις ὁμολογιῶν 250+400+300+691+750=γρ. 15059 : 30 τέλη 3 μαϊστόρων 400=15459 : 30, ἀφαιρῶν, ἐπειδὴ ἔχομεν λάθος, 91=γρ. 15368 : 30. Ἐξοδα : «διὰ τὴν σχολὴν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς 1500, τὰ σπιτάλια τόκον 1000, εἰς ἕναν χρόνον διάστημα ἔξοδα, ὡς φαίνονται ἰδιαιτέρως, 3089=5589, διὰ τὸ ἀφέντη τοῦ παιδὶ τὸν νικαφᾶ 1500, διὰ τὸν Θεοδωρῆ Ἰωάννην ἱατρὸν 300=7389, δάνεια μία ὁμολογία τοῦ Στανιμάχου 5000, μία ὁμολογία Στανιμάχου ἁγίου Γεωργίου 1600, διὰ τόκον 60=14049, διὰ τοῦ Καρόλβου τὴν ἐκκλησίαν 100=14,149, 8)βρίου 5 τὸν τσιαούσην διὰ τὸν μισθὸν του 100=14249, διὰ

σάλδος τοῦ λογαριασμοῦ 1119 : 30—15368 : (σελ. III, 50).

1849. Καταγραφή τῶν ὁμολογιῶν τῆ α' Ἰανουαρίου 1848, ὁμολογία 50= γρ. 116.200. διὰ σάλδος τοῦ λογαριασμοῦ 2357 : 20=γρ. 118.557 : 20. 1849, Ἰανουαρίου 17, καταγραφή τῶν 8 μαϊστόρων, ὅπου ἐβγῆκαν ἐπὶ Ἰωάννου Κ. Οὐσιακῆ, τέλος 1600, ἀπὸ 12 ἀνθρώπων πικιάρηδες ὅσα συνάξαμεν 238, ἀπὸ λείψανα 16 γρ. 320. «Ὁ λογαριασμός χρημάτων τοῦ Ἰσναφίου τῶν ἀμπατζήδων. 7βρίου 30 1849 νὰ δώσῃ εἰς ὑπόλοιπον ἰσολογισμοῦ ἄντικρον 677 : 10, εἰς ὁμολογίας 47 διὰ κεφάλαιον γρ. 116.877 : 10, διὰ τόκον 12.731 : 20—129.608 : 30, εἰς 8 μαϊστόρων μαστορείας 1600, εἰς ὅσα ἀπὸ 12 πικιάρηδες 238, εἰς ὅσα ἀπὸ 12 λείψανα καὶ ἄλλα 320, εἰς τόκους 93 : 30+880+450+265=133.455 : 20 γρ. Νὰ λάβῃ εἰς ὁμολογίας 53 γρ. 122.400, διὰ τὸ σχολεῖον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς τόκον 1500, διὰ σπιτάλια τόκον 1000, διὰ ἔξοδα λιανικὰ δι' ἓν ἔτος 3270 : 20, τοῦ ἀφέντη τοῦ παιδὶ νάκιφᾶν 2000=γρ. 130170 : 20, διὰ σάλδος τοῦ λογαριασμοῦ 3285 : 20=133.455 : 20». (σελ. 53).

1850. «Ὁ λογαριασμός χρημάτων τοῦ Ἰσναφίου τῶν ἀμπατζήδων, 7βρίου 30, 1850. Λοῦναι εἰς ὁμολογίας 54 διὰ κεφάλαιον γρ. 122.400, διὰ τόκους 14836, διὰ μαστορείας 9 μαϊστόρων 1600, ἀπὸ λείψανα, πικιάρηδες, καζάνι 282, κηρῶν ὀντάδων 850, σάλδος 3285=γρ. 143.253». «Λαβεῖν ἀπὸ ὁμολογίας 50 γρ. 127.490, τόκον διὰ τὰ σπιτάλια 2400, τὴν ἐλληνικὴν σχολὴν 300, ὁμοίως 2300 ἔξοδα Ἰσναφίου ἐνὸς ἔτους 3520, τὴν σχολὴν τῆς ἁγίας Παρασκευῆς 1560, τόκον δύο ὁμολογιῶν 510, διὰ σάλδος τοῦ λογαριασμοῦ 5323=γρ. 143.253». (σελ. III, 54—55).

§ 52. *Πρωτομαϊστορέωντος Κωνσταντίνου Ἀθηναίου Οὐζούνου*, 1851—1854.

1851. «Ἀπριλίου α' 1851 ἕως δ' Ἀπριλίου 1852 ἰσολογισμός τοῦ πρωτομαϊστορος Κ. Ἀθ. Γ. Οὐζούνου. Λοῦναι: ὅσα ἐμέτρησεν τὸν Ἀθαν. Θεοδώρου ἐφέντη 50.444, δι' ἀγορᾶν δύο ὀντάδων ἐκ Κουρσοῦμ γὰν 9000, ἔξοδα τῶν ὀντάδων 2.144.8, τὸ φιλότιμον τοῦ ἁγίου Χρυσάνθου Φιλιππουπόλεως 500=64058,8, διὰ τὸν κύριον Ἰωάννην Οὐσιακῆ 50, διὰ τὸ σχολεῖον 300, διὰ ἔξοδα μνημοσύματος 378¹/₂, διὰ τὰ σπιτάλια 1000. ὅσους τόκους ἐχοράτησε διὰ πληρωμὴν πρὶν τῆς διορίας 507+201+322, ὅσα ἐμέτρησε διὰ ἐλεημοσύνην 1373, διὰ ἔξοδα διάφορα 2193¹/₂, διὰ τὰ σπιτάλια 1400, ὅσας ὁμολογίας παραδίδει ὡς φαίνονται ἄντικρον 80140:=149.887:18 ὅσα παραδίδει πρὸς ἐξίσωσιν 38:2=γρ. 149.925.29. Λαβεῖν: διὰ τὸ ποσὸν 51 ὁμολογιῶν-παρέδωκε ὁ Κ. Ἰωαν. Οὐσιακῆς 127000, διὰ τόκον τῶν εἰρημένων ἐνὸς χρόνου 14.836, ἀπὸ κῆρ Στάντισιον ἄνευ ὁμολογίας ἔλαβε 3715, ἀπὸ ἐνοίκιον 3 ὀντάδων 850, ἀπὸ ἔξοδα διάφορα 1924 20 ἀπὸ Στέφον Σπάσου ἔλαβεν εἰς τὸν μιστωμὸν του 300, ἀπὸ νέους μαστόρους (5)—1000=γρ. 146.925 : 20. Σημείωσις τῶν ὅσων παραδίδει ὁμολογιῶν (39) κε.

κεφάλαιον 80.104 καὶ τόκους 9605». (σελ. III, 56).

1852. «Ἰσολογισμὸς ἐπὶ τοῦ πρωτομαίστορα κυρίου Ἀθ. Γ. Οὐζούνο-
γλου ἀπὸ 1852 Ἀπριλίου α' ἕως 1853 Ἀπριλίου α' Λοῦναι' εἰς ὅσα διὰ
τὸν περυσινὸν λογαριασμὸν ἐμέτρησε τὸν Κ. Γ. Κεντιντένογλου 1500, τόκον
ἐκράτησεν ὁ ρηθὴς 230, τόκον δὲν ἐμέτρησεν ὁ Γ. Πόμακος 300, ἐμέτρησε
τὸν Στέφρον Σπάνου ὁμοῦ μὲ τὸν τόκον 330, διὰ διάφορα ἔξοδα, ἐλεημοσύναι
καὶ λοιπὰ 5858 : 20, ἔτερα ἔξοδα 83, ὅσας παραδίδει ὁμολογίας ὡς ἔπονται
38 ὁμολ. 82804 : 20 γρ. 91507. Λαβεῖν, διὰ τὸ ποσὸν 37 ὁμολογιῶν ὡς
φαίνεται ἀντικυρ 80.104, τόκον τῶν εἰρημένων 9605, ὅσα ἔλαβεν ἀπὸ μαί-
στόρους νέου (4),—600, ὅσα διάφορα ἔσοδα—λείψανον καὶ λοιπὰ 217, δι'
ἐνοίκιον τῶν ὀνδάδων 500, πρὸς ἐξίσωσιν 81=γρ. 91.107.

«Σημείωσις τῶν ὅσων παραδίδει ὁμολογιῶν (38), κεφάλαιον 82.804,
τόκους 9874 : 20. Μεταφορὰ τῶν ἄνω προγεγραμμένων τόκων 9874, ἔξαι-
ροῦνται τὰ κάτωθεν (6 ὁμολογιῶν), ὅπου δὲν εἰσπράχθησαν 1395=8479,
ἀπεράσθησαν ἀνωτέρω 38 ὁμολογιῶν ἢ ποσότης μεταφέρεται ὡς φαίνονται
γρ. 82.804, ἔξαιροῦνται 4 ὁμόλογα ὡς φαίνονται 4750, ὑπολείπονται 34
ὁμολογία γρ. 78.045». (σελ. III, 57).

1853 «Σημείωσις τοῦ ἐσναφικοῦ λογαριασμοῦ ὅπου παραδίδει ὁ κύ-
ριος Ἀ. Γ. Οὐζούνογλους ἀπὸ 1853 μέχρις 1854. Νὰ λάβῃ : εἰς ὅσα ἐμέ-
τρησεν διὰ τὰ ὀσπιτάλια εἰς 21000 τόκον πρὸς 10% εἰς τὰ 1852 8ββριον 18
γρ, 2400, εἰς τὰ 1853 Φεβρ. 28 ὁμοίως 2400, εἰς ὅσα ἄλογα, ὅπου ἀγορά-
σθησαν καὶ ἐδόθησαν εἰς τὸ κονάκι ὁμοῦ μὲ τὰ ἔξοδα 1394, εἰς ὅσα εἰς
ἐλεημοσύνας καὶ λοιπὰ ἔξοδα διάφορα, ὡς εἰς χωριστὸν κατάστιχον φαίνον-
ται ἐν πρὸς ἕν, 5344 : 20, εἰς ὅσα 2 κονδύλια διὰ δύο χρόνους ἀπὸ 1500
διὰ τὸ σχολεῖον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς 3000, διὰ τὸ μέγα σχολεῖον 300,
πρὸς ἐξίσωσιν τοῦ ὑπερσυνῶν λογαριασμοῦ 80, τὸν τσιαούσην διὰ τὸν μι-
σθόν του μὲ 2 ζευγάρια παπούτσια 130, ὅσα ἀπαιτεῖ ἀπὸ 1852 ἔτος εἰς
ἔξουδα, ὅπου δὲν ἀπεράσθησαν εἰς αὐτὸ 723 : 38=γρ. 15772 : 38. Νὰ
δώσῃ : εἰς ὅσα ἐσπράχθησαν ἀπὸ τόκους, ὡς ὀπισθεν τοῦ ἰδίου καταστίχου
φαίνονται, 8479, ὅσα ἐσπράχθησαν κινᾶδες ἀπὸ οὐντᾶδες 1410, 1 ὁμόλογον
κεφάλαιον 1000, ἀπὸ 2 ὁμόλογα 1759 γρ. ἐσπράχθησαν 977, ἀπὸ 1 ὁμολ.
2000 γρ. 1313 : 10, ἀπὸ 17 λείψανα 154, ὅσα ἐδανείσθη ἀπὸ κύριον Στάν-
τσιον, τὰ ὅποια ἔγειναν εἰς ἔξοδα μέσα εἰς τὰς 11538 : 20 γρ. 1000, μαί-
στόρων 5 τὰ χρήματα (τέλη) 900, ὅσα ἀπαιτεῖ διὰ σάλδος τοῦ λογαριασμοῦ
του 539 : 28=γρ. 15772 : 38.

«Σημείωσις τὰς κάτωθεν ὁμολογίας, ὅπου παραδίδει ὁ πρωτομαίστωρ
Ἀθ. Γ. Οὐζούνογλους. Ὅμολογία 34, γρῶσια 48.045». (σελ. III, 58) ¹.

1) Ἐκ πάντων τῶν ἐτησίων ἰσολογισμῶν ὁ μᾶλλον ἐν τάξει καὶ ἀκριβεῖα δια-

Ερωτικά
(Στίχοι)
Σίχου
Λίβου

Αλατ(α)τ(τ):

υαδτα
ποδχρ-με

Γιαρσιμ(α)τ(τ)

= δ' εν τ' διαρ-
θιμρ.

Υτυτ(α)τ(τ):

υ δ' αμπίμρ
υ λρμρ

Ιακ(α)λι(τ):

αίχμδδολρ
υ-μρ

Μα(α)τ(τ):

υμρδνυ-ι
υμάλμρ

Μα(α)τ(τ):

νυιυαλκ

Μι(α)χ(α)τ(τ):

(τ) = υαμρμρ

Μι(α)τ(τ):

= υρρμρ.

Μα(α)τ(τ):

υσπρ, 120:

υμρδδμρ.
Συκ(α)δοχ(α)τ(τ)
δ' εν τ' διαρμρ

υτ(τ) παραδ(α)τ(τ)
= χρμρ(α)τ(τ) σ. 46

§ 53. Πρωτομαίστοροντος του Χατζη Βέλιου Θεοδώρου, 1854—1856.

1854, 'Απριλίου 1. «Σήμερον ἐτέθη πρωτομαίστωρ ὁ κύριος Χ' Βέλιος Θεοδώρου, ὅστις κατὰ τὴν ἀντικρὺ ποσότητα. Ἴδου σημειώμενον ὅτι σήμερον παραδίδει τὸν ἑσναφικὸν λογαριασμόν, ὁποῦ ἐδοῦλευσεν ἕως τῆ πρώτῃ Μαΐου 1855. Σημειώνονται πρώτον ὅσες ὁμολογίες παραδίδονται : ὁμολογία 38 κεφάλαιον 77.245, τόκοι δὲ αὐτῶν 7444 : 20, ὡσαύτως τόκοι 140, κεφάλαια καὶ τόκοι ὅσα ἐσυναχθήσαν παρὰ τοῦ Ἰωάν. Οὐσιακῆ 3000, παρὰ τοῦ Στάντσιου ὁμοίως 2000, τὰ συναχθέντα 12548 : 20 γρ.

1854 Ἀπριλίου 1 ἔως 1855 Μαΐου πρώτῃ ὅσα εἰς ἔξοδα τὰ δώση : ὅσα ἐδόθησαν εἰς ἐλεημοσύνην κατὰ τὴν συνήθειαν, ὡς φαίνονται εἰς ἰδιαίτερον κατάστιχον, σελ. 8, 9, 10, γρ. 2099 : 28. διὰ τὸ συλλειτουργῶν καὶ μνημόσυνον τῶν ψυχῶν 603 : 30, διὰ ἀγιουκέρι ὅσον ἐξοδεύθη εἰς τὸ διάστημα 13 μηνῶν, ἔξον τῶν παιδευθέντων μαϊστόρων 150, τὸν τσιαοσση μας διὰ παπούτσια 20, τοῦ ἴδιου τὸ χατζοχαρτίον ὁμοῦ μετὰ τὸ ἄξιον μονέδας 34=2907 : 28. χαράτζι διὰ 2 μαϊστόρους 35, 10, διὰ ἐτζιαρὲν τοὺς ὀντάδες τοῦ ἑσναφιῶν διὰ ἔτος τουρκικὸν 1270—14, διὰ γάνωμα μερικὰ μπακιρικὰ 13, χρέος τοῦ πρόφην πρωτομαίστορος εἰς τὰ σχολεῖα διὰ τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον διὰ 1854 Ἰανουαρίου πρώτῃ 300, εἰς τὸ ἴδιον ντάτον εἰς τὸ σχολεῖον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς 500—γρ. 3769 : 38, εἰς τὸ 1855 Ἰανουαρ. 1 ἐδόθησαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον 300, συγχρόνως εἰς τὸ σχολεῖον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς 1500, ὁμοίως εἰς τὸ νοσοκομεῖον τόκοι 2400=7969 : 38, μεταφορὰ τὰ ἀνωτέρω 5 ὀνόματα ἐξοφλησάντων ὁμολογίας 5000, διὰ τὴν ἔξισου(σιν) ἀντικρὺ λογαριασμοῦ 4236 : 18=17.206 : 16 γρ. Νὰ λάβῃ, τὰ ὅσα εἰς ἔξοδα ὡς κάτωθεν, ὅσα τὰ ἀνωτέρω συναχθέντα ἀπὸ τόκους 12.548 : 20, ὅσοι μαϊστόροι ἐβγήκαν (13) 2300, διὰ κερῶν ὀντάδων 860, ἀπὸ μπακιρικὰ ἔσοδα 204, ἀπὸ 11 λείψανα 137 : 20, ὅσα ἀπὸ τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ μακαρίτου Χ' Ἰωάννου Κουγιουμτζιόγλου ἐν ἔτει 1854 Σεπτεμβρίου 21—10000=17.086 διὰ τὴν ἔξισου(σιν) 4236 : 18, τόκον κατὰ καιροῦς 120 : 16=17206 : 16. (σελ. 59).

1855. «Σημειώσις τοῦ ἱσναφικοῦ λογαριασμοῦ, ὁποῦ παραδίδει ὁ Χ' Βέλιος Θεοδώρου ἀπὸ 1855 μέχρι 1856 Μαΐου πρώτῃ. Ὁμολογία 40, κεφάλαιον 77.145 τόκοι δὲ αὐτῶν 5689 : 20. Ὅσοι μαστόροι (10) ἦβγαν 1700, ὅσα ἀφιερῶματα τοῦ παρόντος ἔτους ἔγειναν, ἀπὸ τὸν ἀποθανόντα Κωνστ. Χ' Παύλου 500, Χ' Νένο Ράϊτου 500, ἀπὸ τὸν ἀποθανόντα εἰς τὰ σπιτάλια Δημήτριον Ζαχαλῆ 1000=2000, ἐπόλοιπον 1855—4236 : 18, τοὺς ἀντικρὺς τόκους 23 κονδύλια 5689 : 20=9925 : 38, τὰ συναχθέντα ἀπὸ τοῦ Καρλόβου τὸ ὁμόλογον 15000, τόκος αὐτῶν ἐνὸς ἔτους 1800=16800, ἀπὸ 1856 καὶ 1870

τελῶν εἶναι ὁ τοῦ πρωτομαίστορος Ἄθ. Γ. Οὐζούνογλου, ὁ μάλλον δὲ ἐν ἀταξίᾳ καὶ συγχύσει ὁ τοῦ πρωτομαίστορος Στάντσιου Ἰωάννου.

Ερωτικά
Αλατ(α)τ(τ) = υαδτα ποδχρ-με
Γιαρσιμ(α)τ(τ) = δ' εν τ' διαρ-θιμρ.
Υτυτ(α)τ(τ) = υ δ' αμπίμρ υ λρμρ
Ιακ(α)λι(τ) = αίχμδδολρ υ-μρ
Μα(α)τ(τ) = υμρδνυ-ι υμάλμρ
Μα(α)τ(τ) = νυιυαλκ
Μι(α)χ(α)τ(τ) = (τ) = υαμρμρ
Μι(α)τ(τ) = υρρμρ.
Μα(α)τ(τ) = υσπρ, 120: υμρδδμρ.
Συκ(α)δοχ(α)τ(τ) δ' εν τ' διαρμρ
υτ(τ) παραδ(α)τ(τ) = χρμρ(α)τ(τ) σ. 46
Ραυμ(α)τ(τ) = υαδτα ποδχρ-με
Ξα(α)τ(τ) = υαδτα ποδχρ-με
Ξα(α)τ(τ) = υαδτα ποδχρ-με
Υτυτ(α)τ(τ) = υ δ' αμπίμρ υ λρμρ